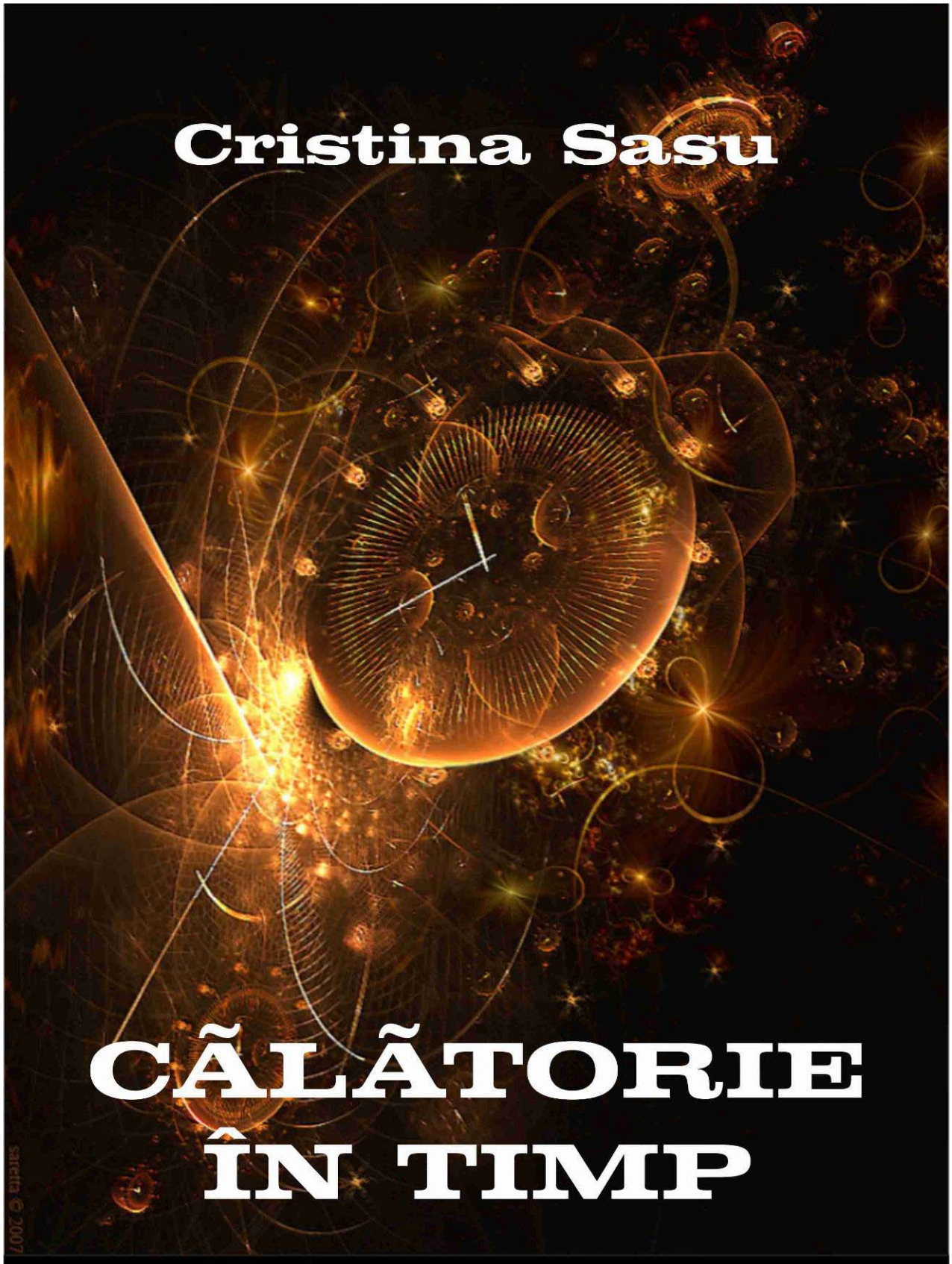

Bucureşti, 2011

Cristina Sasu

Călătorie în timp

București, 2011

Cuvânt înainte

Datorită marii dragoste pe care o nutresc pentru fiica mea, Cristina, am simțit nevoia imperioasă de a aduna între coperțile unei cărți tot ce am putut selecta din ceea ce și-a notat ea într-o anumită perioadă din copilăria și adolescența ei.

Sper ca aceste notițe să prezinte interes pentru copiii și tinerii din ziua de azi, pentru cei care doresc să știe cum gândeau și ce preocupări aveau copiii și adolescenții pe vremea când nu exista Internetul.

Materialul este structurat pe 14 Capitole neomogene și o Anexă.

Sper, de asemenea, ca fiica mea să se convingă cât de mult a însemnat și ce înseamnă ea pentru mine.

Cuprins

1. Studii (Situația școlară): 1977-1994 4
2. Diverse (clasa a IV-a): 5
    2.1. Încurcătura 5
    2.2. Pufuleț scapă. O masă în colivie 6
    2.3. Vacanța de primăvară 7
    2.4. Mutarea pianului 7
    2.5. Mutarea lui Biți la casa ei 8
    2.6. O seară obișnuită 9
3. Anul şcolar 1982-1983: clasa a VI-a, Şcoala nr. 71 10
    3.1. Orar 10
    3.2. Note obținute 10
4. Caracterizare proprie: 10 ianuarie 1983 – 30 iunie 1983 11
5. În ceea ce priveşte pianul: 1 aprilie 1983 – 2 iulie 1983 20
6. Ce îmi place să mănânc: 1 aprilie 1983 – 2 iulie 1983 25
7. Mişcare fizică: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983 30
8. Probleme cu ochii: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983 33
9. Probleme cu nasul: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983 36
10. Anul şcolar 1983-1984: clasa a VII-a D, Şcoala nr. 19 39
    10.1. Colegii Cristinei Sasu 39
    10.2. Temele la ora de Dirigenție 40
11. Filmul activității în perioada 22 aprilie 1984 – 26 iunie 1984 40
12. Fragment (1984) 59
13. Anul şcolar 1984-1985: clasa a VIII-a D, Şcoala nr. 19 64
    Scrisoare de la Simona 64
14. Scrisori adresate de Cristina unchiului ei, Dan 66
    Scrisoarea nr. 1: 7 iunie 1984 66
    Scrisoarea nr. 2: 26 septembrie 1984 67
    Scrisoarea nr. 3: 1 noiembrie 1984 70
    Scrisoarea nr. 4: 25 martie 1986 71
    Scrisoarea nr. 5: 10 mai 1986 73
    Scrisoarea nr. 6: 20 mai 1986 74
    Scrisoarea nr. 7: 9 martie 1987 75
    Scrisoarea nr. 8: 7 aprilie 1987 75

ANEXĂ: Confesiuni – perioada 1934-2009 80

1. Studii (Situația școlară): 1977-1994

Cristina Sasu
Născută pe data de 15 mai 1971

Situația școlară

cls. I: 1977-1978		(Andrei – cls. a V-a)
cls. a II-a: 1978-1979		(Andrei – cls. a VI-a)
cls. a III-a: 1979-1980		(Andrei – cls. a VII-a)
cls. a IV-a: 1980-1981	Școala Generală nr. 71	(Andrei – cls. a VIII-a)
cls. a V-a: 1981-1982		(Andrei – cls. a IX-a)
cls. a VI-a: 1982-1983		(Andrei – cls. a X-a)
cls. a VII-a : 1983-1984		(Andrei – cls. a XI-a)
cls. a VIII-a : 1984-1985	Școala Generală nr. 19	(Andrei – cls. a XII-a)
cls. a IX-a : 1985-1986		(Andrei – armată)
cls. a X-a : 1986-1987	Liceul de Matematică-Fizică „Nicolae Bălcescu”	(Andrei – anul I)
cls. a XI-a : 1987-1988		(Andrei – anul II)
cls. a XII-a: 1988-1989		–
anul I: 1989-1990	Facultatea de Electronică şi Telecomunicații, Secția Telecomunicații: Transmisii de Semnale Vocale şi Date	–
anul al II-lea: 1990-1991		–
anul al III-lea: 1991-1992		–
anul al IV-lea: 1992-1993		–
anul al V-lea: 1993-1994		–

2. Diverse (clasa a IV-a): 1980-1981

9-10.12.1980

2.1. Încurcătura

Sper că ştiţi, bineînţeles, că la noi a nins pe 1 octombrie. O, şi cât vreau să ningă! O să înceapă vacanţa!...

E duminică seara. Eu mă culc. Parcă nici n-am apucat să dorm, că mama mă scoală de dimineaţă. În curând, ies pe uşă cu paltonul şi ghiozdanul. Afară... Oare ce mă aşteaptă?!

Pe drumurile troienite, oamenii se scufundau în zăpadă. Ningea. Cerul mohorât parcă vărsa lacrimi reci, ca nişte steluţe argintii, ce scăpărau la vale.

La şcoală, în fiecare pauză, toţi se înghesuiau la geam buluc, să privim fulgii mari care se jucau. Abia am aşteptat să se termine orele. Apoi, toţi am dat năvală afară. Până acasă, ne-am dat cu toţii pe gheaţa cristalină.

Era ora 12:10 când am ajuns acasă. N-am apucat bine să mă schimb, că aud soneria sunând. Stau un pic pe loc, apoi mă uit pe vizor. Era un ţigan cu cojoc care striga: „Apa!”

Ce să fac? Dau telefon la Tanti acasă.

– Alo. Bună ziua! strig eu speriată.

– Bună ziua, Cristina. Ce faci? mă întreabă unchiu’.

– Păi, a strigat un domn la uşă şi strigă: „Apa!” Ce să fac?

– Spune-i să vină mai târziu.

– Mulţumesc. Bună ziua.

– La revedere, Cristina. Pa!

– Mă apropii cu paşi mărunţi de uşă şi, fără să intru în vestibul, spun cam cu o jumătate de gură:

– Veniţi mai târziu!...

După-masă, plec să mă joc. Afară, viscolea. Nu puteam merge cu faţa. În sfârşit, mă apropii de blocul fetelor:

– Bună, Lică!

– Bună, Oana!

Mă iau după ele.

– Măi, fetelor, veniţi în casă, că o să răciţi, spune mama Ruxandrei.

Noi n-am ascultat.

Am mers cu săniile pe stradă până am îngheţat complet.

Apoi, am luat-o spre casă. Aluneca zăpada bătătorită. Mă cufundam în ea până la genunchi. Viscolea din toate părţile şi mi-era frig. Atunci, simţeam că norii se revarsă ca un puhoi în jos şi parcă înghiţeam cu picioarele zăpada ce rămânea în urmă. Drumul parcă nu se mai sfârşea, deşi mergeam repede.

Mă grăbeam.

Acasă, cum ajung, sună telefonul. Mă duc încălțată să răspund, fără să închid uşa.

– Alo...

– Cristina?

– Da.

– Aici, Doamna Vasiliu. De ce n-ai răspuns la uşă?

– Păi... spun eu, bâlbâindu-mă. A-a-am fost... la joacă... să mă joc.

– Să-i dai telefon surorii bunicii, că mi-a spus să văd ce faci... e îngrijorată şi bunica. La revedere!

– Biți?

Până să aflu cine era, a închis. Mă dezbrac şi îi dau telefon.

– Alo? Sărut mâna, Biți.

– Ce faci, Cristina?

– Bine.

– Să vezi: a dat tanti telefon şi a răspuns o voce de bărbat. S-a speriat. A crezut că a intrat ăla în casă şi te bate. Probabil că a greşit numărul... Dar unde ai fost?

– La joacă. Dar n-am stat mult.

– Bine. Altădată, să spui să se ducă la etajul trei. Da?

– Da.

– Bine, pa, la revedere!

– La revedere.

Apoi, m-am apucat de lecții. Îmi era frică să nu mă certe că am plecat. Apoi, am adormit sub vuietul crivățului, ce avea o rezonanță plăpândă.

15.12.1980

2.2. Pufuleț scapă

E sâmbătă, o seară de sâmbătă în care Andrei îi face curat lui Pufuleț (canarul nostru). Eu sunt răcită.

Mă duc în bucătărie, unde stă Pufi, în cuşca mică. Andrei tocmai atunci pleacă puțin în casă. Eu, ca de obicei, vreau să-l iau pe Pufuleț în mână.

Deschid uşița aceea mare şi încerc să-l prind. El se pune cu ghearele pe margine, apoi, cu o mişcare fulgerătoare, zboară afară din cuşcă.

Se repede aiurit spre tocul uşii. Da din aripi puternic şi înainta greu, mai mult se zbătea. Mă uit puțin la el şi apoi îl prind în mână şi îl bag în colivie.

Era speriat rău. Era prima dată şi poate ultima dată când zburase. La primul zbor din viață, te sperii, mai ales că înaintase un metru. Apoi, l-am băgat în colivie. Abia acum mi-am dat seama ce poate gândi un canar de un an şi cinci luni... (e deştept!).

11.02.1981

O masă în colivie
(descriere)

Era după-amiază, o după-amiază cu soare; Biți (bunica mea) venise de la cumpărături. Eu scriam. Liniștea aceea mare era tăiată de un suflet plăpând: Pufuleț. Biți i-a ras morcov bun şi i l-a pus în cutiuță. El a ciripit încet de două ori, apoi s-a dus să mănânce.

24.04.1981

2.3. Vacanța de primăvară

În această vacanță de o săptămână, în care unii copii au fost în tabere, alții la țară, la bunicii lor, eu am rămas tot în Bucureşti, unde au mai rămas şi alți copii.

Sâmbătă, ne-a dat drumul la unsprezece. Tovarăşul a plecat mai devreme şi ne-am împărțit noi carnetele. Bineînțeles, nu am aşteptat să se sune pentru ultima oră şi, după ce fiecare şi-a văzut notele, a început să umble prin toată clasa, întrebând şi pe alții ce medii au.

Acasă, i-am dat telefon lui Biți şi i-am spus ce medii am. După-masă, am plecat cu tata la ea. Aici, a doua zi dimineață, m-am sculat la ora şase şi jumătate şi imediat am făcut o baie pe cinste, cu cada plină. Timp de aproape o oră, m-am bălăcit şi am stropit prin baie şi pe pereți cu mâna; căci numai acasă pot spăla pereții fără voia nimănui şi, spre părerea de rău a celorlalți, cu o pompă mânjită cu vopsea pe care am găsit-o în debara. Apoi, m-am gândit că trebuie să mă frec, ceea ce a durat încă vreun sfert de oră.

Pe la ora zece am văzut un spectacol la Sala Palatului până la ora unu. Aici, m-am întâlnit cu Dani, Edy şi... Florița... cea de care nu pot scăpa deloc şi care mă pisează în fiecare zi, în loc s-o pisez eu ca să învețe.

Apoi, ne-am întors la Biți, unde au venit şi mama, tata şi Andrei. Am mâncat la Biți şi apoi am fost la Florească să vedem un film, împreună cu tanti şi unchiu'.

2.4. Mutarea pianului

– Ce mişto colorezi cu culorile mele! exclamă el.

Apoi, îşi văzu de lucrul său. Într-un sfârşit, zise:

– Uite, mă! Hm!

– După aceea, a trebuit să mute pianul în sufragerie. Tata şi-a dat seama că nu va intra pe uşa care da în sufragerie, aşa că a trebuit să ocolească pe la Biți, prin camera ei. Au târât pianul până acolo şi mama cu tata şi cu Andrei l-au adus înapoi. De ce? Desigur veți pune dumneavoastră această întrebare din pură curiozitate. Eu vă voi spune adevărul: pianul trebuia întors pentru că nu încăpea decât o parte pe deasupra căzii din baie.

Întoarcerea s-a ales cu câteva ciocniri de zid. În acele locuri, s-a luat varul afumat şi a rămas alt strat alb. L-au dus cu toţii până acolo şi s-au oprit, pentru că nu încăpea pe uşă, care era cam strâmtă şi într-o parte. Tata s-a uitat lung şi a zis:

– Acu-i acu'! Cum îl trecem?

Între timp, eu am terminat desenele şi m-am dus acolo, să văd ce s-a întâmplat. Tata era sigur că va reuşi să-l treacă , aşa că mi-a spus:

– Du-te şi adu nişte lemne, să-l săltăm.

Eu aduc câteva, Andrei aduce ceva şi tata ia lemnul din bucătărie. Cu mult greu, îl trecem dincolo şi, după aceea, a mers uşor până în sufragerie.

– Să vezi ce s-a dezacordat, zice mama.

Apoi, duc Andrei cu tata dulapul jos într-o cameră. Era ora unu. Ne apucăm să mâncăm şi, apoi, ne uităm la un film.

Seara, eu cu Andrei am jucat pingpong ca de obicei. După masă, ne-am culcat, căci mai ales mie îmi era somn.

Stelele îşi revărsau razele pe fereastră în întunericul nopţii. Pământul parcă dormea şi el.

3.11.1980

2.5. Mutarea lui Biţi la casa ei

Ce zi mohorâtă! Nici nu poţi ieşi afară, pentru că plouă şi este frig.

Până miercuri, tot aşa a fost. Marţi, eu am ştiut destul de binişor la muzică şi, de aceea, Biţi s-a bucurat.

Toată săptămâna, până vineri, a fost cam urât afară. Vineri, ne-a dat lucrare la engleză şi, pentru că am învăţat, am luat nota zece. Ce bine îmi pare! Dar, totuşi, după-amiaza a fost tristă la pian: carnetul era plin de observaţii şi „NUMĂRĂ", subliniat şi scris mare. Tovarăşa era nervoasă şi eu nu prea ştiam lecţia pe care o aveam.

Biţi îşi făcuse toată săptămâna bagajele şi acum aştepta să vină a doua zi, când trebuia să se mute. Chemase şi maşina...

Şi iată că ziua aşteptată de aproape trei luni sosise: era sâmbătă. Eu am plecat la şcoală. Tata, Mama şi Biţi aşteptau maşina să vină.

La ora 12, eu m-am întors de la şcoală destul de repede. Spre surprinderea mea, aici, în faţa blocului, se afla un camion aproape plin cu lucrurile lui Biţi. Unchiu' se uita la cei patru oameni care încărcau lucrurile, dirijaţi de Biţi. Era discuţie mare:

– Doamnă, zice unul, să ştiţi că florile acestea nu stau bine aici. Vă sfătuiesc să le duceţi pe jos, pentru că se sparg ghivecele.

– Nu, nu. Lasă-le acolo, spune Biţi. O iei pe bulevard şi apoi pe strada aceea laterală şi ieşi în Calea Victoriei.

– Nu se poate. Ăsta-i camion de 2 tone şi n-are voie.

– Las', că vedem noi... spune şoferul liniştit.

După-masă, tata a plecat la Biți, să-i aranjeze mobila. Mai pe seară, tata a venit acasă şi ne-am culcat cu toții.

– Biți mi-a spus că noaptea se gândea la Ziua de azi... cum o să fie cu mutatul, îi spun eu lui tata, care aştepta să mă culc.

– Eu tot mă gândesc cum o să fie după aceea, când o să fiți singuri!... spune mama, trecând pe coridor cu paharele pline cu apă, împiedicându-se în papuci.

2.6. O seară obişnuită

E şapte şi şaizeci de minute. Aulicăă!! Trebuie să mă grăbesc! Acum este masa gata şi tata ne cheamă pe coridor:

– La masă!

– Piscicolem, eu mă spăl primul pe mâini, spune Andrei.

– Du-te mai încolo, Tipule! spun eu şi îi trag cu cotul peste mână. Eu am venit prima.

Pe coridor facem noi curse şi patinăm cu papucii bine lustruiți, parcă special făcuți.

În curând, vine şi mama la masă, să mănânce puțin. Se aşează lângă mine. Andrei îmi dă un cot.

– Lasă-mă-n pace!

Atunci, mama se uită la Andrei.

– Ce-ai făcut azi la teză? Ai învățat bine lecția?

– Da. Ce, se putea să nu toarne ea că a fost Sexsu pe aici?

– N-a turnat deloc, dar ce-a făcut?

– E... a venit să-şi facă fițuica pentru teză. Mi-a dat telefon. Nu-şi găseşte cartea de istorie. Şi-a făcut la mine jumate din fițuică. Restul a continuat-o în ora de muzică. E... nici eu n-am prea fost atent.

– De ce?

– Păi, mi-am repetat la istorie. Să vezi, ne-a dat profa azi la oră ultimele şlagăre de Beethoven, Simfonia a şasea... Ehe. Ce crezi, că nu pot repeta în oră?

– Auzi, Andrei, ai ştiut la teză?

– Da, să-i vezi pe tipi... Aproape toată clasa cu fițuici. Fiecare o ținea cum putea. S-a dus profu şi s-a uitat vreo zece minute în catalog. Toți au copiat puternic în acest timp. Apoi, s-a dus el în ultima bancă şi s-a uitat la o tipă în teză. Apoi, a zis foarte tacticos: „Dacă vă prind că copiați, vă dau doi. Se-aude, Popovici?” Să vezi, toți am râs... Dar eu n-am copiat; am uitat să-mi fac fițuica.

– Ce bine!... spune mama.

– Bun, acum nu mai vorbeşti, ca să simți gustul mâncării. Altfel, te înec, spune tata.

E ora nouă. Toți ne ducem în casă, la culcare. E un film urât în seara asta şi mie mi-e somn. De fapt, nimeni nu se uită la film. Toată lumea e veselă. Andrei zbiară cât poate în baie, cu peria şi pasta în mână.

– Hai, băieți, mai repede! spune tata.

3. Anul şcolar 1982-1983: clasa a VI-a A, Şcoala nr. 71

3.1. Orar

Luni		Joi	
ora 13:00:	Matematică	ora 13:00:	Zoologie
	Matematică		Geografie
	Istorie		Matematică
	Sport		Matematică
			Dirigenţie

Marţi		Vineri	
ora 14:00:	Fizică	ora 13:00:	Zoologie
	Engleză		Geografie
	Română		Sport
	Română		Istorie
	Cor		Muzică

Miercuri		Sâmbătă	
10:00-12:00:	Lucru	ora 13:00:	Engleză
ora 13:00:	Rusă		Română
	Română		Fizică
	Desen		Rusă
	Matematică		

3.2. Note obţinute în clasa a VI-a A

Română	10	10		
Matematică	10	10		
Biologie	10			
Fizică	9	10		
Istorie	10	10	10	10
Engleză	10	10	10	
Rusă	10	10		
Geografie	10	10		
Desen	10			
Muzică	10	10		
Sport	10			
Lucru	9			

4. Caracterizare proprie: 10 ianuarie 1983 – 30 iunie 1983

a) Ianuarie 1983

10.01.83: Liniştit, supus, răbdător, calm, spor la treabă, aplicații pentru română (limbi), pian (artă), şah (sport); imaginație, inventivitate.

11.01: Uşor zburdalnic (jucăuş), vesel; aplicații la română, matematică, uşoară plictiseală, imaginație, ingeniozitate.

12.01: Ascultător, politicos, plictisit, puțin jucăuş, n-am chef aproape de nimic.

13.01: Îmi place să umblu (la filme) şi să cheltuiesc bani. Aplicații pentru matematică şi desen. Zi bună.

14.01: Am avut gripă şi nu prea am făcut nimic; m-am plictisit, am pierdut vremea, am luptat împotriva bolii, care a cedat. Am scris puțin la mate.

15.01: Puțin chef de joacă şi de umblat. Aplicații pentru română (limbi), chef de citit. Îmi place să mă uit la televizor.

16.01: Cam neascultătoare, caut bătaie cu lumânarea. Aplicații pentru română (limbi), chef de citit; nu prea am chef să umblu (mă contrazic).

17.01: Am chef să fug şi să glumesc. N-am noroc la bucătărie. Aplicații pentru matematică; mă iau după alții la ceea ce fac. Nu sunt nervoasă, sunt veselă.

18.01: Chef de treabă, talent la desen, aplicații la română, pian, lucru. Nu mă enervez, sunt veselă, învăț la engleză. Sunt harnică, muncesc mecanic, pentru că ştiu că trebuie. Îmi place să stau în casă.

19.01: Aplicații pentru engleză, rusă; n-am chef de pian şi matematică. Chef de joacă, sunt zburdalnică, glumeață, nu mă plictisesc, îmi place să mă joc.

20.01: Dimineață: puțini draci, n-am chef de pian, dar fac. Am chef de joacă şi mă joc destul de mult. După-masă: aplicații pentru engleză. La română, scriu pentru că trebuie, dar nu-mi vine. Sunt şmecheră, mă bucur că Tip (fratele meu) e certat, bag fitile. Mă joc ca un copil mai mic. Am puțină imaginație.

21.01: Dimineață: fac la pian cam fără chef, dar învăț bine, am spor la treabă de dimineață, mă distrez bine, râd mult, am imaginație. După-masă, fac la mate, dar fără să-mi placă prea mult. Seara, am ghinion. Îmi place să-mi bat joc de Tip.

22.01: Nu prea am chef de pian, dar o ascult pe Biți (bunica mea) şi fac. Sunt ascultătoare, nu prea îmi vine să mă joc, cam pierd vremea, dar fac ceea ce ştiu că trebuie.

23.01: Jucăuş, voios, am gust la îmbrăcăminte (ştiu cum să mă îmbrac). Îmi place teatrul (arta), am imaginație, ingeniozitate. Aplicații pentru română (limbi), desen şi pictură (artă). Calmă, liniştită, ascultătoare.

24.01: Uşoară plictiseală, jucăuş. Aplicații pentru română (limbi), matematică, pian (muzică, artă). Imaginație (idei); zburdalnică.

25.01: Jucăuşă, zburdalnică, vioaie, nu mă plictisesc, îmi găsesc jocuri, n-am chef de lecții. Aplicații pentru română (limbi). Liniştită, calmă, imaginație (fac un joc); aplicații pentru şah, ascultătoare.

26.01: Perseverentă, cam plictisită. Aplicații pentru matematică, n-am chef de lecții. Îmi place să urmăresc, să m-ascund, să umblu. Cam nervoasă.

27.01: Zi bună. Am chef de pian şi lecții. Mă cam plictisesc, mi-e somn şi lene. Liniştită, calmă. Am fost bolnavă şi am cam pierdut vremea.

28.01: Nehotărâtă, puțin chef de joacă. Aplicații pentru engleză (limbi). Îmi găsesc ce să fac, mă distrez bine, nu mă plictisesc. Am imaginație. Zi foarte bună.

29.01: N-am chef de pian. Imaginație. Chef de citit. Îmi place să mă uit la televizor. N-am chef de lecții.

30.01: Veselă, jucăuşă, chef de plimbare, de umblat. Mă iau după alții în ceea ce fac.

31.01: Aplicații pentru pian (muzică, artă), engleză, rusă (limbi). Nu prea am chef de joacă. Chef la treabă, sunt harnică. Aplicații pentru fizică. Sunt veselă.

b) Februarie 1983

1.02: Silitoare, harnică, jucăuşă. Aplicații pentru fizică, pian, desen. Glumeață.

2.02: N-am chef de pian. Aplicații pentru română, matematică, fizică. Puțini draci, mă joc ca un copil mai mic, îmi place să mă joc.

3.02: N-am chef de pian, dar fac. Jucăuşă, zburdalnică. Aplicații pentru matematică, gramatică. Am chef de treabă de dimineață; ghinion, puțină imaginație. Mă distrez bine.

4.02: Nu prea am chef de pian, dar fac. Fac la matematică şi la altele pentru că ştiu că trebuie. Sunt jucăuşă, vioaie, silitoare, ascultătoare.

5.02: Jucăuşă, vioaie, copilăroasă, calmă, liniştită, ascultătoare. Aplicații pentru pian (muzică), desen (artă). Imaginație, spor la treabă.

6.02: Zburdalnică, jucăuşă. Uşoară plictiseală. Aplicații pentru desen, pictură (artă), română. Imaginație.

7.02: Spor la treabă de dimineață. Veselă, vioaie, jucăuşă, activă, sensibilă, ascultătoare. Aplicații pentru matematică, pian, engleză. Nu mă plictisesc.

8.02: Cam plictisită, perseverentă. Îmi place să alerg, să sar. Aplicații pentru matematică, desen, puțin la pian. N-am chef de lecții. Cam nervoasă.

9.02: Adormită, somnoroasă, n-am chef de nimic. Liniştită dimineață. Reuşesc să înving această stare. Vioaie, jucăuşă, zburdalnică, ambițioasă. Aplicații pentru matematică, puțin pentru română şi pian. Nu mă plictisesc. Am chef de lecții. Zi excelentă.

10.02: Aplicații pentru română (limbi), puțin pentru matematică. Aplicații la bucătărie, nu prea am chef de joacă, nu mă plictisesc. Zi foarte bună.

11.02: Nu prea am chef de joacă şi nici de lecții. Mi-e cam somn şi nu prea am chef de nimic (nu tot timpul). Aplicații pentru pian, engleză (limbi), matematică. Chef de citit.

12.02: Vioaie, jucăuşă, veselă. Aplicații pentru pian, matematică. Nu sunt nervoasă; mă iau după alții. Am chef să umblu. Imaginație.

13.02: Cam nervoasă, n-am chef de nimic, calmă, liniştită, mă contrazic, nu sunt mulțumită. Aplicații la desen (artă), şah, puțin matematică. Sunt veselă. Nu prea am chef de joacă. Îmi vine să stau în casă.

14.02: Harnică, veselă, jucăuşă, silitoare, chef de joacă. Aplicații pentru engleză (limbi), desen (artă), puțin pentru pian şi matematică. Nu mă plictisesc.

15.02: Aplicații pentru matematică, fizică, română, engleză, rusă. Nu prea am chef de pian, dar fac. Liniştită, calmă, veselă, jucăuşă, silitoare. Mă joc ca un copil mai mic. Îmi place să mă joc. Puțină imaginație.

16.02: N-am chef de pian, dar fac. Aplicații pentru matematică, gramatică. Am ghinion; fac la multe, dar fără chef. Am spor la treabă de dimineață. Mă distrez bine, râd mult, puțină imaginație.

17.02: Silitoare, jucăuşă, bătăuşă, vioaie. Aplicații pentru pian puțin. Fac la mate şi la altele pentru că ştiu că trebuie, dar nu-mi vine. Cam pierd vremea, dar fac ce ştiu că trebuie. Mă distrez bine.

18.02: Aplicații pentru pian, desen, pictură (artă), engleză. Spor la treabă. Jucăuşă, vioaie, calmă, ascultătoare, puțin nervoasă. Imaginație.

19.02: Zburdalnică, jucăuşă, curajoasă, liniştită, veselă. Aplicații pentru pian, matematică, lucru. Imaginație (idei).

20.02: Zburdalnică, jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare. Aplicații pentru matematică, şah, patinaj (sport), română. Nu mă plictisesc.

21.02: Aplicații pentru matematică, engleză, mai puțin pentru pian, desen. N-am chef de lecții. Perseverentă, cam plictisită. Am chef să umblu.

22.02: Jucăuşă, zburdalnică, cam plictisită, vioaie, liniştită, calmă. Am cam pierdut vremea. Aplicații pentru matematică, rusă, pian. Somnoroasă, vioaie.

23.02: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită. Aplicații pentru fizică, desen, pictură (artă), puțin pentru matematică, pian şi română. Imaginație, nu mă plictisesc.

24.02: Aplicații pentru pian şi matematică. Nu prea am chef de română. Nu prea am chef de joacă şi nici de umblat. N-am chef de lecții. Chef de citit.

25.02: N-am chef de matematică. Aplicații pentru pian, desen, pictură, engleză. Nu prea am chef de joacă şi de umblat. Nu sunt nervoasă, sunt veselă.

26.02: Veselă, jucăuşă, vioaie. Îmi place să hoinăresc, râd mult, îmi place să cânt. Aplicații pentru şah, fizică, pian. Reuşesc să ies uşor din încurcături şi mă pricep la cumpărături.

27.02: Jucăuşă, vioaie, veselă, timidă, nesociabilă, nu prea ştiu să mă port. Îmi place să citesc. Îmi place muzica.

28.02: Aplicații pentru matematică, pian. Veselă, jucăuşă, îndrăzneață, prietenoasă. Puțini draci dimineață. Mă joc mult. Silitoare.

c) Martie 1983

1.03: Veselă, jucăuşă, harnică, silitoare, liniştită. Aplicații pentru matematică. Fac la multe, dar fără prea mult chef. Nu prea am chef de pian, dar fac. Spor la treabă de dimineață. Mă distrez bine.

2.03: Nu prea am chef de pian. Jucăuşă, vioaie, silitoare, ascultătoare. Aplicații pentru matematică. Fac la multe fără prea mult chef. Mă distrez bine.

3.03: Liniştită, calmă, ascultătoare, puțin jucăuşă. Aplicații pentru română, desen, pictură, pian. Chef de treabă, imaginație.

4.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, ascultătoare. Aplicații pentru matematică, engleză, pian. Imaginație, ingeniozitate.

5.03: Jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare, veselă, sensibilă. Aplicații pentru pian, citit. Îmi place să mă joc. Nu mă plictisesc. Inteligentă.

6.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. N-am chef de lecții. Imaginație. Îmi place să mă joc mult.

7.03: Veselă, jucăuşă, zburdalnică, liniştită. Aplicații pentru pian, matematică, puțin desen. Am chef de lecții şi de joacă. Nu mă plictisesc. Ambițioasă.

8.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, binecrescută (ştiu să mă port). Aplicații pentru fizică, rusă, lucru. Zi foarte bună.

9.03: Aplicații pentru pian, română, puțin matematică. Cam neascultătoare, puțin chef de joacă şi de umblat. Imaginație. Aiurită, distrată.

10.03: Jucăuşă, calmă, liniştită, vioaie. Aplicații pentru matematică, pian, română. Nu sunt nervoasă. Imaginație.

11.03: Jucăuşă, vioaie, veselă. N-am chef de lecții. Aplicații pentru engleză, română, puțin pentru pian. Îmi place să mă joc şi mă joc mult. Imaginație. Harnică.

12.03: Neatentă, ambițioasă, jucăuşă, veselă. Nu prea am chef de fizică. Aplicații pentru română, engleză. Nu prea am chef de pian şi matematică. Îmi place să mă joc. Silitoare.

13.03: Pisăloagă, şmecheră, veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. Aplicații pentru matematică. N-am chef de lecții. Puțină imaginația. Îmi place să mă joc.

14.03: Chef de treabă de dimineață. Aplicații pentru desen, matematică. Nu prea am chef de pian, dar fac. Mă distrez bine, veselă, jucăuşă. Puțin ghinion. Puțină imaginație.

15.03: Jucăuşă, veselă, ascultătoare, vioaie. Cam pierd vremea, dar fac ce ştiu că trebuie. Aplicații pentru matematică, română. Nu prea am chef de pian.

16.03: Liniştită, calmă, ascultătoare, jucăuşă, vioaie. Aplicații pentru română, pian, puțin matematică. Imaginație.

17.03: Veselă, jucăuşă, liniştită. Uşoară plictiseală. Aplicații pentru matematică, română. Imaginație.

18.03: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare. Nu prea am chef de lecții. Aplicații pentru pian, română, fizică. Nu mă plictisesc.

19.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, perseverentă, cam plictisită. Îmi place să alerg, să umblu şi să cheltuiesc banii. N-am chef de lecții. Aplicații pentru engleză, puțin pian.

20.03: Jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, cam plictisită, puțin nervoasă. Cam pierd vremea. Nu prea am chef de nimic.

21.03: Chef de treabă de dimineață. Veselă, vioaie, liniştită, nehotărâtă, puțin chef de joacă. Nu mă plictisesc, îmi găsesc ce să fac, mă distrez bine. Aplicații pentru desen, puțin matematică şi pian. Imaginație.

22.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. Nu prea am chef de joacă şi nici de lecţii. Aplicaţii pentru matematică, puţin pentru pian. Aplicaţii pentru învăţat (poezii).

23.03: Veselă, glumeaţă, chef de umblat, am chef să sar, să alerg. Chef de lecţii. Aplicaţii pentru matematică. Nu sunt nervoasă.

24.03: Veselă, vioaie, jucăuşă. Aplicaţii pentru: română, matematică (puţin), pian. Chef de lecţii. Aplicaţii pentru engleză, rusă. Îmi place să mă joc.

25.03: Jucăuşă, vioaie, zburdalnică, neatentă, uitucă. Aplicaţii pentru engleză, desen. Învăţ foarte uşor pe dinafară. Aplicaţii pentru pian. Curajoasă. Aplicaţii pentru română puţin.

26.03: Nu prea am chef de pian. Puţini draci. Mă joc ca un copil mic. Aplicaţii pentru fizică. Îmi place să mă joc. N-am chef de lecţii.

27.03: Jucăuşă, zburdalnică, supărăcioasă, îmi trece supărarea destul de greu. Aplicaţii pentru matematică. N-am chef de română. Mă distrez bine. N-am chef de nimic pentru scurt timp.

28.03: Învăţ foarte uşor pe dinafară. Aplicaţii pentru desen, puţin matematică. Fac lecţii fiindcă ştiu că trebuie, dar nu-mi vine. Mă distrez bine. Veselă, jucăuşă, ascultătoare, vioaie.

29.03: Liniştită, calmă, ascultătoare, jucăuşă, vioaie. Aplicaţii pentru română, pian, desen, matematică. Spor la treabă. Imaginaţie.

30.03: Veselă, jucăuşă, liniştită. Aplicaţii pentru română, matematică, pian, desen. Uşoară plictiseală.

31.03: Veselă, jucăuşă, liniştită, ascultătoare. Chef de treabă (lecţii). Aplicaţii pentru română, matematică, puţin pian, şah, citit. Nu mă plictisesc. Imaginaţie.

d) Aprilie 1983

1.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. Cheltuiesc banii, îmi place să alerg, să sar. Aplicaţii pentru matematică, engleză, pian.

2.04: Somnoroasă, liniştită, calmă, reuşesc să învinge această stare. Veselă, jucăuşă, vioaie, ambiţioasă. Nu mă plictisesc. Aplicaţii pentru pian şi engleză (puţin).

3.04: Puţin chef de joacă. Veselă, jucăuşă, liniştită, nehotărâtă. Nu mă plictisesc, îmi găsesc ce să fac, mă distrez bine. Îmi place să stau în natură. Aplicaţii pentru engleză. Imaginaţie. Chef de treabă. Harnică.

4.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, aiurită, distrată. N-am chef de lecţii, n-am chef aproape de nimic după-masă. Mă contrazic. Aplicaţii pentru pian, puţin engleză, matematică dimineaţă şi mai puţin după-masă. Chef de citit. Învăţ uşor pe dinafară. Imaginaţie.

5.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, aiurită. Nu sunt nervoasă. Mă iau după alţii. Am chef să fug, să umblu, să sar. Aplicaţii pentru: matematică, desen, pictură, pian. Imaginaţie.

6.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită. Îmi place să mă joc şi mă joc mult. N-am chef de lecţii. Imaginaţie.

7.04: Jucăuşă, zburdalnică, aiurită, curajoasă, glumeaţă, silitoare. Îmi place să mă joc, să mă distrez, să umblu.

8.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, nehotărâtă. Nu prea am chef de pian. Harnică. Mă joc mult ca un copil mic. Aplicații pentru matematică, română.

9.04: Jucăuşă, vioaie, mă distrez bine. Am ghinion puțin. Fac multe, dar fără chef. Nu fac o treabă ca lumea, ci în bătaie de joc. Îmi place să mă distrez. N-am chef de pian.

10.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, ascultătoare. Aplicații pentru matematică, citit. Cam pierd vremea, dar fac ceea ce ştiu că trebuie.

11.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, ascultătoare, supusă. Aplicații pentru pian, română. Spor la treabă. Imaginație.

12.04: Veselă, jucăuşă, liniştită. Imaginație, ingeniozitate. Îmi place să mă joc.

13.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. Dimineață: plictisită, n-am chef aproape de nimic. Îmi găsesc jocuri. Nu prea am chef de lecții. Puțin chef de pian. Aplicații pentru citit, matematică. Inteligentă, puțină imaginație.

14.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, perseverentă, cam plictisită (pentru scurt timp). N-am chef de lecții. Aplicații pentru matematică, pian. Am chef să umblu şi să cheltuiesc banii.

15.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă. Cam pierd vremea. Nu mă plictisesc.

16.04: Puțin chef de joacă. Veselă, vioaie, liniştită, calmă, nehotărâtă. Nu mă plictisesc, îmi găsesc ce să fac. Chef de treabă de dimineață. Aplicații pentru pian şi matematică (puțin). Imaginație.

17.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. N-am chef de joacă şi nici de umblat. Cam neascultătoare. Mă contrazic. Imaginație.

18.04: Veselă, vioaie, liniştită. Am chef să alerg, să sar, să umblu. Aplicații pentru matematică, pictură, pian. Imaginație.

19.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, harnică, liniştită. Îmi place să mă joc. Chef de treabă şi lecții. Aplicații pentru desen, pictură, rusă, pian. Reuşesc să ies uşor din încurcături, mă pricep la cumpărături. Puțină imaginație.

20.04: Jucăuşă, vioaie, zburdalnică, harnică, aiurită, distrată, ambițioasă, glumeață. Învăț uşor pe dinafară. Îmi place să mă distrez. Aplicații pentru matematică, fizică, puțin pentru română.

21.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, silitoare, nehotărâtă, harnică. Puțini draci. Îmi place să mă joc. Aplicații pentru matematică, fizică, rusă. Nu prea am chef de pian. Puțină imaginație.

22.04: Veselă, jucăuşă, zburdalnică, liniştită, harnică, silitoare. Fac multe, dar fără prea mult chef. Nu prea am chef de pian. Aplicații pentru matematică.

23.04: Veselă, jucăuşă, ascultătoare. Cam pierd vremea, dar fac ceea ce ştiu că trebuie. Nu prea am chef de pian. Fac lecții pentru că ştiu că trebuie, dar nu-mi vine. Aplicații pentru română, desen.

24.04: Jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă. Aplicații pentru pictură. Mă contrazic. Imaginație.

25.04: Veselă, jucăuşă, zburdalnică, puțin liniştită. Aplicații pentru matematică, desen, rusă, fizică. Nu prea am chef de pian. Puțini draci. Ingeniozitate (idei).

26.04: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare. Nu mă plictisesc. Nu prea am chef de lecţii. Aplicaţii pentru matematică, pian, fizică, rusă. Inteligentă.

27.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, cam plictisită puţin timp, perseverentă. Îmi place să sar, să alerg. Aplicaţii pentru matematică, puţin pian.

28.04: Liniştită, calmă, cam plictisită. Cam pierd vremea. Învinge această stare. Veselă, jucăuşă, vioaie, ambiţioasă. Aplicaţii pentru română, pian, rusă, matematică.

29.04: Puţin chef de joacă. Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, nehotărâtă. Mă distrez bine, nu mă plictisesc. Chef de treabă de dimineaţă. Aplicaţii pentru engleză, română, matematică (puţin), pian.

30.04: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, aiurită. N-am chef de lecţii. Mă contrazic, cam neascultătoare. Aplicaţii pentru engleză, pian. Imaginaţie.

e) Mai 1983

1.05: Veselă jucăuşă, vioaie, liniştită. Mă iau după alţii în ceea ce fac. Aplicaţii pentru matematică, desen, pictură. Chef de treabă (lecţii).

2.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, harnică, liniştită. Chef de treabă. Învăţ uşor pe dinafară (cuvinte). Aplicaţii pentru engleză, pictură,fizică. Imaginaţie.

3.05: Jucăuşă, vioaie, zburdalnică, neatentă, silitoare, harnică, curajoasă. Îmi place să mă joc, să mă distrez. Aplicaţii pentru pian, rusă. Nu-mi dau seama de ceea ce fac. Chef de citit.

4.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, silitoare, nehotărâtă, harnică. Aplicaţii pentru română, fizică, puţin matematică, nu prea am chef de pian. Puţină imaginaţie.

5.05: Veselă, jucăuşă, zburdalnică, harnică, liniştită. Chef de treabă de dimineaţă. Mă supăr uşor şi îmi trece greu (mă supăr din ce în ce mai tare când mă gândesc de ce m-am supărat). Nu prea am chef de pian, dar fac. Aplicaţii pentru matematică, desen.

6.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, ascultătoare. Cam pierd vremea, dar fac ceea ce ştiu că trebuie. Nu prea am chef de pian. Învăţ foarte uşor pe dinafară. Fac lecţii pentru că ştiu că trebuie, dar nu-mi vine. Aplicaţii pentru matematică.

7.05: Liniştită, calmă, ascultătoare, vioaie. Spor la treabă. Imaginaţie.

8.05: Veselă, liniştită, cam adormită. Uşoară plictiseală. Realistă, nu iau în seamă ce spun alţii. Imaginaţie, idei.

9.05: Veselă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare. Nu prea am chef de lecţii, dar fac. Aplicaţii pentru matematică, pian. Puţină imaginaţie.

10.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, cam nervoasă, cam plictisită. Îmi place să alerg, să sar, să mă joc. N-am chef de lecţii. Aplicaţii pentru pian.

11.05: Liniştită, somnoroasă, veselă, jucăuşă, ambiţioasă, răutăcioasă. Aplicaţii pentru matematică, pian, puţin pentru română.

12.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, nehotărâtă. Nu mă plictisesc. Îmi găsesc ce să fac. Aplicaţii pentru română, puţin pentru matematică şi pian. Imaginaţie.

13.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, distrată. N-am chef de joacă şi nici de lecţii. Mă contrazic. Aplicaţii pentru pian, română, matematică (dimineaţă n-am chef, după-masă am), engleză. Învăţ uşor pe dinafară. Chef de citit. Ghinion.

14.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită. Mă iau după alţii în ceea ce fac. Am chef să mă plimb, să umblu, să glumesc. Aplicaţii pentru pictură, pian, engleză.

15.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită. Chef de treabă. Reuşesc să ies uşor din încurcături. Imaginaţie.

16.05: Jucăuşă, zburdalnică, neatentă, uitucă, ambiţioasă, glumeaţă, harnică. Învăţ uşor pe dinafară. Aplicaţii pentru pian, matematică (mai puţin). Îmi place să citesc.

17.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, nehotărâtă, şmecheră, silitoare. Nu prea am chef de pian. Aplicaţii puţin pentru matematică.

18.05: Veselă, jucăuşă, harnică, liniştită, silitoare. Ghinion. Fac la multe, dar fără prea mult chef. Mă supăr uşor. Nu prea am chef de pian, dar fac. Aplicaţii pentru matematică, gramatică. Simt o dorinţă aprigă de a cunoaşte, de a afla mai multe, de a face multe lucruri.

19.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, bătăuşă, silitoare. Învăţ foarte uşor pe dinafară. Fac lecţii pentru că ştiu că trebuie, dar nu-mi vine. Aplicaţii pentru română, citit.

20.05: Liniştită, calmă, moleşită (mai adormită), jucăuşă, vioaie. Aplicaţii pentru română, pian. Spor la treabă. Învăţ uşor pe dinafară. Imaginaţie.

21.05: Veselă, liniştită, cam adormită. Uşoară plictiseală. Aplicaţii pentru pian, matematică, engleză, fizică. Uneori am chef de lecţii, alteori nu. Învăţ destul de uşor pe dinafară. Imaginaţie, ingeniozitate, idei.

22.05: Veselă, vioaie, liniştită, calmă, ascultătoare, jucăuşă. Nu prea am chef de lecţii, dar fac. Aplicaţii pentru matematică. Imaginaţie, inteligentă. Chef de citit. Mă contrazic.

23.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, cam plictisită, nervoasă. Mă enervez uşor şi tare, dar îmi trece destul de repede. Îmi place să umblu, să alerg, să cheltuiesc banii. N-am chef de lecţii. Aplicaţii pentru matematică, pictură.

24.05: Somnoroasă, liniştită. Nu prea am chef de nimic. Veselă, jucăuşă, vioaie, ambiţioasă. Aplicaţii pentru matematică, pian. Am o dorinţă mare să citesc şi să aflu cât mai multe lucruri noi, curiozităţi,

25.05: Puţin chef de joacă. Veselă, jucăuşă, liniştită, realistă, îmi dau seama de nişte lucruri. Aplicaţii pentru pian, matematică. Mă distrez bine.

26.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, aiurită, distrată. N-am chef de lecţii. Chef de citit. Învăţ uşor pe dinafară. Aplicaţii pentru pian, puţin matematică.

27.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită. Vorbesc cam mult şi nu-mi dau seama când trebuie să tac. Sunt realistă şi mă impresionează unele lucruri foarte tare. Mă iau după alţii în ceea ce fac. Am chef să alerg, să umblu, să glumesc. Aplicaţii pentru matematică, pian. Imaginaţie.

28.05: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, somnoroasă (când vin de afară). Nu prea am chef de lecţii. Reuşesc să ies din încurcături, găsesc replici bune pentru Monica, nu mi-e frică de ea. Imaginaţie.

29.05: Jucăuşă, vioaie, zburdalnică, îndrăzneaţă, curajoasă, neatentă, aiurită. Îmi place să mă distrez. Învăţ uşor pe dinafară. N-am chef de matematică, în general nu prea am chef de lecţii. Îmi place să citesc.

30.05: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, nehotărâtă, bătăuşă. Puţini draci. Aplicaţii pentru matematică, puţin pentru pian. Puţină imaginaţie.

31.05: Veselă, jucăuşă, zburdalnică, liniştită, timidă, nesociabilă. Ghinion. Fac multe, dar fără prea mult chef. Aplicaţii pentru matematică, pian.

f) Iunie 1983

1.06: Veselă, jucăuşă, vioaie, bătăuşă. Cam pierd vremea, dar fac ceea ce ştiu că trebuie. Învăţ foarte uşor pe dinafară. Am chef să mă distrez. Chef de pian, citit.

2.06: Liniştită, calmă, veselă, jucăuşă, vorbăreaţă, ascultătoare. Aplicaţii pentru matematică, pian, română (nu prea mult). Imaginaţie.

3.06: Veselă, liniştită, jucăuşă, calmă, moleşită. Aplicaţii pentru engleză. Cam lăudăroasă, o fac pe proasta. Am chef de citit.

4.06: Am chef să aflu cât mai multe, să citesc mult.

5.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, cam plictisită (pentru scurt timp). Am chef de citit, am răbdare să citesc descrierile chiar dacă nu mă pasionează.

6.06: Jucăuşă, vioaie, liniştită, calmă, ambiţioasă. Am chef de treabă. Aplicaţii pentru pian, matematică.

7.06: Jucăuşă, vioaie, liniştită, tăcută, calmă, îngândurată, nehotărâtă. Aplicaţii pentru rusă, pian. Chef de treabă.

8.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. N-am chef de lecţii. Aplicaţii pentru matematică, puţin pian. Ambiţioasă.

9.06: Veselă, jucăuşă, vioaie, liniştită, glumeaţă, ambiţioasă. Mi-e ciudă pe alţii mai buni ca mine. Am chef să alerg, să umblu, să glumesc. Mă iau după alţii în ceea ce fac. Aplicaţii pentru matematică, pian.

10.06: –

11.06: Jucăuşă, vioaie, zburdalnică, aiurită, curajoasă, liniştită, glumeaţă. Îmi place să mă joc, să râd mult, să mă distrez. Îmi place să citesc. Aplicaţii pentru pian.

12.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, glumeaţă, vorbăreaţă, şmecheră, îndrăzneaţă. Imaginaţie. Am chef să citesc.

13.06: Veselă, glumeaţă, liniştită, calmă, dacă mă enervez, îmi trece repede, îmi place să mă plimb şi să discut. Mă supăr repede. Puţin ghinion. Nu prea am chef de pian, dar fac. Aplicaţii pentru desen.

14.06: Veselă, jucăuşă, ascultătoare, îndrăzneaţă, liniştită, timidă. Am emoţii la examen. Învăţ foarte uşor pe dinafară. Aplicaţii pentru pian, citit. Ambiţioasă.

15.06: Liniştită, calmă, supusă, ascultătoare, răbdătoare, veselă. Aplicaţii pentru pian, română (puţin). Imaginaţie. Nehotărâtă, puţin cam plictisită.

16.06: Liniştită, calmă, veselă, jucăuşă, neascultătoare, aiurită. Chef de citit. Ambiţioasă. Vreau să ştiu cât mai multe. Aplicaţii pentru engleză. Nu prea am chef de pian.

17.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, somnoroasă, moale, ascultătoare, puțin cam plictisită. Nu prea am chef de lecții. Nebună, aiurită (pentru scurt timp). Mă iau după alții.

18.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă, perseverentă, cam plictisită. Îmi place să umblu, să cheltuiesc banii. Aplicații pentru desen, pian (puțin), engleză.

19.06: Somnoroasă, liniştită, calmă, vioaie, cam pierd vremea. Veselă, jucăuşă, ambițioasă, studioasă. Chef de citit.

20.06: –

21.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, moale, aiurită, ambițioasă, geloasă, calmă. Mă contrazic. Cam neascultătoare, obraznică. Aplicații pentru pian. Mă cam plictisesc. Puțin ghinion. Chef de citit.

22.06: Veselă, jucăuşă, glumeață, pisăloagă, ambițioasă. Aplicații pentru matematică, pian, engleză. Mă iau după alții în ceea ce fac. Puțină imaginație.

23.06: Realistă, veselă, vioaie, liniştită, trec uşor peste nereuşite, puțin emotivă. Reuşesc să ies uşor din încurcături. Aplicații pentru pian. Pisăloagă. Mă cam plictisesc (pentru scurt timp).

24.06: –

25.06: Veselă, vioaie, liniştită, calmă, prietenoasă. Mă iau după alții. Aplicații pentru pian. Chef de citit.

26.06: Veselă, jucăuşă, copilăroasă, zburdalnică, liniştită, calmă. Puțin ghinion. Mă supăr uşor. Chef de citit.

27.06: Veselă, jucăuşă, ascultătoare, îndrăzneață, silitoare. Cam pierd vremea, dar fac ce ştiu că trebuie. Învăț foarte uşor pe dinafară. Aplicații pentru matematică, desen, citit.

28.06: Liniştită, calmă, ascultătoare, supusă, veselă. Am chef de treabă, vreau să fac multe. Am chef să mă apuc de o treabă mai grea. Imaginație.

29.06: Veselă, jucăuşă, liniştită, calmă. Chef de citit. Vreau să fac tot timpul ceva, să nu pierd vremea degeaba. Uşoară plictiseală. Aplicații pentru engleză.

30.06: –

5. În ceea ce priveşte pianul: 1 aprilie 1983 – 2 iulie 1983

a) Aprilie 1983

1.04: Îmi place muzica modernă. Învăț pe dinafară destul de uşor. Cânt Bach şi Mozart. Îmi place să cânt cântece melodioase.

2.04: Nu simt ceea ce cânt. Nu prea am chef de cântat (mi-e somn).

3.04: –

4.04: Îmi place mult muzica modernă. Fac un cântecel vesel. Învăț foarte uşor pe dinafară. Nu vreau să cânt Mozart, căci n-am sensibilitate şi degetele sunt cam înțepenite.

5.04: Cânt numai muzică modernă şi îmi place la nebunie. Continuu cântecul început cu o zi în urmă. N-am chef deloc de muzică clasică. Degetele se mişcă foarte uşor.

6.04: –

7.04: –

8.04: N-am chef de muzică clasică. Nu prea am chef deloc să cânt, dar cânt că vreau să treacă ora şi să zic că am făcut.

9.04: Sunt cu gândul aiurea şi cânt prost, nu sunt atentă la ce cânt. N-am nici un chef să cânt.

10.04: –

11.04: Îmi plac muzica modernă şi cea clasică. Îmi place să cânt foarte mult, mai ales cântece melodioase.

12.04: –

13.04: Cânt ce mi se dă pentru că trebuie, dar nu-mi place.

14.04: Îmi place muzica uşoară (modernă) şi pot foarte uşor să pun pe note o melodie pe care o aud. Cânt Mozart şi alți cântăreți clasici. Îmi place să cânt mult, mai ales cântece melodioase.

15.04: –

16.04: Degetele mi se mişcă foarte uşor. Îmi place să învăț sistematic, câte puțin, dar bine. Cânt Czerny, Mozart şi alți compozitori clasici. Îmi plac muzica veselă şi cea uşoară.

17.04: –

18.04: Degetele se mişcă foarte uşor şi repede. Fac un cântec. Îmi place muzica modernă şi veselă. N-am chef de muzică clasică. Învăț Czerny.

19.04: Îmi place muzica uşoară, veselă şi jucăuşă (repede). Fac şi lecții, cânt Czerny, Mozart, piesă românească pentru că trebuie, dar nu-mi prea plac.

20.04: –

21.04: N-am chef de muzică clasică sau lecții: cânt muzică uşoară, ce vreau şi ce-mi place, ca să treacă ora. Am mâinile încordate.

22.04: Nu prea am chef să cânt, cânt prost, nu simt ce cânt, nu sunt atentă la ceea ce cânt.

23.04: Cânt, dar fără prea mult chef, însă destul de bine. Am puțină sensibilitate şi cânt Mozart, Czerny, piesă românească, orice. Mă încălzesc foarte repede.

24.04: –

25.04: Degetele sunt cam înțepenite, se mişcă greu şi mâna e încordată. N-am răbdare şi mă plictisesc repede de un cântec.

26.04: Cânt Kabalevsky, Bach şi alte lecții pentru că trebuie, dar nu-mi vine. Totuşi, învăț bine.

27.04: Cânt cântece melodioase şi vesele. Cânt şi muzică clasică, dar îmi place cea modernă.

28.04: Învăț uşor (să cânt împreună) şi citesc uşor la prima vedere, dar nu simt ceea ce cânt şi nici nu prea am chef.

29.04: Îmi place muzica veselă. Îmi place să învăț sistematic, câte puțin, dar bine. Degetele se mişcă foarte uşor. Cânt Czerny, Mozart şi învăț uşor.

30.04: Îmi place mult muzica modernă. Cânt şi învăț uşor.

b) <u>Mai 1983</u>

1.05: –

2.05: –

3.05: Învăț destul de uşor să cânt împreună, am sensibilitate, îmi place să cânt mai ales cântece melodioase. Am mâinile încordate.

4.05: Cânt Kabalevsky, îmi place, dar nu realizez chiar tot ce trebuie. Am degetele tari, mâinile încordate.

5.05: Cânt Czerny, îmi place să învăț sistematic, degetele se încălzesc repede şi se mişcă repede. N-am sensibilitate (nu cânt muzică clasică), dar învăț uşor.

6.05: Cânt fără prea mult chef, dar cânt destul de bine. Cânt orice: Czerny, Bach, Mozart. Mă încălzesc foarte repede.

7.05: –

8.05: –

9.05: Cânt lecții pentru că trebuie, dar nu prea am chef. Mâinile sunt încordate, degetele tari, se aşează puternic pe clape. Cânt Kabalevsky, dar n-am sensibilitate.

10.05: Îmi place să cânt mult, mai ales cântece melodioase, frumoase. Cânt uşor la prima vedere, învăț uşor pe dinafară. Îmi place muzica veselă, modernă, dar şi cea clasică. Degetele se mişcă uşor.

11.05: Citesc uşor la prima vedere, cânt bine, degetele se mişcă uşor, dar nu prea simt ceea ce cânt; dacă cânt cu nuanțe, cânt căci aşa am învățat în alte zile.

12.05: Degetele se mişcă foarte uşor. Îmi place să învăț sistematic, câte puțin, dar bine. Învăț destul de greu să cânt împreună. Cânt Mozart şi îmi place, aş vrea să cânt foarte mult din el. Îmi place muzica veselă.

13.05: Degetele se mişcă foarte uşor. Învăț destul de uşor să cânt împreună. Nu prea am sensibilitate pentru muzică clasică, dar îmi plac cântecele vesele. Îmi place muzica modernă.

14.05: Îmi place foarte mult muzica veselă, modernă, frumoasă. Degetele se mişcă foarte uşor şi repede. Nu prea am chef de muzica clasică.

15.05: –

16.05: Am sensibilitate, îmi place să cânt cântece frumoase, melodioase. Degetele se mişcă foarte uşor, repede, mâinile sunt încordate. Învăț destul de uşor împreună şi pe dinafară.

17.05: Am mâinile încordate, degetele tari. Cânt Kabalevsky, am sensibilitate şi învăț destul de uşor.

18.05: Degetele se mişcă repede, se încălzesc repede, învăț uşor. Cânt cu nuanțe, căci aşa am învățat, dar nu simt chiar tot ce cânt.

19.05: Degetele se mişcă uşor, repede, se pot întinde. Mă încălzesc foarte repede. Am sensibilitate. Cânt Mozart, dar nu prea pot să învăț împreună.

20.05: Învăț uşor pe dinafară. Îmi place să cânt mult şi să ascult muzică modernă, clasică, melodioasă. Am sensibilitate şi cânt Mozart, Bach; îmi dau seama când nu fac nuanțe. Învăț uşor împreună. Uneori, mă gândesc la altceva şi nu sunt atentă.

21.05: Degetele sunt cam înțepenite şi se mişcă greu. Învăț greu împreună. Nu prea am sensibilitate.

22.05: –

23.05: Degetele se mişcă greu, nu nimeresc clapele, mă enervez şi nu-mi iese nimic. Îmi place muzica uşoară, cântecele melodioase şi pun repede pe note o melodie. N-am răbdare să studiez şi nici chef.

24.05: Cânt Kabalevsky, dar nu prea am sensibilitate, în unele locuri mă încurc şi nu mai pot să repar. Totuşi, ştiu cum trebuie să cânt ca să iasă, dar nu prea pot. Fac un cântec melodios.

25.05: Îmi place să studiez sistematic, pe bucăți; degetele se mişcă uşor pe clape, am sensibilitate şi îmi iese Kabalevsky destul de bine. Îmi place muzica veselă, frumoasă, dar şi cea tristă, blues-urile, muzica lentă. Am imaginație şi fac mai multe cântece.

26.05: Învăț uşor pe dinafară şi pe note. Învăț bine, studiez foarte bine piesele, îmi place să studiez şi nu mă plictisesc. Degetele se mişcă foarte uşor după ce se încălzesc. Nu prea am sensibilitate. Îmi place muzica modernă.

27.05: Studiez mult un cântec, mă enervez după un timp dacă nu iese, dar îl fac tot pe ăla. Degetele se mişcă uşor şi repede, dar stau chircite când cânt. Cânt mult şi studiez bine pe bucăți.

28.05: Îmi place muzica uşoară, veselă, frumoasă. Îmi place mult să cânt muzică modernă, Kabalevsky. Degetele la început sunt mai înțepenite, dar apoi se mişcă repede.

29.05: –

30.05: La început, nu prea îmi iese, greşesc, mă enervez, nu prea simt ce cânt, dar apoi cânt mai bine, cu nuanțe, degetele se mişcă uşor.

31.05: Cânt Kabalevsky, şi îmi iese bine, degetele se mişcă uşor, învăț uşor. Am puțină sensibilitate, dar cânt cu nuanțe, căci aşa am învățat.

c) Iunie 1983

1.06: Mă încălzesc foarte repede şi degetele se mişcă foarte repede. Învăț uşor. Cânt Kabalevsky cu nuanțe, îmi place cum îl cânt. Am sensibilitate.

2.06: La început, cânt prost, mi se încurcă degetele, dar, după ce fac o pauză, cânt bine, cu nuanțe, am chef să studiez.

3.06: Cânt mai mult, dar nu studiez ca lumea, mă lăcomesc să fac mult şi, până la urmă, îmi iese prost. Fac un cântec vesel.

4.06: Am chef de muzică uşoară, nu am chef de muzică clasică, dar fac dacă trebuie. Nu prea simt ceea ce cânt. Mâinile sunt cam încordate, degetele se mişcă uşor.

5.06: –

6.06: Îmi place mult să cânt, am sensibilitate, studiez sistematic şi bine, învăț bine, degetele se mişcă repede. Am chef să cânt muzică uşoară, dar cânt şi muzică clasică. Am multe idei şi imaginație, fac un cântec.

7.06: Am chef să cânt, degetele se mişcă repede, se încălzesc repede. Am sensibilitate, nu am prea multă răbdare să studiez.

8.06: Mă încălzesc destul de greu, la început degetele sunt înțepenite, dar apoi se mișcă ușor; nu prea sunt atentă când cânt, nu mă concentrez.

9.06: La început, degetele se cam împleticesc, dar apoi se mișcă ușor, repede. Am chef să studiez bine, câte puțin, stau mult la un cântec până îmi iese cum trebuie; dacă nu îmi iese, mă enervez puțin. Am idei, îmi place Bach şi-l cânt bine. Nu mă pot concentra când cânt, sunt cu gândul aiurea.

10.06: –

11.06: Mă încălzesc repede, dar mi-e cam frică când cânt şi mă pierd, nu mă mai gândesc la ce cânt. Am chef de cântat, degetele se mișcă foarte ușor, îmi place să studiez, dar n-am răbdare şi cânt repede.

12.06: –

13.06: Degetele se mișcă foarte ușor şi repede, dar superficial, sunt moi şi nu apasă bine pe clape şi de aceea îmi ies cântecele monotone, fără nuanțe.

14.06: Degetele se mișcă foarte ușor şi repede, apasă bine pe clape, mă încălzesc foarte repede. Cânt cu nuanțe, simt ce cânt, dar uneori mă gândesc aiurea şi nu-mi dau seama ce cânt.

15.06: La început, degetele sunt mai înțepenite, dar, după ce se încălzesc, se mișcă repede, apasă bine pe clape. Cânt cu nuanțe, simt ceea ce cânt şi îmi place.

16.06: Degetele sunt cam înțepenite şi nu prea pot cânta, nu reuşesc să le încălzesc şi, până la urmă, nu mai fac. Nu studiez cum trebuie, mă lăcomesc să fac mult şi nu-mi iese.

17.06: Degetele sunt cam înțepenite, mâna e încordată, nu pot cânta cântece repezi. Îmi place să cânt cântece melodioase, frumoase, pe acestea le cânt cu nuanțe. În general, nu prea simt ceea ce cânt, mă gândesc la altceva.

18.06: La început, degetele se mișcă greu, se încurcă, se împleticesc, dar, după ce se încălzesc, merg ușor şi repede. N-am răbdare să studiez şi nici chef.

19.06: –

20.06: Am chef să cânt, degetele se mișcă repede şi se încălzesc repede, am sensibilitate; învăț greu şi citesc greu la prima vedere, nu am răbdare să studiez.

21.06: Mă încălzesc repede, degetele se mișcă ușor, nu prea sunt atentă când cânt, nu mă concentrez. Cânt bine la prima vedere, învăț repede, am chef să studiez. Cânt bine pe orice pian.

22.06: La început, degetele se cam împleticesc, sunt puțin cam amorțite, dar, după ce mă încălzesc, se mișcă ușor, repede. Îmi place Bach şi îl cânt bine. Am chef să studiez câte puțin, dar bine. Sunt cu gândul aiurea când cânt.

23.06: Mă încălzesc destul de greu, am degetele cam înțepenite, dar apoi se mișcă repede, dar se împleticesc. Nu prea sunt atentă la ceea ce cânt. Îmi place muzica veselă, ușoară.

24.06: Mă încălzesc repede, dar degetele nu prea se mișcă repede; îmi place să cânt cântece lente, liniştite, am multă sensibilitate şi îmi place foarte mult să cânt.

25.06: Am chef să cânt, de la început mi se mișcă degetele bine, am puțină sensibilitate, îmi plac cântecele melodioase.

26.06-29.06: –

30.06: Degetele sunt cam înțepenite, nu pot cânta cântece repezi, mi se încurcă degetele. Îmi place să cânt cântece melodioase, pe astea le cânt cu nuanțe, dar, în rest, nu prea simt ce cânt, nu sunt atentă, mă gândesc la altceva

d) <u>Iulie 1983</u>

1.07: –

2.07: Am mult chef să cânt, sensibilitate, îmi plac cântecele lente, dar melodioase. Am multe idei şi imaginație. Degetele se mişcă repede.

6. <u>Ce îmi place să mănânc</u>: 1 aprilie 1983 – 2 iulie 1983

a) <u>Aprilie 1983</u>

1.04: Mănânc tot timpul. Cu cât mănânc mai mult, cu atât mi-e mai foame.

2.04: Nu simt nimic când mănânc (nu-i simt gustul). Mănânc la mese destul de bine şi, în rest, nu mi-e foame.

3.04: Stau multă vreme fără să mănânc şi nu mi-e foame.

4.04: Îmi place să mănânc cruditați. Nu fac mofturi. Stau mult timp fără să mănânc şi nu mi-e foame.

5.04: Nu-mi vine să mănânc mâncare gătită. Stau mult timp fără să mănânc şi nu mi-e foame. Îmi plac cruditățile.

6.04: Respect masa (mănânc mâncare gătită la prânz), îmi plac dulciurile.

7.04: Îmi plac dulciurile la nebunie şi mănânc multe. Mănânc destul de mult la mese, dar, în rest, nimic.

8.04: Îmi plac foarte mult cruditățile şi dulciurile. La mese, mănânc puțin, dar mănânc bomboane tot timpul aproape.

9.04: Stau mult fără să mănânc. Nu simt mâncarea pe care o mănânc (nu pot să spun că îmi place sau nu).

10.04: Mănânc la intervale mari. Mănânc repede fără să simt gustul mâncării. Îmi plac dulciurile.

11.04: Îmi plac mâncarea gătită şi cruditățile.

12.04: Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar dacă nu mi se dă, nu mi-e foame. Mănânc orice, mănânc repede.

13.04: Îmi plac dulciurile şi mâncărurile consistente. Nu sunt legată de masă şi pot sări peste ea (să mănânc altceva).

14.04: Mănânc destul de mult. Îmi vine să mănânc mereu. Cu cât mănânc mai mult, cu atât mi-e mai foame.

15.04: Mănânc bine la mese şi, în rest, nu mănânc nimic (nu mi-e foame). Nu prea simt gustul a ceea ce mănânc.

16.04: Stau multă vreme fără să mănânc şi nu mi-e foame (decât când mă gândesc că trebuie să mănânc). Nu prea simt gustul mâncării.

17.04: Îmi plac crudităţile. La mese, mănânc bine şi nu fac mofturi, dar, în rest, nu mi-e foame.

18.04: Stau mult timp fără să mănânc şi nu mi-e foame. Îmi plac crudităţile. Mănânc repede şi nu prea mult la mese.

19.04: Îmi plac dulciurile. Respect mesele (mănânc mâncare gătită la prânz).

20.04: Îmi plac foarte mult dulciurile şi mănânc multe. La mese, mănânc destul de bine, dar, în rest, nu.

21.04: Îmi plac dulciurile şi crudităţile foarte mult. Mănânc destul de des, dar câte puţin (aproape din oră în oră), iar la mese mănânc destul de puţin.

22.04: Stau mult fără să mănânc. Mănânc orice, nu simt gustul mâncării. La mese, mănânc bine.

23.04: Îmi plac dulciurile. Mănânc la intervale mari. Îmi place să ronţăi ceva. Mănânc repede, fără să simt gustul mâncării.

24.04: Îmi plac crudităţile şi mâncarea gătită. Mănânc cu poftă, îmi place să mănânc.

25.04: Mănânc repede, orice, nu simt mâncarea. Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar dacă nu mi se dă, pot sta mult fără să mănânc, nu mi-e foame.

26.04: Îmi plac dulciurile şi mâncărurile consistente. (Mâncare gătită sau sandvişuri care ţin de foame.) Mănânc bine la mese.

27.04: Mănânc destul de mult. Îmi vine să mănânc mereu. Îmi plac fulgii de porumb, biscuiţi, lucruri uscate, crocante.

28.04: Nu simt gustul la ce mănânc. La mese, mănânc bine. Mănânc des, deşi nu mi-e foame. Îmi place să ronţăi ceva tot timpul.

29.04: Stau mult fără să mănânc şi nu mi-e foame decât dacă mă gândesc că trebuie să mănânc. Nu prea simt gustul la ceea ce mănânc. La mese, nu mănânc prea mult.

30.04: Îmi plac crudităţile, prăjelile, dulciurile. La mese, mănânc bine, cu poftă, nu fac mofturi, dar, în rest, nu mi-e foame.

b) <u>Mai 1983</u>

1.05: Îmi plac crudităţile. Stau mult timp fără să mănânc şi nu mi-e foame. Mănânc repede şi nu prea mult la mese. Nu-mi place mâncarea gătită (prăjită, fiartă).

2.05: Îmi plac dulciurile. Respect masa. Îmi place să rod oase, să ling. La mese, mănânc cât îmi trebuie.

3.05: Îmi plac mult dulciurile. La mese, mănânc destul de bine, dar, în rest, nu. Respect masa.

4.05: Îmi plac crudităţile şi dulciurile. La mese, mănânc destul de puţin, dar des. Sunt pofticioasă, îmi place să ling, să ciugulesc.

5.05: Stau mult fără să mănânc. Mănânc orice, nu simt gustul mâncării. Dacă mi se dă să mănânc, mănânc atât cât mi se dă. Nu fac mofturi.

6.05: Îmi plac dulciurile. Îmi place să ciugulesc, să gust câte puțin din fiecare. Mănânc la intervale mari, mănânc repede fără să simt gustul mâncării.

7.05: Îmi plac crudităţile, mâncarea gătită, dulciurile, legumele crude sau conservate. Mănânc cu poftă, îmi place ce mănânc şi mănânc bine.

8.05: Îmi plac hrana din natură (flori de salcâm), dulciurile, mâncărurile diverse, bogate în calorii şi vitamine. Mănânc orice, mănânc repede şi nu simt gustul mâncării. Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar dacă nu mi se dă, nu mănânc.

9.05: Mănânc cât îmi trebuie, îmi plac mâncărurile consistente, îmi plac dulciurile. Nu refuz dacă mi se dă, dar nici nu cer. Pot sta fără să mănânc şi mă pot abține de la mâncare. Nu sunt legată de masă, o pot înlocui cu altceva.

10.05: Mănânc destul de mult, mănânc mâncăruri grase (pâine, ulei, slănină), consistente. Mănânc destul de des, dar câte puțin. Sunt pofticioasă.

11.05: La mese, mănânc bine, dar, în rest, nu mi-e foame. Îmi plac dulciurile şi mi-e poftă. Nu simt ceea ce mănânc.

12.05: Nu prea simt gustul mâncării. La mese, nu mănânc prea mult. Ciugulesc câte puțin destul de des, deşi nu mi-e foame. Stau mult fără să mănânc şi nu mi-e foame decât dacă mă gândesc că trebuie să mănânc.

13.05: La mese, mănânc bine, în rest, pot sta destul de mult fără să-mi fie foame. Îmi place să rod oase, îmi plac dulciurile.

14.05: N-am chef de mâncare gătită, supă. Mănânc repede la mese şi simt gustul mâncării, îmi place. Îmi plac uscăturile, plăcintele etc. din oraş (de la cofetărie) şi crudităţile.

15.05: Îmi plac dulciurile, acriturile. La mese, mănânc cât trebuie, nu prea mult şi lucruri care nu îngraşă.

16.05: Îmi plac foarte mult dulciurile şi mănânc multe. La mese, mănânc destul de mult, dar fără pâine, dulce. Stau mult fără să mănânc.

17.05: Îmi plac mult crudităţile şi dulciurile. La mese, mănânc puțin, dar des.

18.05: Dacă văd mâncare sau dacă mă gândesc la ea, mi-e poftă şi mănânc, dar, dacă nu, stau mult fără să mănânc. Nu simt ceea ce mănânc, mănânc orice.

19.05: Mănânc la intervale mari, îmi place să ciugulesc câte puțin din fiecare. Mănânc repede. Îmi plac dulciurile. La mese, nu mănânc prea mult şi mă pot abține de la diferite lucruri (mâncăruri).

20.05: Îmi plac crudităţile, dulciurile, mâncarea gătită, îmi place mâncarea, îi simt gustul şi mănânc cu poftă. Pot să stau mult fără să mănânc şi nu mi-e foame dacă nu mă gândesc sau dacă nu văd mâncare.

21.05: Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar, dacă nu mi se dă, nu mănânc. Mănânc orice, mănânc repede şi nu simt gustul mâncării. Dacă mă gândesc la mâncare, mi se face foame. Îmi plac dulciurile, mâncărurile bogate în calorii.

22.05: Mănânc cât îmi trebuie, nu prea mult. Îmi plac mâncărurile importante, bogate în calorii sau vitamine. Dacă mi se dă să mănânc, nu refuz, dar nici nu cer. Mă pot abține de la mâncare, pot sta fără să mănânc.

23.05: Îmi plac dulciurile, sunt pofticioasă, îmi vine să mănânc destul de des. Cu cât mănânc mai mult, cu atât îmi vine să mai mănânc. La mese, mănânc lucruri care îngraşă (ulei, pâine, cartofi).

24.05: Mănânc la mese destul de bine, dar, în rest, nu mi-e foame. Îmi place să mestec gumă tot timpul. Unele mâncăruri îmi plac şi le savurez, le simt gustul.

25.05: La mese, mănânc nu prea mult. Stau fără să mănânc, dar îmi place să mestec gumă mereu. Îmi plac legumele, fructele şi sunt pofticioasă.

26.05: Îmi plac legumele, fructele. Mi-e poftă când îi văd pe alţii mâncând şi mănânc chiar dacă nu mi-e foame.

27.05: Mănânc nu prea mult la mese şi, dacă mi se pune mult, refuz sau mănânc în silă. Stau mult timp fără să mănânc şi nu mi-e foame. Mănânc repede.

28.05: Îmi plac mult dulciurile şi sunt pofticioasă. La prânz, mănânc mâncare gătită, dar nu vreau supă. La mese, mănânc cât îmi trebuie (nu prea mult).

29.05: Pot sta mult fără să mănânc. Îmi place să mestec gumă mereu. Mănânc orice, nu simt gustul mâncării. Mănânc totul odată, nu las pentru mai târziu.

30.05: La mese, nu mănânc prea mult, dar destul de des câte puţin. Îmi plac legumele şi dulciurile. Sunt pofticioasă.

31.05: Dacă văd mâncare, mi-e poftă, dar, dacă nu, stau mult fără să mănânc. Mănânc repede, nu simt gustul mâncării. Îmi plac fructele, dulciurile.

c) <u>Iunie 1983</u>

1.06: Îmi plac dulciurile, îmi place să ciugulesc, să iau câte puţin, mi-e poftă. Mănânc la intervale mari. La mese, mănânc dimineaţa să mă satur (mai mult), la prânz mai puţin, iar seara cât îmi trebuie.

2.06: Mănânc fulgi de porumb mereu, fără să-i simt, îmi place să mestec ceva.

3.06: Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar, dacă nu, nu. Dacă mă gândesc la mâncare, mi se face foame. Mănânc orice, mănânc repede, nu simt gustul mâncării.

4.06: Stau mult fără să mănânc, mă pot abţine de la mâncare chiar dacă mi-e foame. Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar, dacă nu, nu-mi iau, chiar dacă mi-e foame. Îmi plac dulciurile, mâncărurile consistente.

5.06: Mănânc lucruri care îngraşă, sunt pofticioasă şi nu mă abţin de la mâncare. Mi se face foame repede dacă mănânc mult, dar, dacă nu văd mâncare, pot sta fără să mănânc.

6.06: La mese, mănânc destul de bine, dar, în rest, nu mi-e foame. Dacă nu mă gândesc la mâncare, nu-i simt gustul. Îmi plac dulciurile şi le savurez. Dacă văd mâncare, mi-e poftă.

7.06: Îmi plac dulciurile, pot sări peste mese, stau mult fără să mănânc, dar, dacă văd mâncare, mi se face poftă.

8.06: Mi-e poftă când îi văd pe alţii mâncând şi mănânc chiar dacă nu mi-e foame. Nu simt gustul mâncării, dar, dacă îmi place, îl simt. Îmi plac dulciurile, legumele, mâncărurile în general.

9.06: Mi-e foame tot timpul, am chef să mănânc mereu şi nu mă mai satur. La mese, mănânc bine, dar, dacă mi se pune prea mult, refuz.

10.06: –

11.06: Mă pot abține de la mâncare, mănânc cât îmi trebuie, stau mult fără să mănânc şi nu mi-e foame.

12.06: Mă pot abține de la mâncare, la mese mănânc destul de bine, dar, în rest, nu. Nu simt gustul mâncării, nu mă gândesc la ea când mănânc.

13.06: La mese, mănânc destul de bine dacă mi se dă, dar, dacă sunt singură, nu mănânc prea mult. Sunt pofticioasă, îmi plac dulciurile, nu simt gustul mâncării, dar, dacă mănânc lucruri de care mi-e poftă, le simt.

14.06: Îmi place să ciugulesc, sunt pofticioasă, îmi plac dulciurile, mănânc la intervale mari. La mese, mănânc cât îmi trebuie.

15.06: Îmi place să mestec gumă. Mănânc ca de obicei, cât îmi trebuie, mănânc mâncare gătită la prânz şi îmi place. Îmi plac legumele şi dulciurile. Mă pot abține de la mâncare.

16.06: Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar, dacă nu, nu. Nu simt gustul mâncării decât la ceea ce îmi place. Mănânc repede.

17.06: –

18.06: Îmi plac dulciurile, mănânc lucruri care îngraşă, sunt pofticioasă; dacă văd mâncare, mănânc, dar, dacă nu, pot sta destul de mult fără să mănânc. Mă pot abține de la unele mâncăruri.

19.06: La mese, mănânc mult, dar, în rest, nu, nu mi-e foame şi nici nu-mi vine să mănânc, chiar dacă văd mâncare. Dacă nu mă gândesc la mâncare, nu-i simt gustul.

20.06: –

21.06: În general, nu simt gustul mâncării, dar, dacă îmi place, îl simt. Îmi plac dulciurile, îmi place să mănânc cu ardei iute, muştar. Dacă îi văd pe alții mâncând, mi se face poftă.

22.06: Mi-e foame mereu, îmi vine să mănânc des. La mese, mănânc bine, obişnuit, dar nu prea mult.

23.06: Mănânc bine, cu poftă. Simt gustul mâncării dacă îmi place, la mese mănânc destul de mult.

24.06: Îmi plac dulciurile, mănânc mâncăruri care îngraşă. La mese, mănânc mult fără să-mi dau seama. Stau mult fără să mănânc.

25.06: Îmi plac dulciurile, pot sări peste mese, stau mult fără să mănânc, dar, dacă văd mâncare, mi se face foame.

26.06: La mese, mănânc destul de bine, sunt pofticioasă; dacă văd mâncare, mi se face foame, îmi plac dulciurile. Nu simt gustul mâncării decât la cele care-mi plac, mai ales dulciuri. Între mese, nu mănânc.

27.06: Îmi place să ciugulesc, sunt pofticioasă, îmi plac dulciurile; la mese, mănânc cât îmi trebuie, mănânc la intervale mari.

28.06: Mă pot abține de la mâncare. La mese, mănânc ca de obicei, cât îmi trebuie. Îmi plac înghețata, dulciurile şi legumele. La prânz, mănânc mâncare gătită.

29.06: Dacă mi se dă să mănânc, mănânc, dar, dacă nu, nu. La mese, mănânc destul de bine, totuşi nu prea mult. Nu simt gustul mâncării. Mănânc repede.

30.06: La mese, mănânc prea mult, mă pot abține de la mâncare, stau mult fără să mănânc. Îmi plac dulciurile şi mâncărurile consistente.

d) Iulie 1983

1.07: La mese, mănânc cât îmi trebuie, mă satur repede, dar mai mănânc, sunt pofticioasă, îmi plac dulciurile, legumele. Dacă nu mă gândesc la mâncare, pot sta mult fără să mănânc.

2.07: Nu prea am poftă de mâncare, la mese mănânc cât îmi trebuie, dar, în rest, nu, nu-mi vine să mănânc. Dacă nu mă gândesc la mâncare, nu-i simt gustul.

7. Mişcare fizică: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983

a) Mai 1983

7.05: N-am chef să alerg, picioarele nu prea vor să se mişte şi obosesc repede dacă fug.

8.05: Nu prea am chef să umblu mult, mi-e lene, aş vrea să dorm sau să stau tot timpul. N-am chef să fug.

9.05: Picioarele sunt moi, se mişcă greu, leneşe, nu prea am chef să alerg sau să sar; joc baschet foarte prost, nu nimeresc coşul.

10.05: N-am putere prea mare în mâini (nu pot să arunc mingea departe). Mă încălzesc repede la baschet, alerg repede, sar înalt, nu obosesc. Am putere în picioare.

11.05: Nu prea am chef să alerg. Îmi place să stau pe loc, jos, să umblu puțin.

12.05: Alerg bine, nu obosesc, pot face cotituri bruşte, întorsături în fugă (fente). Îmi place să umblu, să mă fâțâi.

13.05: Am chef să stau, n-am chef de umblat şi nici de fugit. Îmi place să stau jos.

14.05: Am chef să umblu, să mă fâțâi, nu suport să stau într-un loc. Îmi vine să mă mişc mereu şi nu mă pot abține.

15.05: Alerg repede, puternic, nu obosesc, sar înalt, mă bag la minge fără frică, mă lupt pentru ea. Dau bine la coş, nu pasez bine, nu prea prind mingea.

16.05: Am țintă, ochesc bine la coş, prind bine mingea, joc cu cap, alerg bine, driblez bine.

17.05: Mă încălzesc repede, alerg repede, nu prea am țintă la coş, nu sar prea sus.

18.05: N-am chef să fug, mi-e cam lene, stau mult jos, dar, dacă vreau, fug, deşi nu prea repede. Nu prea am chef să umblu.

19.05: Fug destul de repede, acționez fără să mă gândesc, nu prea mă descurc când am mingea. Când fug, mai obosesc, dar, după mai mult timp.

20.05: Nu am chef să fug şi nici să umblu. Îmi place să stau mult jos sau în pat. Dacă fug sau merg repede, obosesc.

21.05: Aş vrea să dorm şi să stau mereu. N-am chef să fug. Mâinile şi picioarele sunt moi.

22.05: În apă, înot bine, dar obosesc destul de repede. Picioarele sunt moi şi se mişcă leneşe, merg încet.

23.05: Am chef să umblu, să sar, să alerg; când alerg, nu obosesc decât după mult timp. Am putere în mâini (nu prea mult), dau pasele bine. Când arunc la coş, încordez mâna şi nu sar prea mult.

24.05: Îmi place să stau jos, nu prea am chef să umblu. Îmi place să stau în ploaie, să mă murez. Nu prea am chef să alerg.

25.05: Îmi place să umblu, să mă fâțâi, dar stau mult jos.

26.05: Îmi place să umblu, să merg peste tot, fug bine şi nu obosesc. Pot fugi mult timp fără să obosesc.

27.05: Am putere în mâini şi nu obosesc când arunc mingea cu mâna şi dau în ea. Alerg bine, îmi place să mă fâțâi, îmi place să driblez. Îmi place să umblu.

28.05: Nu-mi place să stau în pat, deşi mi-e cam somn. Sunt dornică să mă mişc, să fac ceva.

29.05: Mă fâțâi mult, alerg, merg destul de mult, nu-mi place să stau pe loc; nu obosesc decât după multe ore de mers.

30.05: Alerg repede, cu paşi mari şi, de aceea, obosesc. Am putere în mâini, dar muşchii burții obosesc repede. Nu prea am țintă la coş.

31.05: Mă mişc cam greoi față de ceilalți la baschet. Fug greoi şi încet, căci mi-e lene, am putere în mâini, sunt moi. Am mâinile şi picioarele elastice, se pot îndoi uşor, pot să arunc mingea departe.

b) <u>Iunie 1983</u>

1.06: Am chef să umblu în ploaie. Mă mişc repede. Stau mult jos.

2.06: Nu am chef să fug, îmi vine să stau mult jos, dar mă cațăr bine în copaci; sunt elastică şi pot fugi tare, mă pot târî, mă pot suci cum vreau.

3.06: Nu am chef să alerg, mâinile şi picioarele sunt moi şi nu prea pot să le încordez, chiar dacă vreau. Aş vrea să dorm mult.

4.06: Merg încet, mi-e lene să-mi mişc picioarele, din cauza căldurii mi-e somn. Joc bine fotbal, dacă vreau driblez bine, am şut puternic şi mă mişc repede.

5.06: Am putere în membre şi înot bine, nu obosesc. Din cauza căldurii, stau mult jos, dar am chef să umblu.

6.06: Nu prea sunt activă la baschet, dar am ambiție şi vreau să joc bine; nu arunc bine la coş, dar mă mişc bine, driblez destul de bine. Am chef să stau jos.

7.06: Alerg repede, am chef să umblu, dar şi să stau jos.

8.06: Umblu mult, şi nu obosesc, dar am chef să stau jos. Îmi vine să alerg, să fac mişcare.

9.06: Alerg bine, am chef să fac mişcare; am energie, mă descurc când am mingea, mă bag în joc. Îmi place să umblu, driblez destul de bine. Am putere în mâini.

10.06: Nu am putere în mâini, dar am o alură de sportivă, mă mişc uşor, elastic, am muşchii încălziți.

11.06: Stau mult jos, dar am chef să umblu prin oraş, să fac mişcare, am energie.

12.06: Am chef să umblu mult pe jos şi nu obosesc, stau mult în picioare, n-am chef să stau jos.

13.06: Mă mişc cam greoi față de ceilalți la baschet, alerg greoi; am mâinile moi, prind bine mingea, pasez bine, o dau mai departe. Nu prea atac, nu prea sunt activă la joc.

14.06: Am chef să umblu mult în ploaie, să mă ude bine, mă mişc repede, am degetele tari şi mâinile.

15.06: Am chef să stau jos, dar sunt elastică, mă pot îndoi şi suci cum vreau, pot face mişcare multă şi nu obosesc.

16.06: Alerg bine, repede, sunt destul de activă la joc. Mâinile şi picioarele sunt moi.

17.06: În general, mă mişc încet, mi-e lene, dar, dacă trebuie, fug tare, repede şi nu obosesc. În general, mâinile şi picioarele sunt moi, dar le pot face să se mişte repede.

18.06: Am chef să umblu, să hoinăresc, am putere în mâini şi în picioare, dar, din cauza căldurii, stau mult jos.

19.06: Sunt elastică, mă sui uşor în copaci, mă mişc bine; am chef să umblu, dar mai mult să stau jos sau în pat.

20.06: Alerg repede, sunt activă la joc, ambițioasă, joc bine; nu arunc prea bine la coş şi nu driblez bine.

21.06: Alerg tare, repede, după un timp obosesc, dar mai pot alerga, joc bine, sunt activă.

22.06: Am chef să umblu, să alerg, să fac mişcare, am putere în mâini.

23.06: Driblez destul de bine, mă mişc destul de repede, sunt elastică, am muşchii încălziți, am o figură de sportivă.

24.06: Am chef să umblu prin oraş, să mă fâțâi, dar şi să stau jos mult.

25.06: Am chef să umblu mult, dar şi să stau jos.

26.06: Am mâinile şi picioarele moi, am chef să stau mult în pat sau jos. În apă, înot bine, mult, nu mă forțez ca să înot.

27.06: Am chef să umblu, să mă fâțâi, am mâinile tari.

28.06: Am chef să stau jos mult, n-am chef să umblu, sunt cam adormită.

29.06: Am chef să stau jos sau în pat, să dorm mult, am mâinile şi picioarele moi.

30.06: Am chef să stau jos, mâinile şi picioarele sunt moi; dacă vreau, pot să umblu mult, nu obosesc.

c) <u>Iulie 1983</u>

1.07: Am chef să umblu, să alerg; după un timp, obosesc, dar rezist mult. Am putere în mâini şi picioare.

2.07: Am chef să umblu, dar stau mai mult jos.

8. Probleme cu ochii: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983

a) Mai 1983

7.05: Îmi simt ochii grei, obosiți, pleoapele sunt gata să se închidă, dar nu mi-e somn (nu sunt adormită, dar nici trează).

8.05: Simt ceva în ochi (parcă aş avea praf) care mă supără. Ochii sunt mereu gata să se închidă şi stau destul de închise pleoapele. Mă cam supără (îi simt) şi, uneori, mă dor, dar pot scrie mai pe întuneric (cu lumină puțină).

9.0: Am unele momente, când scriu sau citesc, când ochii mă dor foarte tare, mă supără, îmi văd nasul sau nu văd bine. Îi simt cam tot timpul, când scriu sau citesc mă uit foarte aproape.

10.05: Reuşesc să citesc dacă se mişcă cartea (dacă tremur în troleibuz). Nu-mi simt ochii, văd bine.

11.05: Mă cam dor ochii, toată partea cuprinsă între frunte şi nas, uneori tare, alteori mai puțin.

12.05: Mă doare fruntea, deasupra ochilor. Am perioade când nu-mi simt ochii deloc, văd bine. Nu pot citi când se mişcă cartea şi mă enervează.

13.05: Nu-mi simt ochii, văd bine şi cu lumină mai puțină (seara).

14.05: Văd bine seara (pe întuneric) şi nu-mi simt ochii. Văd bine, uneori mă uit în gol şi nu-mi dau seama ce văd.

15.05: Mă dor puțin ochii înspre nas, văd bine, nu-mi văd nasul, citesc şi pe lumină mai puțină.

16.05: Văd bine, câteodată mă uit în gol, nu-mi dau seama ce văd şi văd neclar.

17.05: Mă deranjează lumina puternică. Văd normal, nu-mi simt ochii. Am privirea destul de ageră.

18.05: Am unele momente când mă dor tare ochii, alteori puțin sau nu-i simt decât dacă mă gândesc la ei. Mă doare fruntea deasupra lor. Când scriu, îmi văd nasul.

19.05: Văd bine la depărtare. Când citesc, îmi cam joacă ochii, nu stau fix, mă cam dor.

20.05: Ochii sunt greoi, stau cam închişi şi sunt gata să se închidă. Uneori, îi simt sau îmi văd nasul. Nu suport lumina puternică.

21.05: –

22.05: Văd bine în apă sau pe întuneric. Când scriu sau citesc, mă uit aproape şi mă cam dor ochii, îmi văd nasul. În aer liber, la soare, nu-mi prea simt ochii, dar mă cam dor mereu.

23.05: Îmi văd nasul când scriu şi mă cam dor ochii. Tot timpul îmi simt ochii şi, uneori, mă dor foarte tare. Când citesc, pot citi repede sau încet, cum vreau.

24.05: Mă dor ochii cam tot timpul, îmi văd nasul când citesc şi pot citi pe lumină mai puțină (seara). Mă doare porțiunea nasului dintre ochi.

25.05: Nu-mi simt ochii, văd bine. Uneori, însă, mă dor.

26.05: Văd bine seara, nu-mi simt ochii, văd în general bine.

27.05: Pot să citesc pe lumină puțină, cu scris mic, dar mă supără ochii. Citesc în orice poziție. Când citesc, uneori mă uit în gol sau îmi joacă ochii. Văd bine, nu mă supără în general. Uneori, îmi văd nasul când scriu sau citesc.

28.05: Când citesc sau scriu, mă uit foarte aproape. Văd bine, nu-mi simt ochii. La lumina electrică nu văd bine culorile (nu-mi dau seama de nuanțe). Uneori, mi-e somn, mi se închid ochii, dar, dacă fac ceva, îmi trece (dacă mă culc, nu dorm).

29.05: Uneori mă dor puțin când citesc sau scriu, uneori îmi văd puțin nasul şi mă dor ochii. În rest, văd bine, văd destul de bine la distanță, dar nu reuşesc să găsesc cu privirea un om dintr-o mulțime de oameni. Câteodată, văd neclar.

30.05: Văd normal, nu-mi simt ochii, nu-mi prea văd coechipierii la baschet când trebuie să le arunc mingea. Mă supără lumina puternică mai ales seara. Uneori, mă uit în gol.

31.05: Văd bine la depărtare. Îmi place să privesc apusuri de soare, lucrurile frumoase, culori frumoase. Văd normal.

b) <u>Iunie 1983</u>

1.06: Uneori, mă uit în gol, nu-mi dau seama ce văd, când scriu îmi văd nasul. Văd bine pe întuneric, seara, pe lumină puțină.

2.06: –

3.06: Văd bine la depărtare şi seara pe lumină mai puțină. Văd normal. Uneori, mă mai dor ochii.

4.06: Văd bine să citesc când e scris mic. Când citesc sau scriu, mă uit foarte aproape şi mă cam dor ochii; îmi văd nasul. În aer liber, unde e lumină multă, nu-mi prea simt ochii.

5.06: Văd normal, îmi văd nasul când scriu, uneori mă dor ochii. Pot citi din diferite poziții, de aproape sau de departe.

6.06: Mă ustură ochii de la diferite mirosuri şi sunt foarte sensibilă la aerul cu impurități. Văd bine.

7.06: Văd bine la depărtare, uneori mă uit în gol mult timp; îmi cam văd nasul când scriu.

8.06: Văd bine, uneori mă dor ochii, când scriu îmi văd nasul.

9.06: Văd bine la depărtare sau pe lumină mai puțină. Uneori, mă uit în gol. În general, văd bine. Nu pot citi în gălăgie, sunt atentă la tot ce se petrece în jurul meu. Nu-mi simt ochii la trecerea de la lumină la întuneric sau invers.

10.06: –

11.06: Stau mult cocoşată şi văd pe lumină mai puțină.

12.06: Văd bine, normal, culorile frumoase le observ şi îmi plac; ştiu să le îmbin. Am privirea ageră, spirit de observație.

13.06: Văd normal, văd bine la depărtare, nu prea clar prin spații translucide. Îmi plac culorile frumoase şi îmi place să le privesc.

14.06: Uneori, mă uit în gol, nu-mi dau seama ce văd. Văd bine seara, pe lumină mai puțină, scrisul mic şi la depărtare. Uneori, îmi văd nasul când scriu. Când citesc, mă uit de la distanță normală.

15.06: Ochii sunt grei, stau cam închişi, când trec de la lumină la întuneric sau invers mă dor şi nu văd bine; când scriu, îmi văd nasul uneori şi ochii mă dor. Pot vedea şi pe lumină puțină, mai pe întuneric.

16.06: Văd bine la depărtare şi seara pe lumină mai puțină. Văd normal. Uneori, îmi simt ochii.

17.06: –

18.06: –

19.06: Mă dor ochii tot timpul, uneori foarte tare. Când scriu sau citesc, îmi văd nasul, mă uit aproape şi mă dor ochii; când trec de la lumină la întuneric sau invers, mă dor ochii şi nu văd bine.

20.06: –

21.06: Văd bine, normal, văd bine la depărtare şi mai pe întuneric, nu-mi simt ochii.

22.06: Când citesc sau scriu, îmi văd nasul şi simt ochii. Văd bine pe lumină mai puțină. Nu pot citi în gălăgie: sunt atentă la tot ce se vorbeşte în jur.

23.06: Uneori, mă uit în gol şi nu-mi dau seama ce văd. Văd bine, nu-mi simt ochii.

24.06: Văd normal, văd bine şi pe lumină mai puțină; când citesc, stau cocoşată, într-o poziție incomodă.

25.06: Dacă mă uit fix într-un punct mult timp, văd cruciş sau mă dor ochii. Văd bine, normal.

26.06: Văd bine, normal, văd bine la depărtare, văd să citesc din orice poziție, de aproape sau de departe.

27.06: Uneori, mă uit în gol şi nu-mi dau seama ce văd, văd bine seara pe lumină mai puțină; mă dor ochii când scriu.

28.06: Ochii sunt grei, stau cam închişi; când scriu, îmi văd nasul şi, uneori, mă dor ochii când trec de la lumină la întuneric sau invers, nu văd bine.

29.06: Când scriu, îmi văd nasul. Văd bine pe lumină mai puțină. Văd normal, nu-mi simt ochii.

30.06: Văd normal, uneori mă dor ochii, când citesc sau scriu îmi văd nasul; când mă scol brusc, nu văd bine.

c) <u>Iulie 1983</u>

1.07: La lucrurile mici, mă uit foarte aproape şi mă dor ochii, nu văd bine, mă uit cruciş. Mă cam dor ochii, când scriu îmi văd nasul. Dacă mă scol brusc din pat, nu văd bine, amețesc.

2.07: Mă cam dor ochii când scriu sau citesc, mă uit aproape şi îmi văd nasul; când trec de la întuneric la lumină sau invers, mă supără ochii, nu văd bine.

9. Probleme cu nasul: 7 mai 1983 – 2 iulie 1983

a) Mai 1983

7.05: Mi se pare că aerul e murdar, plin de praf şi nu prea pot să respir. Mă ustură nasul.

8.05: Din când în când, mă ustură nasul, simt ceva în el, dar sunt momente când respir normal, nu simt nimic.

9.05: Respir normal, nu simt aerul şi nu-mi dau seama cum e. Nu simt nasul.

10.05: Respir normal, când obosesc nu gâfâi. Nu-mi simt nasul.

11.05: Nu-mi simt nasul. Uneori, simt ceva în nas puțin usturăcios. Respir normal, nu simt aerul.

12.05: Respir mai repede când obosesc. Nu-mi simt nasul. Nu simt aerul pe care îl respir.

13.05: Mă ustură nasul. Mi se pare că aerul e murdar, plin de praf, nu prea pot să respir. Sunt foarte sensibilă şi simt orice miros.

14.05: Sunt foarte sensibilă şi simt orice miros din aer. Uneori, mă ustură puțin nasul.

15.05: Simt mirosurile din aer şi mă supără aerul murdar, nu pot să-l respir. Când alerg şi obosesc, respir tot pe nas, nu mă doare pieptul, respir puțin mai repede.

16.05: Nu prea am sensibilitate, nu simt aerul pe care îl respir. Nasul mă ustură puțin, din când în când.

17.05: Nasul e puțin cam înfundat, mă împiedică să respir.

18.05: Am nasul fin şi simt mirosurile din aer foarte bine, respir normal, uneori mă ustură nasul.

19.05: Respir normal şi când obosesc, dar pe gură şi gâfâi puțin. Simt bine mirosurile, îmi plac unele şi ştiu să le identific (de la ce vin).

20.05: Mă ustură nasul. Mi se pare că aerul e murdar, plin de praf. Nu prea pot să respir. Simt bine mirosurile din aer.

21.05: Din când în când, mă ustură nasul, simt ceva care mă împiedică să respir, dar, în rest, respir normal.

22.05: Respir normal, nu simt aerul, în apă trag aer pe nas şi mă ustură. Nu-mi simt nasul.

23.05: Simt unele mirosuri dacă nu sunt atentă la altceva. Respir normal, nu-mi simt nasul. Când obosesc, nu gâfâi, respir normal.

24.05: Simt mirosurile din aer, respir normal. Uneori, mă ustură puțin nasul.

25.05: Respir normal, nu simt aerul, dar, când mă gândesc la el, simt mirosurile din aer.

26.05: Respir normal, simt mirosurile din aer şi mă cam ustură nasul.

27.05: Mă cam ustură nasul şi, uneori, respir normal; simt foarte bine mirosurile din aer şi pot spune de la ce sunt. Respir numai pe nas.

28.05: Mă cam ustură nasul, mă supără aerul murdar. Respir normal, am momente când nu-mi simt deloc nasul.

29.05: Simt mirosurile când mă apropii mult de locul de unde provin. În rest, nu prea simt aerul, uneori mă ustură puțin nasul.

30.05: Uneori, mă ustură puțin nasul, în rest respir normal. Simt mirosurile din aer, dar nu prea bine de departe.

31.05: Simt mirosurile din aer foarte uşor, respir normal; când obosesc, respir mai repede pe nas şi pe gură.

b) <u>Iunie 1983</u>

1.06: Respir normal. Simt mirosurile din aer, dacă mă gândesc la ele. Pot respira şi în aer închis, căci nu-l simt.

2.06: Mă ustură nasul. Mi se pare că aerul e plin de praf şi nu pot să respir. Uneori, nu simt aerul.

3.06: Nu simt aerul pe care îl respir decât dacă mă gândesc la el. Respir normal, uneori îmi simt nasul.

4.06: Respir normal, nu simt aerul, nu-mi simt nasul.

5.06: Uneori, îmi simt nasul, dar respir normal; nu simt mirosurile decât dacă nu sunt atentă la altceva.

6.06: Simt bine mirosurile din aer, am nasul fin, uneori mă ustură. Nu pot suporta unele mirosuri şi nu pot respira.

7.06: Simt mirosurile din aer dacă nu sunt atentă la altceva, respir normal.

8.06: Respir normal, uneori mă ustură nasul, îl simt. Respir numai pe nas.

9.06: Simt bine mirosurile din aer, respir normal; când obosesc, respir tot pe nas, când alerg respir bine ca să nu mă doară pieptul. Uneori, îmi simt nasul.

10.06: –

11.06: Respir normal, simt aerul curat şi îmi place să respir. În rest, nu-mi simt nasul. Simt aerul.

12.06: Simt mirosurile din aer, respir normal.

13.06: Respir normal, simt mirosurile din aer, nu-mi simt nasul; când obosesc, respir pe nas şi pe gură mai repede, simt puțin nasul.

14.06: Respir normal, nu prea simt nasul.

15.06: Simt foarte bine mirosurile din aer, nu pot sta în aer plin de praf, nu-l pot respira şi mă ustură nasul.

16.06: Nu simt mirosurile din aer decât dacă mă gândesc la ele. Respir normal.

17.06: Respir normal, nu simt aerul, nu-mi simt nasul.

18.06: Respir normal, nu simt mirosurile decât dacă nu sunt atentă la altceva.

19.06: Simt bine mirosurile din aer, am nasul fin, respir normal, uneori îmi simt nasul.

20.06: –

21.06: Când fug, respir pe gură şi mă doare pieptul; respir normal. Simt mirosurile din aer.

22.06: Respir normal, uneori îmi simt nasul.

23.06: Simt mirosurile dacă mă gândesc la ele, dar, altfel, nu.

24.06: Respir normal, nu simt aerul pe care-l respir.

25.06: Respir normal, simt mirosurile din aer.

26.06: Respir normal; dacă îmi intră apă în nas, mă ustură şi nu mai pot să respir.

27.06: –

28.06: Respir normal, mă cam ustură nasul, mi se pare că aerul e plin de praf, simt mirosurile din aer.

29.06: Respir normal. Nu simt mirosurile decât dacă mă gândesc la ele şi nu sunt atentă la altceva.

30.06: Respir normal, nu simt aerul, nu-mi simt nasul.

c) <u>Iulie 1983</u>

1.07: Când alerg, respir pe nas şi pe gură. Nu simt mirosurile decât dacă nu sunt atentă la altceva.

2.07: Respir normal, am nasul fin, simt mirosurile din aer, uneori îmi simt nasul.

10. Anul şcolar 1983-1984: Clasa a VII-a D, Şcoala nr. 19

10.1. Colegii Cristinei Sasu

Bebrezechi Gabriela
Ciobanu Carmen
Cojocaru Ana Maria (Ama)
Cojocaru Sebastian
Dascălu Nicoleta
Donisan Iuliana
Dobrin Cornelia
Dobrică Angela
Frunză George
Giurcă Mihai
Grancea Monica
Lăzeanu Alex
Maxim Adina
Sora Traian
Mocanu Eugenia
Nicolaescu Gabriel
Niculi Laura
Parfenie Cristi
Popa Daniela
Pucheanu Marian
Neacşu Cristina
Simion Monica
Simionaş Marius
Dumitrenco Marius
Şova Ana Maria
Stoian Gabriel
Vasile Vlad
Vimlatim Andrea
Zdrincă Codruța
Dan Laurențiu
Dumitru Mircea

10.2. Teme la orele de Dirigenție în clasa a VII-a D (1984)

17.02: Munca şi rezultatele elevilor la orele de Atelier.
24.02: Oră sanitară.
3.03: Ce înțelegem prin prietenie, cum ne alegem prietenii?
10.03: Concurs de circulație.
17.03: Politețea e cheia de aur ce deschide toate porțile.
24.03: Recunoaşteți personajul? Concurs pe teme literare.
31.03: –
7.04: Suntem mulțumiți de rezultatele muncii noastre pe trimestrul II.

11. Filmul activității în perioada: 22 aprilie 1984 – 26 iunie 1984

22.02.1984

Am dat lucrare la mate. Profa, cum intră în clasă, mă întreabă dacă am mai făcut probleme, dacă i-am rezolvat problema etc.

Am tras o bătaie cu zăpadă în față la Intercontinental pentru că n-am mai făcut atelier. Toată lumea se uita la noi. Ne-am distrat grozav.

Am venit acasă cu Monica şi Adina ca să se usuce pe cap. Mi-a tras un bulgăre în ochi, dar nu s-a umflat.

23.02.84

N-am făcut istoria. Sunt foarte activă la ore, îmi place cum răspund, am aflat că am luat nota 8,25 la Olimpiadă la fizică.

28.02.84

Dimineață, am fost cu şcoala la Filatura Dacia. Ne-a dus cu autocarul (mişto!), dar acolo nu ne-a dat nimic. În fabrică, era un zgomot groaznic, mirosea urât (se fierbea pânză cu sodă etc.) şi era ud pe jos şi murdar.

Seara, am făcut la pian. M-am simțit nemaipomenit. Am cântat Czerny, Bach, Mozart. Mi-a plăcut foarte mult ce cântam. Mi-a plăcut să studiez, să învăț şi să cânt ce mi-a dat. N-am avut chef de muzică uşoară.

Am fost mai sensibilă ca de obicei. Într-adevăr, simțeam ce cânt. Aş fi vrut să cânt toată noaptea, atât de mult îmi plăcea. Mama citea la ea în cameră: cred că mă asculta şi îi plăcea.

29.02.84

La pian, am ştiut destul de bine şi am fost mulțumită de mine. Toată ziua, n-am avut chef de lecții, deşi aveam şi de scris, şi de învățat. I-am făcut mamei un mărțişor din pene

(puf) pe care le-am scos din perna mea. Eram aşa de caraghioasă, stând la pupitru cu perna între genunchi, cu caiete şi cărți pe masă, ca să se vadă că învăț şi să nu se vadă ce fac (pusesem un teanc de cărți în dreptul foii pe care lipeam puful)...

La atelier, ne-a pus să legăm maculatura din beci, care era risipită pe jos. Era un miros apăsător de urât, de putregai, totul murdar şi plin de praf şi mucegai, foarte nasol. Am luat câteva reviste de acolo.

1.03.1984

Dimineață, la teorie, a venit o profă nouă în locul tov. Bilciulescu, despre care am aflat că e bolnavă. La şcoală, am dat mărțişoare la câteva fete şi am primit... cam tot de la fete. Băieții n-au adus aproape deloc, iar care au adus sunt aşa de timizi când le dau... Scorea mi-a dat un mărțişor în fugă, parcă să nu-l vadă careva.

Nu ştiu de ce, dar Laura şi Monica n-au dat deloc mărțişoare la fete, deşi au primit. Laura a dat la fetele de la clasa a VIII-a, la toate. Mă cam enervează amândouă: nu ne mai bagă în seamă, ele sunt mari, umblă cu cei şi cele de la a VIII-a.

A ascultat-o pe Laura la fizică. Înainte, a tocit ca o disperată. A spus lecția cu 100 km/h, ca o moară stricată, n-a înțeles nimeni nimic, profa nici nu se chinuia s-o mai asculte. Învățase totul pe dinafară şi nu judeca deloc. I-a dat 10, dar dacă ar fi scos-o la o problemă, nu cred că ar fi ştiut. La Olimpiadă la română, a luat 5, la fizică nu s-a prezentat (cred că ar fi luat 1). Toceşte, învață totul pe dinafară şi mă enervează.

La lucrare la mate, i-a dat profa 8-9 cu indulgență, căci nu merita nici 8 pentru ce-a făcut şi i-a trecut 10 în catalog (ca să nu-i strice media)...!

4.03.84

Dimineață, am dat Olimpiada la mate, faza pe Municipiu, la noi la şcoală. Am stat în clasă cu o fată de la B, un băiat de la A şi cu Şandru Răzvan de la Şcoala 71. Ne-a dat greu. Am pierdut vremea cu algebra şi la geometrie nu prea mi-a mai rămas timp, aşa că nu am putut să termin ultimul punct de la ultima problemă. Au fost şi destul de grele, cel puțin ultima la care m-am gândit vreo oră. Toată ziua şi, apoi, seara, a doua zi m-am gândit dacă intru sau nu.

6.03.84

La matematică, profa a spus că n-a văzut teza mea, nu ştie cât am luat, dar crede că intru. La sport, am făcut iarăşi forță şi ne-a frecat rău. La geografie, ne-a adus lucrările. Eram sigură că am luat 7 sau 8. Ne-a dat lucrările neanunțate şi din urmă, RDG şi RFG. Ne-a spus că sunt 18 lucrări cu 4 şi 5, un 9, 4 de 8-9, restul de 6 şi 7. Am luat 9, spre mirarea mea. Cum ieri m-a ascultat la Polonia şi m-a întrebat ceva ce nu ne predase (are prostul obicei) şi mi-a dat 9, aşa că-mi iese media 9.

11.03.84

Azi, am dat Olimpiada la Fizică, faza pe Municipiu. Nu ştiu ce am făcut, nu sunt sigură pe nimic. În seara asta, trebuie să vină Mariana. O aşteptăm cu nerăbdare şi nu mai vine odată... Mă plictisesc.

13.03.84

Azi-dimineață, a plecat Mariana. A fost mişto. Aseară, am ascultat o bandă mişto la mag, iar apoi am cântat la chitară şi din gură cu Mariana.

Sunt foarte nervoasă. Mâine, dăm teză la română. M-am săturat de atâta şcoală! Învăț la română cu scârbă, sunt sătulă de atâta învățat.

Nu mai suport să cânt muzică simfonică. De fiecare dată când cânt, mă enervez rău, mi se face somn sau nu mai am chef de nimic după aia. M-am săturat de muzica asta simfonică. Cânt aceleaşi lucruri, le fac de atât timp şi tot nu-mi ies şi m-am săturat. În trimestrul ăsta, nu prea am mai avut timp să fac la pian, aşa că nu prea ştiu la oră.

Am atâtea lecții, pur şi simplu nu-mi ajunge timpul. Am ajuns să citesc o pagină-două pe săptămână. Sunt obosită şi nervoasă.

19.03.84

Azi, în fiecare oră, ori am dat lucrare, ori ne-a adus alte lucrări etc. La franceză, am dat lucrare, mă cam aşteptam, aşa că mi-am învățat gramatica de pe trimestrul acesta. Dar ne-a dat şi gramatică din trimestrul trecut, să punem nişte verbe la diferite timpuri. Am greşit la vreo două.

La Constituție, ne-a adus lucrările, am luat 10. Monica a luat 9, dar a ascultat-o şi i-a dat 10, deşi nu merita şi, dacă era alt copil, îi dădea 7-8. La geografie, a ascultat-o şi i-a dat 9, dar nu merita, că n-a spus mai nimic. Îi iese media 9, căci are 8-9 în lucrare.

La Engleză, ne-a pus note la caiet: mi-a dat 10. La română, ne-a adus tezele şi am luat 10. Monica a luat 9 şi s-a ofticat rău, căci îi iese media 9.

La Muzică, a chemat-o profa pe Laura să-i spună notele pe care le-a trecut în caiet în celelalte ore. La toți spunea cu un punct mai mult sau mai puțin în note. Mie mi-a pus doi de 10, deşi n-aveam nici o notă.

24.03.84

Am dat lucrare la istorie. La mate, ne-a adus tezele. Am luat 10. Monica a luat 9, deşi merita 7, că a greşit la geometrie. Laura a luat 8, deşi merita 6. Mă enervează profa că nu dă notele cinstit, se ia după celelalte note. Ieri, ne-a adus lucrările şi la franceză. Am luat nota 8,75.

1.04.84

Azi e duminică. Marți am fost la ziua de naştere a Codruței. A fost foarte mişto. Am fost 23 de copii, toți de la noi din clasă. Am dat fiecare bani şi am luat un cadou colectiv. De la şcoală, am plecat învoite de dirigu' de la sport, împreună cu Monica, Laura şi Daniela ca să luăm flori. Seara, am dansat vreo 2 ore într-un hol mare unde urla muzica. Băieții erau caraghioşi, se ascundeau prin casă, căci nu voiau să danseze. Până la urmă, au dansat şi ei.

Azi, am fost cu Biți şi Tip la o serbare a orbilor. Se împlineau 30 de ani de la apariția unei reviste a lor. Întâi, s-a ținut un discurs şi s-au dat diplome (credeam că nu se mai termină odată), iar apoi a fost un spectacol cu muzică. M-au impresionat puternic acei oameni, care pur şi simplu fac minuni. Este incredibil cum, fără să poată vedea, pot cânta atât de mult şi de bine.

5.04.84

Azi este joi. Mai avem 3 zile şi luăm vacanță. Aşa şcoală cum facem acum aş prefera să fac tot anul.

Ieri la atelier ne-a pus să cărăm nişte maculatură în beci. După ce mi-am umplut geanta cu reviste, am plecat cu Daniela şi Monica la film. Ne-am fâțâit pe la Patria, Scala, Studio, dar pentru că nu erau filme bune am luat o maşină bine înghesuită şi am ajuns pe Bulevard. În maşină am mers 2 stații şi ne-am făcut sandvich. Eu stăteam cu picioarele pe o treaptă şi trântită cu fundul pe altă treaptă. O cucoană voluminoasă îmi agățase cu fundul geanta şi făceam eforturi disperate ca s-o trag. O alta se rezemase cu cotul pe capul meu şi mă apăsa fără milă.

Daniela şi Monica stăteau mai înăuntru, storcite puternic şi repetau ceva la geografie râzând după fiecare cuvânt. Monica mânca păr din belşug de la o cucoană proaspăt coafată din fața ei.

Am mers la „Salamandra" la un cinematograf de pe Bulevard (nu ştiu cum se cheamă, căci am intrat repede, dar e pe lângă Bucureşti). Am intrat pe la jumătatea filmului. După ce am lovit vreo două cucoane în cap, care stăteau la marginea rândului (era întuneric şi am crezut că-i locul gol), am reuşit să ne aşezăm toate trei, bineînțeles deranjând jumătate de rând.

După film, am mers la patiserie. Ne-am certat fiindcă fiecare voia altceva şi, după ce i-am dat banii vânzătoarei, ne-am răzgândit de vreo trei ori. În sfârşit, am luat 3 pateuri groaznice şi un suc. Am mâncat şi mi s-au părut bune, pentru că nu mâncasem la prânz (mi-a dat drumul la 11:45 de la pian şi aveam ore la 12, aşa că am gonit ca o nebună pe stradă şi n-am mai avut timp să mănânc).

Apoi, am intrat vesele în Cişmigiu. Bătrânii sobri se uitau urât la noi cum țipam şi gesticulam. Am vrut să ne luăm o barcă, dar nu dădea voie decât câte două în barcă. Ne-am fâțâit prin jur vreo 10 minute, timp în care am discutat cu unul care voia şi el să ia o barcă, dar n-avea bani. Până la urmă, am luat două bărci: eu cu Monica în una, iar Daniela în cealaltă.

M-am aşezat eu la vâsle (crăcănată la maximum) şi, până să ies mai în larg, am pocnit-o bine de mal şi m-am răsucit pe loc de câteva ori. Până la urmă, am mers bine, am trecut pe sub un pod unde erau 4 bărci, şi eu cu talentul meu mare am reuşit să provoc o încurcătură de circulație. Tot timpul mă ciocneau, iar unii ne-au udat bine. Apoi, a trecut Monica la vâsle şi, după ce s-a ciocnit la podul următor, l-a pocnit pe unul din barca cealaltă cu vâsla pe spate, iar nişte tipi mai mari ne-au udat din nou.

Pe lac erau numai elevi de liceu (în uniformă, căci chiuleau de la câteva ore, nu de la toate) sau elevi şi eleve. La o ciocnire cu altă barcă, Daniela s-a trezit cu tipul cu care am

discutat la debarcader în barcă. S-a aşezat la vâsle, în timp ce Daniela umbla ca o apucată prin barcă şi îi spunea să se dea jos (dacă mai umblă mult, o vedeam pe ea jos). Ăla nu s-a mai dat jos şi ne-am plimbat apoi toţi patru.

La întoarcere, la pod, ne-am ciocnit bine de tot, am intrat în mal şi a trebuit să vină Daniela cu Cristi (tipul din barcă) să ne tragă. Avea cam 18 ani şi terminase liceul (aşa a spus). Am coborât în sfârşit ude bine, Monica şi Daniela şi-au luat carnetele pe care le lăsaseră la debarcader în loc de buletin şi am plecat repede acasă, căci era ora şase.

Acasă: Mama, cu o voce calmă şi oarecum veselă: „Cam târziu?!" Eu, trecând liniştită: „Apoi am mai rămas să ne jucăm în curtea şcolii."

6.04.84

Azi e vineri. Dimineaţă: ora 7:31. Soarele intră pe fereastră şi-şi aruncă razele în patul în care eu încă mai dorm. Deschid un ochi şi văd aşa, prin ceaţă, ceasul. Într-o secundă, sar din pat de parcă aş fi fost împinsă de un resort. Îmi dau repede pijamaua jos şi-mi trag treningul pe mine. Nici n-am apucat să-mi pun bluza de trening, că sună la uşă.

Din mers îmi iau cheia şi cu ochii cârpiţi de somn mă duc să deschid. Era Adina, care venea să mă ia la oraş. Cu o zi înainte, ne anunţase dirigul că să fim la 7:45 la şcoală. Pe drum, m-am mai trezit puţin, dar mi s-a făcut iar somn la şcoală, cât am stat până să plecăm.

Ne-a dus aproape de stadionul 23 August şi, după ce-am stat în stradă vreo oră şi jumătate, timp în care ne-am distrat cum am putut, ne-a dus pe o alee din spatele stadionului şi ne-a pus pe grupe de 11-12 ani şi 13-14 ani.

Erau prezente şcolile din sectorul nostru. Eu am fugit în a doua grupă, în care intrau şi fete de 15 ani, destul de multe. Am alergat 1000 metri: la început, toate am pornit repede şi după 1000 metri abia mai mergeam. Am mers până la capăt. Multe fete au abandonat pe drum. Adina a ajuns a treia, iar Monica a cincea. La sosire, eram frântă, mă durea toată calea respiratorie, inclusiv gâtul şi maxilarul.

După-masă, am mers în Cişmigiu. Ne-am organizat de la şcoală şi am venit mai mulţi. Am plecat vreo 10 fete, dar vreo 4 s-au răzgândit pe drum. Am ajuns în Cişmigiu 6 fete, ne-am întâlnit cu Miki şi Cristi, dar n-am luat decât două bărci de două persoane pentru că nu aveam carnetele de elev la noi. După ce am trecut podul, ne-am suit toţi în cele două bărci. Ne-am distrat minunat. Într-un timp, eram 4 în barcă. Ne-am udat în ultimul hal. Sarafanul meu era complet ud, storceai apa din el, geanta udă, părul ud.

Am ajuns acasă la ora 7. Am aranjat toţi să spunem că am fost la film.

22.04.84

Suntem în ultima zi de vacanţă. N-am scris nimic până acum pentru că mi-a fost lene. Am stat în Bucureşti. Am avut şi zile în care muream de plictiseală, dar în rest a fost bine. Cam toate colegele au plecat în prima săptămână. Am mai fost pe la Biţi, într-o zi am jucat tenis la şcoală cu doi tipi din clasa a VII-a A. Am ascultat muzică, am fost la un concert de rock (a fost culmea şi aşa de tare, încât, când am ieşit din sală, mă dureau urechile groaznic şi nu mai auzeam bine).

Luni 16.04. m-am întâlnit cu Adina şi Daniela şi, după ce ne-am fâţâit prin oraş, am ajuns la mine şi am mai stat o oră aici.

Am făcut trei felicitări cu personaje din desene animate, mişto, dar pe care nu ştiu cui să le dau.

Azi e prima zi de Paşti. Am ţinut trei zile de post şi aseară, la ora 12 noaptea, am fost cu Biţi şi Tip la Biserică. Apoi, am venit acasă şi am mâncat pe cinste. Azi, 22.04.84, e ziua lui tata: 50 de ani! I-am făcut un fel de robot micuţ, foarte simpatic, pe care am scris „La mulţi ani" şi un tablou cu o farfurie cu 5 mere. S-a bucurat grozav. Acum toată ziua admirăm merele (e drept, au ieşit mişto).

Dimineaţă am fost la film şi la Tanti. La prânz am mâncat atât de mult şi am băut (la fel de mult) încât nici nu pot să mă mişc.

29.04.84

Am început şcoala de o săptămână. N-am scris până acum pentru că n-am avut timp. Plec la şcoală la ora 12:30 şi vin seara la ora 7:30. După ce mănânc (seara), mai îmi fac lecţii, dar nu prea pot: sunt obosită, mă dor ochii şi nu prea mai văd bine. Dorm cam 10 ore, dar tot am un fel de lene în mine.

Îmi place tot mai mult muzica uşoară. Îmi place şi muzica simfonică, în unele zile îmi place la nebunie, dar nu se compară cu cea uşoară. Am adus de la Adina două discuri cu ABBA şi Boney M şi Tip le-a înregistrat imediat. Sunt nemaipomenite.

Azi l-am sărbătorit pe Tip, ziua de naştere, mâine (30.04.84) împlineşte 17 ani. I-am dat un Manual de cântat la Baterie, curs intensiv. Toată după-masa s-a uitat pe el. I-a plăcut. La prânz am mâncat mult şi bine. A făcut Biţi un tort ca lumea de tot.

Ieri, sâmbătă (28.04.84), am scăpat la ora 4 de la şcoală. Deşi n-aveam nici un ban, am împrumutat de la un băiat 6 lei şi am plecat cu Daniela şi Monica la film la Cinematograful Scala. Ne-a mai dat o fată de la clasa a VII-a B 10 lei, a mai găsit Monica 3,25 lei mărunţiş prin buzunare şi ne-am dus.

Era coadă la bilete. Arătam ca nişte nebune. Alergam una după alta de colo-colo, discutam tare, gesticulam. Eu cu Monica ziceam să luăm bilete de categoria a III-a ca să ne ajungă bani pentru plăcinte, Daniela zicea că nu mai vorbeşte cu noi dacă luăm de-a III-a, că numai ţiganii iau de-a III-a.

Până la urmă Monica s-a dus acasă să-şi lase geanta şi din greşeală a rămas doar cu 3 lei în buzunar. Acum nu mai putea lua bilet de categoria I. Eu m-am aşezat la coadă, iar Daniela a rămas în stradă să vadă dacă întâlneşte pe cineva cunoscut să-i ceară bani.

Am văzut două tipe de la clasa a VII-a B şi am sărit pe ele (nu ştiam cum le cheamă) şi le-am întrebat dacă au bani. N-aveau. A mai agăţat Daniela vreo două, dar de asemenea nu aveau. Deodată Daniela face o mutră îngrozită şi-mi spune: „Dirigu!". După câteva secunde, Dirigu trece pe lângă noi cu nevastă-sa care zâmbeşte şi ne zice:

– Vă culturalizaţi, ai?!

Ultima oră avuseserăm cu el şi ne pisase despre planul economic, disciplină şi învăţătură.

Nu se îndepărtează mult şi Daniela îmi spune: „Mai bine îi ceream lui bani!"

Când să ajung la casă, apare Monica, îmi dă nişte bani şi-mi zice să iau patru bilete de categoria a III-a, că mai vine o fată. Daniela voia de categoria I, aşa că am cerut de a II-a, dar, cum n-avea, mi-a dat 4 bilete de a III-a în rândul patru. Fata care venea cu noi dăduse 3 lei şi era de la clasa a VII-a C.

După ce a dat telefon să-l întrebe pe taică-său dacă o lasă la film, am intrat repede şi am fugit pe culoarul din mijloc, certându-ne. Daniela ţipa că ea chiorăşte dacă stă în rândul 4, Monica încerca s-o consoleze etc.

După ce ne-am fâţâit pe jos, am urcat în cea mai mare viteză la balcon să ne aşezăm pe scări, dar când am ajuns ne-am răzgândit şi am coborât şi mai repede jos. Ne-am aşezat până la urmă în rândul 6. S-a dat o reclamă la un film, iar apoi s-a aprins lumina şi au apărut patru tipi care ne-au sculat de pe scaune. Am vrut să mergem sus, dar s-a stins lumina şi a început filmul.

Uşa se închisese. A deschis-o puţin să intre doi întârziaţi şi am fugit sus. Femeia de la casă se uita la noi şi credea că are vedenii. Pe scări ne-am dat seama că Daniela rămăsese jos în sală.

Am ajuns la balcon şi am urcat pe scări. Cum scările au mărimi diferite, în viteză, eu m-am împiedicat şi am căzut (filmul începuse). S-au auzit râsete zgomotoase (eu eram comicul). Ne-am aşezat toate trei pe o treaptă. Am întrebat-o pe Monica cum se numeşte filmul; ea a pufnit în râs, după care mi-a spus că nu ştie (intrasem repede).

Am mai râs pe înfundate puţin, apoi a urlat unul în spatele nostru, tot pe scări: „Oxigen! A...! Pleosc...!" După câteva minute am văzut silueta Danielei care a ţâşnit în viteză prin culoar şi s-a dus pe treptele din partea cealaltă a sălii.

Filmul a fost de milioane: o comedie cu Louis de Funés (nu ştiu cum se scrie), Avarul. La ieşire ne-am întâlnit toate patru. Daniela şi cu fata aceea au luat-o într-o parte, iar eu cu Monica în partea opusă pe Bulevard. Din banii rămaşi ne-am luat câte o plăcintă cam acră dar bună (nu mâncaserăm de prânz şi era ora 7 seara). Acasă lumea îmi plângea de milă, crezând că am ore până la 7 seara...

07.05.84

E ora 10 fără un sfert seara, pic de somn, mă dor ochii, dar totuşi stau la pupitru căci am de învăţat la geografie, până mâine, 37 de state din Asia cu capitalele lor (azi ni le-a dat). Mâine dăm lucrare din toată Asia.

Am îngrozitor de mult de învăţat în ultima vreme; în fiecare zi am dat câte o lucrare sau două săptămâna trecută. Îmi pierd vremea învăţând la Geografie şi Constituţie, iar la Matematică şi Română nu mai apuc să fac nimic.

Toată ziua învăţ iar acum s-a făcut soare şi frumos afară şi când mă gândesc că mai avem două luni de şcoală!!...

De 1 Mai a fost urât, a plouat puţin. Am fost la Monica şi am jucat cărţi cu ea, cu frati-su, Ama şi nişte prieteni (doi) de-ai lui frati-su veniţi de la Braşov. Ascultam muzică şi jucam „66"... Părinţii nu erau acasă. Pe la ora 12, am plecat afară şi, după ce-am umblat prin troleibuze şi autobuze, pe blat, bineînţeles, ne-am hotărât să mergem în Cişmigiu.

Fratele lui Monica împreună cu unul din prieteni au plecat în Parcul Herăstrău, iar noi patru am mers în Cişmigiu (eu, Ama, Monica şi un prieten). Am luat o barcă şi, pentru că nu dădeau voie decât câte doi în barcă, eu cu Ama ne-am suit în barcă după ce ne-am îndepărtat de debarcader. A fost foarte mişto.

Am ajuns acasă pe la ora 2:30. Mi s-a spus că am aterizat cam târzior.

Ieri am fost tot familionul la Pădurea Băneasa. A fost cald şi frumos, totul era verde, nu prea au fost flori însă mi-a plăcut foarte mult; am mers mult pe la marginea pădurii. Am ajuns acasă la ora 4, morți de oboseală şi nu de foame (ne dăduse tata mere la pădure).

Azi am scăpat de la şcoală la ora 7. După ore am plecat la cofetărie la Scala cu Adina, Monica, Laura, Codruța, Vlad şi Alex. Alex furase 500 de lei de la maică-sa şi vroia neapărat să-i cheltuie. Am intrat în cofetărie ca nişte nebuni: râdeam, vorbeam tare, gesticulam.

După ce ne-am certat bine, ne-am aşezat într-un colț la o masă, înghesuindu-ne bine şi trântindu-ne genţile cu dispreț. După ce vreo două chelnerițe au țipat la noi, a venit una să ne întrebe ce vrem. Am cerut 7 înghețate (după ce ne-am certat căci unii voiau citronadă la înghețată).

Înainte să apară înghețatele s-au spus trei bancuri care ne-au tăiat complet pofta de mâncare. Când ne-a adus înghețatele ne-am repezit pe ele şi am început să mâncăm făcându-ne scârbă unul altuia. Făceam o gălăgie atât de mare, încât, după ce că se uitau toți consumatorii la noi, a mai strigat şi chelnerița de vreo două ori la noi. Alex a spus un banc cu voce tare ca să le strice pofta de mâncare şi vecinilor.

După ce am mâncat, ne-am mai lăsat puțină înghețată ca să mâzgălim farfuriile şi să murdărim fața de masă (din greşeală, bineînțeles). Laura ne tot spunea să ne potolim, că totuşi ar fi mai bine să plecăm etc.

Apoi Alex a luat 14 pateuri, a venit cu cartonul cu pateuri şi nici n-a apucat să-l aşeze bine pe masă, că au dispărut toate pateurile, unul a ajuns pe jos din viteză. A mai luat şi o citronadă pentru el, dar din care am băut toți şi apoi a plătit, lăsându-i şi chelneriței 30 de bani bacşiş pentru osteneala pe care şi-a dat-o să țipe la noi.

Am mai râs puțin, am mai făcut puțin tărăboi şi apoi am plecat, nu înainte de a răsturna cupele de înghețată cu fața în jos pentru a se scurge mai bine în farfurii, să aibă ce spăla chelnerița.

14.05.84

Ieri a fost duminică. Mâine, 15.05.84, împlinesc 13 ani dar m-am serbat ieri. N-am făcut petrecere cu copii, numai cu familia. Sâmbătă a plouat, ieri a fost cam nasol, am fost în Parcul Herăstrău şi am jucat cu Tip badminton.

Săptămâna trecută Codruța a adus două reviste mari de modă pe 1984 şi o altă revistă tot nemțească din luna mai 1984. În revista asta din mai, cu de toate, dădea şi programul la TV. La nemți e Dallas acum. Dădea şi o poză cu Linda Gray. Este actrița care-mi place cel mai mult dintre toate.

Codruța n-a dat revistele decât la Dirig (i-a dat nota 9 pe trimestrul trecut la Sport...), la copii n-a vrut să le împrumute.

Ieri a mutat tata antena pe Bulgari şi acum se văd Bulgarii bine şi România destul de bine. Ne-am uitat pe Bulgari toată după-masa şi seara până la ora 11. Au program mai mişto ca la noi. Ca tata să mute antena, l-am pisat mărunt în ultima lună în fiecare zi, dar a meritat osteneala.

23.05.84

Miercuri ora 18. Sunt la Tip în cameră, ascult Boney M şi mor de cald. E o căldură groaznică. De vreo zece zile încoace în fiecare zi sunt aproape 30° C, orele la şcoală sunt plictisitoare şi nesfârşit de lungi. Mă uit la ceasul Danielei din 5 în 5 minute, mănânc tot ce apuc (tot ce primesc sau cer) în timpul orelor (şi numai atunci), dar tot mă plictisesc. Mai avem 5 săptămâni de şcoală, de tortură... N-am mai scris pentru că mi-a fost lene.

Zilele la şcoală sunt cam aceleaşi: aceiaşi colegi, aceiaşi profesori, acelaşi diriginte afurisit. În ultima vreme am avut mai mult timp liber (oarecum), dar şi când îmi mai rămân câteva minute nu fac nimic, pur şi simplu stau şi visez.

În monotonia asta au apărut totuşi şi unele întâmplări interesante: a scris Anne Cecile, o prietenă a lui Tip din Franţa căruia Tip nu i-a scris de vreo cinci ani. M-am agitat şi s-a aprobat să-i scriu eu. I-am scris şi i-am dat scrisoarea mamei să mi-o traducă în franceză. Aş vrea să corespondez cu ea, să-i scriu multe, dar nu ştiu dacă îmi va răspunde (ea are 18 ani şi eu 13 ani).

A apărut la noi moda cu oracolele acum şi şi-au făcut mulţi colegi. Toţi pun aceleaşi întrebări iar copiii răspund în batjocură.

Am avut studenţi la Sport vreo trei săptămâni, ieri au plecat. Ne freacă tare, Dirigu ţipă la noi pe-o parte, studenţii pe alta.

Azi a adus Alex un calculator de compus muzică (un fel de orgă electronică-calculator) cu multe butoane care avea multe melodii şi vreo două octave de clape, foarte mişto.

Ieri a căzut la Tip pe pervaz un pui de vrabie: l-am pus în balcon. Când a ţipat au apărut mai multe vrăbii în zbor, una se agita mult prin jur, cred că era maică-sa.

Dimineaţă l-am văzut pe pui jos în curte; se agitau tipele de la demisol să-l prindă.

În ultima vreme am fost de multe ori pe la Omul cu peşti. E un tip de vreo 40 de ani, paralizat cred (nu poate să meargă) care stă într-o casă lângă Ambasada Americană, care are peşti exotici şi mâncare pentru ei. Mergeam în grup câte 7-8 copii odată dar nu ca să cumpărăm ci ca să ne distrăm. E foarte simpatic Omul.

Cam atâta. În rest, monotonie şi timpul care trece încet şi totuşi foarte repede. Nici nu-mi vine să cred că intrăm în vară, că am 13 ani. Îmi place mult să visez, să mă gândesc la vacanţă, la lucruri pe care aş vrea să le am...

Sâmbătă 26.05.84

Azi am fost de serviciu pe şcoală împreună cu Daniela şi Orzoiu Costel (ce nasol că ne-a pus într-o zi aşa uşoară). Am fost dimineaţă la Pian, am cântat „ca o flaşnetă” (expresia îi aparţine profei, ca de obicei) şi după ce am discutat şi am râs puţin cu profa (erau în clasă

doi elevi: unul din clasa a V-a şi una din clasa a VII-a). Toată lumea era fericită că pe 15 iunie o să iasă Directorul la pensie.

După lecția de pian am plecat acasă, m-am îmbrăcat în „pionier” (dirigu ăsta tâmpit ne-a pus să venim în pionier când suntem de serviciu) şi am plecat la Daniela. Aici, după ce s-a bătut Daniela cu soră-sa, aşa din joacă, e ceva obişnuit (în fiecare zi), a reuşit Daniela să se îmbrace şi să plecăm.

Întâi ne-am dus la o patiserie şi ne-am luat fiecare câte o plăcintă caldă. Daniela a cerut „două plăcinte mari”, pentru că miroseau de la 10 metri foarte ademenitor şi eram pe cale de a muri de inaniție (nu mâncasem nici una de dimineață).

Apoi am mers în Piața Amzei să ne interesăm de „soc şi crăițe” (ne-a pus dirigu să ne interesăm cât costă ca să luăm pentru Planul de plante medicinale). Nu ştiam cum arată crăițele aşa că am întrebat o băbuță care vindea semințe de toate felurile, ce sunt alea „crăițe”. Ne-a lămurit buştean, astfel că Daniela când a văzut nişte flori violete la o vânzătoare de flori, a întrebat-o dacă alea sunt crăițe.

Ne-a zis florăreasa nişte vorbe nu prea frumoase pe care nu cred că merită să le amintesc, dar noi n-am băgat-o în seamă. Am mai întrebat o florăreasă cu flori galbene de câmp şi apoi am renunțat şi am ieşit din Piață. Am văzut că era multă lume la Sfatul Popular, unde se fac căsătoriile şi am zis să mergem să vedem şi noi o nuntă.

Mai bine de jumătate din cei de acolo erau gură-cască, la fel ca noi (numai că aici gură-cască nu erau două puştoaice, ci pensionare în toată legea). Ne-am dus în față lângă rude, ne-am înghesuit bine, ne-am făcut loc cu coatele şi picioarele şi... iată că au ieşit mirii.

El: cam nasol, cu mustață, sprâncene stufoase de puteai să-i faci codițe; ea: destul de mişto, într-o rochie culmea de tot mini. La cererea insistentă a publicului a urmat „un sărut de vară”, unul lung şi spumos, timp în care vreo cinci fotografi s-au înghesuit să prindă toate imaginile. Cred că tatăl tipei (sau al tipului) era ceva mare în aviație, căci am văzut vreo şapte persoane în uniforme de piloți (dar cu grad mare).

Fiind lângă rude, am fost prinse în câteva poze, aşa în ținuta noastră de gală, costumul de pionier (fără bentițe, iar dacă ne vedea dirigu...).

Următorul popas l-am făcut la chioşcul de covrigi din Piața Romană, unde după ce am stat 20 de minute la coadă, cu soarele în cap, timp în care am vorbit şi am râs cu Daniela, aşa tare, cu entuziasm, am reuşit să luăm şase covrigi „mari, cu sare şi mac”. Daniela a înşirat covrigii pe bentiță: n-aveam sfoară şi covrigii frigeau.

N-am făcut nici zece paşi şi, în timp ce traversam strada, Daniela a rupt un covrig şi a început să-l împartă în două părți egale, dar n-a reuşit, aşa că am început să ne certăm. Ea îşi luase bucata cu mult mac şi-mi lăsase mie bucata mai mică; în timpul ăsta ne claxona o maşină (era şoferul cam nervos), iar noi am pufnit într-un râs violent, cu gura plină de covrigi, am reuşit să ajungem pe trotuar, unde am râs vreo 2 minute. Râdeam ca nişte toante, înecându-ne cu covrigii şi chinuindu-ne să ne ținem drepte pe picioare, în timp ce lumea se uita cu nişte mutre acre şi amare la noi, mutre care n-au reuşit să ne taie entuziasmul.

Am ajuns la şcoală pe la ora 12:10; orele începeau la 12 şi noi trebuia să fim la şcoală la ora 11:30. Noroc că venise Orzoiu mai devreme şi sunase de intrare la ora 12. Consider că ar trebui să fim date la Gazeta de perete pentru binele pe care l-am făcut colegilor; la prima

oră am sunat de ieşire la fără un sfert în loc de fără zece, la ora a doua la fel. A urmat pauza mare, după care am plecat toţi trei elevii de serviciu să luăm lista absenţilor.

Am scos-o pe o prietenă de-a Danielei de la clasa a VII-a B să ia absenţii şi a intrat la ore peste 10 minute. La clasa noastră aveam Matematica: am scos-o pe Monica să dea absenţii şi am aranjat cu ea să mergem la film (a durat cam 5 minute). Apoi: „Tovarăşa profesoară, eleva Mocanu Eugenia e chemată la Secretariat", Secretariatul fiind coridorul şi WC-ul unde ne-am distrat puţin mai mult.

În sfârşit ne-am întors la Secretariat. Proful de Atelier a ieşit din secretariat şi fără să vrea s-a sprijinit cu cotul de sonerie şi a urmat un ţârâit destul de scurt, dar a ajuns (era şi jumătate). La fără 10 minute a mai sunat şi Daniela puţin (uitase că se sună la fix pauza mare) şi în sfârşit am sunat eu la fix.

Ultima oră, a patra, a fost cam plictisitoare. Am fost la semiinternat unde ne-a dat Tanti Tinca masa de prânz care tocmai venise, pentru că o ajutaserăm la cărat bidoanele de supă. Când s-a sunat am plecat fără să mai controlăm clasele (ce, eram proaste?).

31.05.84

Azi este joi. Ieri am avut zi uşoară. La ora 11 au avut băieţii de la noi meci cu clasa a VII-a A şi i-au bătut cu 6-3. Eu n-am putut să mă duc la meci să ţin galerie căci aveam pian.

Când am ajuns la şcoală, din curte au sărit mai multe fete să mă pupe şi să-mi spună vestea. În clasă m-au pupat altele şi mi-au repetat vestea. Toţi băieţii care jucaseră erau legaţi la cap cu o panglică argintie, aşa de pampirlac, cadou de la fete. Tot de la fete a primit fiecare câte un trandafir şi pe mai multe bănci stăteau trandafirii în borcane cu apă.

Deasupra tablei este portretul binecunoscut, iar lângă el era o lozincă mare: Hai 7D, iar mai mic scris: 1 gol – o înghețată, 2 goluri – o ciocolată, 3 goluri – o prăjitură... etc. până la 6 goluri. Toată lumea era veselă. Când s-a sunat, ne-am adunat foarte greu în bănci.

A venit profa de română, Dragomir, şi am început să cântăm Imnul. Vreo patru băieţi mai rămăseseră legaţi la cap. Dirigu a deschis uşa pe la jumătatea Imnului, dar n-a intrat şi nici nu l-am văzut. Profa, afurisită (scroafa naibii) s-a dus după el şi l-a chemat. Între timp, băieţii îşi dăduseră panglicile jos. Dirigu a început să ţipe la noi, deşi ne găsise în regulă, asta în timp ce profa râdea satisfăcută, şi a zis că vine în pauză.

În pauză a venit, a ţipat toată pauza şi ne-a zis că nu mai avem voie să ieşim din clasă în pauze timp de o săptămână. Toţi ne-am ofticat, l-am înjurat în toate felurile, iar apoi ne-a revenit oarecum optimismul copilăresc şi am hotărât să nu ieşim nici în pauza următoare la înviorare.

N-am ieşit nici în pauza viitoare şi, în timp ce toţi copiii din Ciclul II făceau gimnastică în curte, noi jucam cărţi şi ne distram în clasă, până a venit Directorul cu Zolic, profa de Geografie (supranumită „mama bentiţelor") care ne-au dat afară. Au aflat însă că dirigu ne spusese să stăm în clasă... Dacă el a fost exagerat şi afurisit cu noi, am fost şi noi la fel. Apoi am spus la celelalte clase cum ne pedepsise pe degeaba, aşa ca să i se ducă faima.

La lucru (Atelier) am fost cu mai multe fete la viermii de mătase să-i îngrijim. Mai mult râdeam ca proastele decât schimbam frunzele. Nu ştiu de ce am început să ne fugărim

printre mese şi Eugenia mi-a aruncat cu un vierme în cap, dar i-am dat şi eu cu unul; după ce am râs ca proastele, ne-am cules viermii din cap.

Am stat vreo oră şi 30 de minute, dar apoi m-am plictisit şi am plecat cu Daniela să luăm soc din Piață pentru Planul şcolii (ne dăduse Monica 25 de lei din banii adunați).

Am plecat în Piața Amzei. Mai întâi ne-am luat câte o plăcintă caldă şi mare pentru fiecare de la o dugheană, apoi am luat soc de 10 lei: dintr-un loc am cumpărat cinci grămezi cu 1 leu bucata, iar din alt loc zece grămezi pe care ni le-a dat cu 50 de bani bucata, pentru că i-a plăcut de noi.

De restul banilor am fost la Cofetăria Cassata şi ne-am luat două prăjituri şi o citronadă, asta după jumătate de oră în care ne-am certat ce să luăm. Când în sfârşit ne-am hotărât, ni s-a zis că se serveşte la masă şi-am mai aşteptat şi acolo.

Azi la şcoală am spus că am luat soc de 25 de lei. La română profa ne-a pus să facem o compunere, dar ne-a lăsat să repetăm pentru teză dacă vrem. Noi ne-am distrat toată ora, am râs, am bârfit etc. Eu aveam chef să fac compunerea dar n-am reuşit căci Daniela se agita, îl bătea pe Dan, mânca, vorbea. Cumpărase nişte pişcoturi pentru a doua oră la teza de matematică să avem ce mânca, dar până la urmă le-am mâncat la prima oră.

La mate profa a întârziat 25 de minute, a avut şedință, dar tot am dat teză. Niciodată nu întârzie la oră, tocmai acum s-a găsit să întârzie. Timp de lucru am avut 25 de minute, timp în care Dan mă întreba câte ceva, Mircea îmi zicea să iau mâna ca să copieze, altu îmi cerea ascuțitoarea, Daniela mă întreba la problemă cât fac 9·4. Am reuşit să termin scriind încontinuu, dar am greşit la un punct la o problemă. Eram toți derutați, că se sunase şi nu mai ştiam ce să facem.

La Istorie toți eram nervoşi, scârbiți de şcoală şi de matematică. S-a certat Cristi Parfenie cu Profa când împărțea lucrările. Profa era nervoasă şi ea era de vină, dar a fost chemat dirigu care nici nu l-a lăsat să vorbească pe Cristi şi a zis că e vinovat. A venit şi în pauză şi iar a țipat la noi.

Toți eram sictiriți. Adică de ce, dacă se ceartă un profesor cu un elev, totdeauna elevul e vinovat? Şi profa de la mate de ce naibii a mai dat teza dacă întârziase, plus că ne-a dat nişte probleme urâte, că doar trebuia s-aplici formula, nimic de logică.

1 iunie 1984

Am dorit foarte mult ca această zi să fie sărbătoare, să fie soare frumos, toată lumea veselă, să ne distrăm. Cu toate astea, n-a fost aşa.

La ora 9 ne-am dus la şcoală în pionier, la o acțiune. Am fost la Casa Pionierilor la o Expoziție de carte unde erau expuse pentru copii, cărți care apăreau atunci. Am cumpărat fiecare cărți; eu am luat una despre copilăria lui Brâncuşi.

Apoi a venit o tipă de la Editura Ion Creangă şi un artist de la Teatrul Ion Creangă. A fost foarte mişto. Tipul a venit cu o chitară, ne-a cântat şi ne-a pus şi pe noi să cântăm cu el, a spus glume, ne-a distrat. Tipa ne-a prezentat nişte cărți.

Afară vremea a fost urâtă. Cerul era înnorat şi era cam rece. La şcoală am fost tare dezamăgiți căci nici un profesor nu ne-a zis „La mulți ani”, toți erau serioşi, cu chef de treabă.

La mate, profa cum intră, nici nu ne spune bună ziua, ci: „Deschideți caietele. Scrieți: corectarea tezei...” La ora de fizică, penultima, a început să plouă tare de tot. Se întunecase rău, tuna şi fulgera şi ploua cu butoiul, nu cu găleata.

Când am ieşit de la şcoală ploua şi mai tare. Pe stradă nu exista strat de apă mai mic de câțiva centimetri. Toți copiii stăteau la ieşirea din şcoală pe scări şi nu se îndurau să plece. Toți erau în uniforme numai sau cu câte un pulovăr deasupra.

Eu am fugit cu Şova Anamaria. După 10 metri, din sarafan storceai apa, iar în pantofii adidaşi pluteam. M-am adăpostit repede sub streaşina unei case şi am văzut că Adina, Ama şi Carmen se suiau într-o maşină, Dacia albastră. Am fugit prin cele mai mari bălți, aşa de-a dreptul şi după vreo 20 metri de înot prin ploaie, am ajuns la maşină şi m-am suit. Venise tatăl lui Ama s-o ia cu maşina.

Ne-a dus până aproape de casă, iar apoi am fugit. Pe străzi, maşinile se afundau cu roțile în bălți şi stropeau în jur. Când am ajuns acasă, am constatat că, o dată cu ploaia asta, pe lângă distracție, mi s-au spălat ciorapii, adidaşii, sarafanul şi geanta. Puteam să afirm când am ajuns că: „Je suis fleaşcă!”, ultimul cuvânt sunând pur franțuzeşte.

2 iunie 1984

Azi este sâmbătă. Ne-a adus tezele la mate şi am luat 9-10. Daniela a venit la şcoală şi a început să strige: „Am luat 8 bilete la Cinematograful Patria la film. Cine vrea să meargă dă azi 6 lei.” Ne-am găsit 8 copii până la urmă: Daniela, Monica, Eugenia, Alina (o fată de la clasa a VII-a C, vecină cu Daniela), eu, Miky (Giurcă), Dan şi Marius (Dumitrenco).

Băieții, Alina şi Monica s-au dus să se schimbe după ce am terminat orele (la ora 5), iar noi ne-am dus să încercăm să schimbăm biletele. În fața Cinematografului nu a mai găsit biletele, aşa că a plecat Eugenia la şcoală să le caute în bancă. După vreo 2 minute s-a căutat mai bine şi le-a găsit aşa că m-a trimis pe mine la ea acasă cu genții, în timp ce ea stătea la coadă.

Până la urmă n-a reuşit să le schimbe; am fost la Daniela, a venit şi ea şi Eugenia, pe la ora 6 fără un sfert a apărut Alina, apoi sora lui Daniela de la liceu care a zis că vrea şi ea la film, aşa că am plecat toate cinci.

În fața cinema-ului, ne-am întâlnit cu ceilalți colegi şi am intrat nouă copii pe opt bilete. Bineînțeles că am întârziat şi n-am prins jurnalul. Cum rândul 9 era prea în față, ne-am dus la balcon. Aici era plin, se făcuse întuneric aşa că ne-am suit pe scări şi am stat acolo. Se vedea foarte mişto, numai că scările erau cam tari şi ne-a înțepenit fundul bine.

Am mai stat după film vreo jumătate de oră să discutăm şi apoi am plecat acasă. Am ajuns când toți erau la masă.

06.06.1984

Azi e miercuri. Nu prea mai facem ore ca lumea. La engleză şi în pauze jucăm cărți sau ne jucăm cu mingea în clasă, ne fugărim şi ne udăm cu apă unii pe alții. La atelier ne-a pus să pilim şi să tăiem fiare în disperare (e tâmpit profu ăsta).

Mâine dăm teză la română, aşa că azi am pierdut vremea la ora de română la recapitulare. La engleză Daniela s-a mutat cu Eugenia. Ține mai mult la ea decât la mine.

Sunt prietene de mai mulți ani, se împacă bine şi eu sunt nouă; abia acum încep să mă apropii de Eugenia şi de Daniela.

Amândouă sunt copilăroase într-un fel şi, totuşi, mature, le place să se joace. Daniela e foarte zurlie, o face pe Adina tocilară tot timpul pentru că e serioasă şi învață.

La engleză m-am aşezat cu Grancea Monica pentru că se mutase Daniela şi pentru că ea mă rugase să o ajut (peste câteva zile dă teză şi habar n-are). Am făcut cu ea la algebră în pauză şi în oră. A învățat nemaipomenit de repede.

Îmi place foarte mult de ea pentru că valorează mult mai mult decât toate celelalte din clasă, care sunt serioase şi învață, tocesc, dar nu le merge mintea şi la mate sunt lună. Este o fetiță mică, tunsă scurt, nu prea guralivă, foarte jucăuşă, chiar copilăroasă şi mai ales băiețoasă. Umblă foarte mult în pantaloni, se suie în copaci (s-a suit şi la şcoală în corcoduş).

Ce îmi place la ea este faptul că are o mândrie a ei şi nu se milogeşte după prietenie. Nu bârfeşte, nu face ceva dacă nu vrea, poți s-o amenințI în tot felul, dacă nu vrea să învețe la o lecție nu învață şi poate să ia nota 3 sau 4 că nu-i pasă. În schimb, dacă vrea să învețe ştie foarte bine şi poate mult. Cred că dacă n-ar fi aşa leneşă ar fi premiantă.

Când s-a suit în corcoduş în curtea şcolii a luat corcoduşe şi pentru în ore. Mulți i-au cerut, dar nu le-a dat. I-a dat lui Daniela pentru că i-a suflat la lecții. A refuzat-o şi pe Laura, pe care altă colegă n-ar îndrăzni.

Dacă o ajuți într-un fel sau altul, te răsplăteşte, dar altfel nu ține seamă că eşti comandant, corijent, premiant sau mediocru, că eşti fată sau băiat. În trimestrul I, la început, am stat cu ea în bancă. Apoi a lipsit vreo două luni şi m-am mutat cu Daniela.

Acum s-a mai îndreptat. Nu mai lipseşte, vine la şcoală, uneori îşi şi învață şi, chiar dacă nu-şi scrie temele acasă, le face în clasă. M-a surprins într-o zi la geometrie când m-a întrebat dacă am avut de scris şi mi-a cerut tema. I-am dat-o bucuroasă. Pe alta poate aş fi refuzat-o. La ea este însă un progres.

Nu ştiu ce mă atrage la fata asta, dar mă bucură când învață şi ia o notă bună sau când răspunde bine şi sunt gata să o ajut oricând. Poate dacă venea altcineva să-mi ceară să-l ajut la mate l-aş fi refuzat căci n-aveam nici un chef. Pe ea n-am refuzat-o.

La română are o notă de 9 şi un 7. E într-adevăr o minune. A luat 9 la o lucrare la care a copiat după Daniela tot şi a luat 7 la ascultat când i-am suflat eu cu Daniela. Cred că notele astea au făcut-o să-i placă româna, au încurajat-o, căci am văzut că a început să răspundă la gramatică la chestii la care nici eu nu ştiu sigur dacă e bine.

Sper să se îndrepte, să înceapă să învețe singură şi să nu mai chiulească, căci minte are destulă. Ceilalți copii o consideră şi se poartă cu ea ca şi cu o inferioară, nu prea o bagă în seamă, dar mai curând cred că ei sunt inferiori.

11.06.1984

Azi e luni. Pe 7.06, joi, am dat teză la română. Ne-a dat tâmpit, foarte simplu şi tocmai de aceea complicat. După teză, Parfenie Cristi a plecat de la ore cu nişte tipi şi tipe de la clasa a VIII-a C la piscină la Lido. I-au prins nişte ziarişti, au aflat cine sunt etc. şi a cam ieşit scandal.

Sâmbătă a luat Daniela 8 bilete şi am fost la film la Patria. A fost „demențial” filmul, american, cu indieni, cowboys, bătăi etc.

Ieri, duminică, la ora 7:30, am fost în fața şcolii în pionier la o „acțiune”...!!! A venit aproape toată clasa. Ne-a dus la Stadionul Metalul la Festivalul primăverii. Din toată şcoala cred că am fost vreo 200 de copii. Până la stație la tramvai am mers vreo 15 minute încolonați şi păziți din toate părțile de profesori, ca nişte prizonieri luați de nemți în drum spre lagăr. Le mai lipseau nişte mitraliere profelor, că în rest erau destul de afurisite.

În tramvai am mers până la capăt, cam 20 de minute. Am mers ca nişte sandvişuri, storciți în ultimul hal. Eu mă țineam de Daniela, căci n-aveam de ce să mă țin. Daniela țipa că zicea că o gâdil. Bara de care ar fi trebuit să mă țin era ocupată de burta unei cucoane mici şi nervoase care, după ce că-şi revărsase burta pe bară, făcea gălăgie că o împing.

Bineînțeles că la stații sau la frâne bruşte mă dezechilibram şi, vorba ceea, „calcă cât poți că, dacă nu, te calcă alții pe tine”.

La stadion a fost foarte mişto. Au fost manifestații sportive cu tot felul de sporturi şi sportivi tineri: la gimnastică nişte tipe de 5-6 ani, circ – câteva numere –, muzică (uşoară, bineînțeles), glume, scheciuri şi apoi fotbal, Metalul cu Progresul. Eu cu Daniela şi o tipă de la clasa a VIII-a D ne-am despărțit de grup şi ne-am aşezat în tribuna I pe ultimul rând, ca lumea.

Cum noi nu puteam sta locului, am coborât printre oameni ca să ne luăm biscuiți, apoi gem, apoi covrigi şi apoi să mergem „la ai noştri”, lăsând în urmă amprenta tălpilor de la pantofi pe fustele cucoanelor, pe bănci, pe tot ce puteam murdări urcând şi coborând în tribune până la noi.

La meci n-am stat decât prima repriză iar apoi am plecat căci ne-am plictisit. La întoarcere, tramvaiul a fost complet gol, şase-şapte persoane în vagon şi am mers pe blat bineînțeles.

Azi, luni, 11.06, nu am chef de şcoală, sunt indiferentă şi dacă nu prea ştiu la lecții. În ore Daniela trimite bilețele tot timpul la Eugenia sau la Marius.

S-a făcut un cerc condus de Eugenia care luptă împotriva Laurei şi se discută în timpul orei prin bilețele. Au scris odată la WC pe zid „Mă Laura” şi o serie de prostii în legătură cu ea şi se pregăteşte o nouă tentativă. Eu joc rolul de curier (trimit bilețele).

Ultima oră, muzică. Vine profa, ne pune să facem rezumat la lecția cu Bach din carte, să copiem cântecul scris pe tablă în timp ce facem „Audiție muzicală” (ne pune un disc cu ceva de Bach) şi ea trece notele pe care le notase Laura în caiet. Când ascultă profa la ore, Laura trece notele pe care le dă şi la sfârşitul trimestrului le trece profa în catalog.

Bineînțeles că Laura mai pune şi de la ea câte un 10, un 9 sau un 8, depinde de copil sau le pune la toți câte un punct mai mult.

Cu 4 minute înainte să se sune, profa s-apucă să ne dicteze ceva despre Bach. Vorbărie multă şi nimic de ținut minte.

În momentul în care s-a sunat, la fix, eu şi Daniela ne-am strâns bagajul, am pus geanta pe bancă, mâinile în şold şi am luat o mutră ofticată că nu ne dădea drumul acasă. Profa a continuat să dicteze, mulți se făceau că scriu, iar restul scriau parțial. La ora 7 şi 3 minute, m-a întrebat dacă nu scriu.

– Am scris, tovarăşa, dar s-a sunat de 3 minute. Dar am scris până s-a sunat.

Profa a făcut o mutră foarte surprinsă, nu se aştepta de la mine la aşa ceva. La ora 7 şi 7 minute, iar:

– Cristina, tu nu scrii?

– Tovarăşa, e ora 7 şi 7 minute.

La şi 8 minute ne-a dat drumu' datorită mie, altfel ne ţinea încă jumătate de oră.

După oră am fost felicitată de colegi pentru fapta mea; Monica m-a apreciat prima şi mi-a dat mâna foarte satisfăcută.

12.06.1984

Matematică: profa a fost nervoasă rău, nu i-a tăcut gura o secundă. Într-o oră n-a reuşit să termine o problemă la tablă, căci îi dicta puţin ăluia de la tablă, mai ţipa la Dan sau la altcineva care vorbea, mai ţipa la ăla de la tablă căci greşea etc.

La Sport am fost la viermii de mătase. Au început să facă gogoşi. Viermii sunt mari, cam cât degetul arătător (al doilea). Trebuia să-i curăţăm de „excremente" şi să le punem frunze. Toată ora ne-am distrat: adunam excrementele cu pumnul şi le puneam jos unde se făcuse o grămadă de vreo 30 centimetri înălţime.

Sunt tare căcăcioşi viermii ăştia. Încontinuu mănâncă şi se cacă. Luam câte 15-20 de viermi odată în pumn, îi ţineam puţin şi apoi îi aruncam pe masă. Simţeam o plăcere deosebită să punem mâna pe ei. Vlad îi lua şi ni-i punea pe spate, îi strângea, îi răsucea şi-i arunca foarte sadic. La sfârşit i-am pus pe masă şi i-am acoperit cu frunze neşterse căci n-avusese cine să le şteargă.

14.06.1984

Azi este joi. Nu mai am chef de şcoală absolut deloc. Nu mai învăţ nimic. La şcoală, la ore, toţi facem altceva decât ce trebuie. Am avut foarte multe idei azi, imaginaţie. Mi-a venit ideea să fac nişte pixuri, aşa că n-am făcut altceva decât să vopsesc bile de plastic, să fac planuri etc.

Luni, 18.06, dau examen la Pian. Ieri, miercuri, 13.06, am făcut repetiţii la pianul din Sala de festivităţi şi am cântat ca dracu. Nu ştiu ce m-a apucat dar piesa românească nici eu nu o pot asculta, aşa de groaznic sună.

Azi, la şcoală, în pauza mare, am aflat că profa de Istorie a dat lucrare la clasa a VII-a B. După pauză aveam noi istorie. Toată clasa a început să tocească în disperare, căci nimeni nu învăţase.

Vine profa, îl ascultă pe unul care n-avea a doua notă, predă şi la fără 20 de minute, pentru că am făcut gălăgie, ne-a pus să scoatem o foaie de hârtie şi... mister şi groază, tortură... Două întrebări: una din lecţia de azi şi una din urmă, ceva cu URSS, dar n-am înţeles întrebarea şi habar n-aveam măcar de la ce lecţie e.

Toată clasa copia pe rupte. Profa se făcea că nu vedea. Eu şi Daniela, cu caietul pe genunchi fiecare, am copiat la lecţia de zi cam o pagină şi am copiat pentru a doua întrebare de la o lecţie cu URSS mai din urmă. A fost prima mea lucrare la care am copiat ca din caiet

şi profa mi-a luat lucrarea. Apoi am aflat că la URSS trebuia să scriu de la altă lecţie şi, deci, copiasem altceva.

Oricum, eram foarte veselă. Nu-mi pasă dacă îmi dă nota 7 sau 8 (mai mult în nici un caz) şi că-mi strică media. Sunt aşa de sătulă de şcoală, că poate să-mi dea şi nota 4, că nu mă interesează.

La Chimie a întârziat profa, căci la clasa ei, la teza de română, s-au dat şase note de 1 pentru copiat. (Pe restul nu i-a prins...) Acum a chemat părinţii respectivilor „copieri” să le facă o bucurie, că doar copiii sunt „bucuria vieţii”.

Până să vină profa de Chimie, a venit proful de Atelier şi cu un om care căutau un băiat ce aruncase de la etaj o cărămidă pe maşina omului şi îi „aranjase” parbrizul. Cu ajutorul femeii de serviciu care îl văzuse pe „infractor”, l-au găsit. Era Iţă de la clasa a VIII-a B, fumător profesionist, care le va face o bucurie mare părinţilor lui cu isprava asta.

18.06.1984

Azi este luni. Sâmbătă, 16.06 dimineaţă, după pian, am fost la o acţiune la capătul troleibuzului 90, la Stadionul Cutezătorii, undeva la mama naibii în plin câmp. Nu s-a mai ţinut, aşa că am venit pe la ora 11 acasă, udă fleaşcă la picioare, căci plouase pe noapte. M-am ofticat şi nu m-am mai dus la şcoală.

Ieri am fost la capătul lui 90 (?!). Ne-am distrat culmea. Am jucat vreo două ore badminton pe o căldură toridă şi am cântat la chitară (am luat chitara cu mine acolo). Când am ajuns acasă cred că am băut un litru de apă căci eram moartă de sete.

Azi la Franceză toţi eram adormiţi în ultimul hal şi lenoşi rău. Profa cică făcea recapitulare: ea punea întrebări în franceză şi tot ea îşi răspundea, că de la noi n-avea şanse să scoată ceva.

La Constituţie am stat vreo 20 de minute, profa se uita pe fereastră, noi vorbeam; apoi profa s-a sculat şi ne-a spus să scoatem o foaie de hârtie. Au urmat izbucniri furioase din partea clasei dar tot am dat lucrare. Eu am băgat caietul în bancă şi Daniela l-a luat şi a început să-l răsfoiască pe genunchi. A văzut-o profa şi i-a spus să-l lase. Ea l-a băgat la mine în bancă.

Au intrat apoi două tipe de la clasa a VIII-a şi au ţinut-o de vorbă pe profă până la sfârşitul orei. Eu, cu caietul deschis în bancă, îl trăgeam pe genunchi şi citeam cu voce tare ca să audă Daniela şi cei doi colegi din faţa noastră, Marius şi Gabriel, şi apoi scriam. Am copiat tot în viteză cu caietul pe genunchi, iar Daniela copia de la mine şi cei din faţă de la ea.

După ce am terminat de scris le-am dat lucrarea la unii de pe rândul vecin (de la geam) care se chinuiau cu caietul pe bancă să găsească lecţia de unde să copieze. Am întrebat-o pe Laura ce face şi mi-a zis, stând cu caietul deschis pe genunchi, că ea n-are Articolul 13 în caiet, că nu-l găseşte.

Când s-a sunat ne-a spus profa că să păstrăm lucrările. Era prea de tot să ni le ia...

La Geografie m-a ascultat şi mi-a cerut caietul să se uite (pune notă şi la caiet). Caietul meu avea aşa de multe hărţi că nici nu le puteam vedea (am scris cu picioarele pentru că profa dictează repede şi n-am făcut nici o hartă). Cred că mi-a dat nota 8 dar nu mă interesează pentru că nu mai am nici un chef de şcoală.

La Engleză a venit Monica cu noi în bancă şi ne-am distrat. Profa a pus-o pe Daniela să citească un text şi să traducă. Cu chiu, cu vai, a găsit textul (avea cartea închisă) şi tot cu chiu cu vai a început să citească. La tradus munceam eu şi Monica, căci Daniela abia citea, ce să mai traducă. După câteva propoziţii, a întrebat-o profa că dacă o ascultă pe ea sau pe Monica.

Română n-am făcut căci n-a venit profa. Ne-am fugărit toată ora pe coridor şi în clasă şi ne-am udat cu apă. Cristina Neacşu m-a udat pe cap fleaşcă că după aia arătam de parcă ieşisem din baie. În pauză am jucat fotbal fetele cu băieţii.

La Muzică profa se chinuia să ne facă să ascultăm Bach la picup şi să ascultăm ce ne vorbea ea despre Bach. Eu cu Daniela mâncam un sandvich şi întrebam „prin vecini" cât e ceasul.

19.06.1984

Azi au avut meci băieţii noştri cu cei din clasa a VII-a A. Am plecat de la ora 10 de acasă, la galerie. Ai noştri au mâncat bătaie cu 4-1. Şi-au dat două autogoluri ca proştii.

După meci am plecat cu Ama şi Monica în Cişmigiu. Ne lăsaserăm genţile la şcoală şi n-aveam chef să mergem acasă. Am trecut mai întâi pe la Monica pe acasă ca să dea un telefon. Monica ne-a băgat în casă prin bucătărie, printr-o uşă de serviciu, căci n-avea cheia de la intrarea principală. Am intrat direct în bucătărie.

Pe masă era sprijinită o hârtie mare pe care era scris mare cu roşu: De serviciu la bucătărie în săptămâna 18-24.06: Luni – Tata (tatăl), Marţi – Totuţa (mama), Miercuri – Boby (fratele lui Monica, mai mare), Joi – Mony (stimabila mea colegă), Vineri – Dany (sora „mică şi proastă"); Sâmbătă+Duminică – Mony la bucătărie şi Dany la baie.

Serviciul la bucătărie constă în măturat pe jos, adunat firimituri, spălat vase mai mari, crătiţi etc. (fiecare îşi spală farfuria, că, dacă nu, mănâncă bătaie). La baie se spală baia după ce s-a făcut baie, să fie uscat pe jos etc.

În bucătărie era cam mizerie pe masă şi pe jos, era o coajă de ou pe jos, firimituri pe masă (era „Totuţa" de serviciu). În frigider erau puse porţii de mâncare pentru masa de dimineaţă pentru toţi membrii familiei. La ei e democraţie serioasă, toţi au porţii la fel, taică-su mănâncă cât sor-sa mai mică. Săraca Dany trebuie să mănânce cât taică-su şi ea mai e şi la şcoala de balet: s-a îngrăşat cu vreo două kg şi nu merge...

Sistemul porţiilor s-a instituit de curând deoarece sora „mică şi proastă" a reclamat că „ăştia mari" se scoală devreme şi mănâncă tot şi ea când se scoală nu mai găseşte nimic.

De Monica e mişto că e la mijloc (frate-su e mai mare şi sor-sa mai mică) şi când e o ceartă în familie e pedepsit ori cel mai mare ori cel mai mic şi ea scapă, căci e la mijloc. Fraţii mai mari o terorizează pe aia mică, ea îi spune la părinţi şi e pedepsit ăla mare, dar Monica scapă.

Acum vreo lună când am fost la Monica s-o iau de la şcoală era foarte veselă şi m-a chemat în bucătărie şi în baie să văd ce minune a făcut noua maşină de spălat rufe. O luaseră cu o zi înainte şi au vrut să-i facă proba. Au băgat tot felul de mărunţişuri albe, chiloţi, maieuri, bluze şi le-au scos albastre... iar o bluză care fusese galbenă era verde acum. Pe sârmele din bucătărie atârnau chiloţi de-ai lui taică-su bleu, maieuri bleu, totul bleu.

Azi am fost în Cişmigiu, ne-am plimbat, ne-am luat câte o Lămâiță, o apă galbenă şi acidulată care costa 2,75 lei şi vrea să se numească suc dar mai curând e Cico-piş. Ne-am luat apoi câte o înghețată din pasaj, din aceea în cornet cu care ne-am chinuit până la şcoală, căci se topea şi curgea când pe sus, când pe jos prin fundul cornetului, care era grozav de mare şi frumos dar lipsea cu desăvârşire.

La Chimie ne-a predat profa. Când a sunat a mai rămas puțin căci nu terminase lecția dar Costin s-a sculat din bancă şi s-a dus la Gabriel: „ştii că s-a sunat". Profa s-a înroşit şi a pornit în marş vioi de la catedră spre el şi i-a tras patru perechi de palme că l-a înroşit şi pe el şi i-a scos capul din circulație.

N-am văzut-o niciodată pe profa asta calmă o oră întreagă. Chiar dacă vine bine dispusă, dacă îl ascultă pe unul şi el greşeşte foarte puțin, se înfurie, se înroşeşte şi se face ca un rac fiert şi începe să urle la respectivul de tremurăm noi în bănci.

La Geografie m-a ascultat. E a treia oară când mă ascultă şi nu-mi pune notă. Mi-a pus un 9 la caiet pe foaie şi mă tot ascultă... La fiecare întrebare răspund, spun ce spun bine şi până la urmă tot mă încurc. Nu ştiu ce are geografia asta, dar mă întreabă chestii care nu ni le-a spus la lecție dar pe care ar fi trebuit să le ştiu din clasa a V-a, cum ar fi să-i descriu clima tropical-musonică din nu ştiu ce zonă.

Cred că o să-mi dea media 9, dar nu mă interesează, mie îmi place şi geografia şi profa chiar dacă mi-ar da nota 4. De când fac cu profa asta, îmi place geografia în timp ce înainte nici vorbă.

26.06.1984

Azi este marți. Duminică 24.06 m-am plictisit toată ziua şi mi-a fost somn. La toți ne e lene şi somn şi n-avem chef de nimic, suntem plictisiți. Sunt cele mai nasoale zile de şcoală acum la sfârşit. Nu facem ore deloc, numai pierdem vremea.

Duminică m-am apucat să schimb corzile la chitară, să le pun invers ca să pot cânta cu stânga. Toată distracția a durat cinci ore, timp în care am reuşit să rup două corzi şi pe una am scos-o când era gata să se rupă. În final am reuşit să pun cinci corzi la chitară şi mi-au mai rămas trei rezerve. Acum trebuie să umblu după coarda pe care am pocnit-o şi nu mai am rezervă.

În momentul de față cele cinci corzi „scăpate din război" sună jalnic, sunt dezacordate total, dar mi-e frică să le întind ca să nu pocnească.

Sâmbătă 23.06 a plouat cu găleata când am ieşit de la şcoală şi în primii 20 de metri m-a udat fleaşcă, aşa că am mers liniştită până acasă. Pe la mijlocul drumului ne-am oprit să mai vorbim aşa, în ploaie, că tot eram ude şi arătam ca nişte curci plouate.

Acasă am pus tot ce aveam pe mine la uscat: pantofii s-au uscat abia după 48 de ore, ciorapii au fost spălați de ploaie şi curățați bine, iar geanta a luat apă şi înăuntru. Totul era ud, inclusiv maieul şi chiloții (din cauza ploii bineînțeles).

Ieri 25.06 a plouat toată ziua şi a fost o vreme de noiembrie, aşa că ne-am plictisit şi mai rău. Am venit la ora 12 la o întâlnire cu o scriitoare, Elvira Bogdan, o băbătie de vreo 80 de ani, cam sclerozată şi cam surdă. Trebuia să-i țipe profa în ureche ca să audă.

S-a lăudat că ea „a luat 11 medalii de aur, 11 premii internaționale", că a fost cea mai bună elevă a lui Nicolae Iorga şi secretara lui, că a luat numai premii în fiecare an şi la Paris a

luat premiu, că ea a fost Miss România, cartea ei nu se mai găseşte în librării, decât „la negru, cu 200 de lei” etc.

Ne-am distrat grozav când o auzeam. Semăna la vorbă cu profa de bios, madam Granciu.

În ultima pauză am fost cu Vlad şi încă câțiva colegi la pâine să ne luăm ceva ca să nu murim de inaniție. Vlad a luat biscuiți d-ăia mulți, jeofuri d-alea de 10 lei şi o napolitană de 1,25 lei pe care a dat numai 1 leu că n-avea mai mult şi l-a „împrumutat” de tot vânzătoarea cu 25 de bani că ea e „Casa de ajutor”. La şcoală am tăbărât cu toții pe biscuiți şi a mâncat toată clasa, că toți erau fomişti la ultima oră.

12. Fragment (1984)

Era dimineață. Soarele roşiatic se înălța încet pe cer. Acest glob de foc lumina un oraş pustiu la acea oră, un oraş cu multe blocuri vechi şi noi, cu străzi întortocheate, în care toată lumea dormea. Era duminică, la ora şase, într-o frumoasă zi de vară. Acel glob de foc îşi trimitea razele iscoditoare şi într-un vechi bloc galben, printr-o fereastră mare, cu perdele de hârtie colorată, perdele de soare.

Ele luminau un pat făcut din perne şi burete gros aşezat pe covor, acoperit cu pături, pe care eram eu... Da, eu! Eu în persoană, o fată în pijama care îşi petrecea ultimele clipe de somn din acea noapte, urmând ca peste câteva clipe să se scoale, să se întindă, să observe că pe noapte a strâns cearşaful ghem sub ea şi pătura a zvârlit-o pe covor, tot în somn, iar ea a reuşit să se răsucească ajungând cu picioarele pe pernă şi capul în partea opusă. Aşa s-a şi întâmplat.

Peste câteva clipe aceste proorociri s-au dovedit a fi adevărate cu o singură excepție: că, după ce m-am uitat la ceas, m-am întors pe burtă şi m-am culcat la loc.

După ce am mai stat aproape o oră în pat m-am sculat leneşă, am căscat de câteva ori şi m-am schimbat. Apoi am umblat prin toată casa şi până la urmă am ajuns la bucătărie unde era mama.

– Bună dimineața, am spus eu cu o voce adormită şi după ce am căscat o dată bine, am continuat: Da’ când facem bagajele?

Mama, care făcea conspecte la Fizică, mi-a răspuns după un timp:

– A!... Te-ai sculat?! Lasă că avem destul timp să facem bagajele.

– Da’ unde e tata? am întrebat eu după ce am băut puțină apă.

– S-a dus la piață, mi-a răspuns mama ocupată. Tu du-te în casă şi fă-ți o listă cu ce iei cu tine.

M-am dus. Da’ nu ca să fac lista cu ce să iau cu mine, pentru că asta ştiam şi fără listă, ci ca să mă trântesc în pat din nou.

Mi-am adus aminte că, cu două luni în urmă, am fost prima dată acolo. Irina, cea mai bună prietenă a mea, care mergea acolo din iarnă, îmi propusese să mă ia cu ea dacă vreau. Am fost de acord şi, după ce a vorbit cu profesorul, m-a luat şi pe mine acolo.

Era un club de baschet departe de casă, unde urma să vin regulat să învăț să joc baschet. Am ajuns în curtea unui liceu unde o mulțime de copii şi tineri se jucau pe terenuri de sport. Am intrat într-o clădire nouă, destul de înaltă dar fără etaj, sala de joc. Am intrat înăuntru: vreo cincisprezece fete, de vârsta mea şi a lui Irina, 11-12 ani, făceau antrenamente, driblau, pasau, aruncau la coş. Sala era mare şi frumoasă.

După ce am alergat cu Irina patru ture, am trecut în grupul fetelor care pasau în două şi aruncau la coş. Irina m-a prezentat unor fete care mi s-au părut tare prietenoase.

Cele două ore de antrenament au trecut foarte greu. Am învățat să arunc la coş cum trebuie şi, pentru că eu arunc cu stânga, fetele n-au putut să-mi arate. Apoi am jucat meci, un meci în care eu n-am atins mingea decât de câteva ori, dar de care am fost foarte mândră.

După antrenament am fost foarte obosită dar mulțumită, iar acasă am mâncat ca niciodată. Le-am povestit părinților cu înflăcărare de sala care m-a impresionat şi de antrenament.

Au urmat apoi multe antrenamente asemănătoare unul cu altul, m-am obişnuit cu fetele, cu mingea, cu exercițiile, cu înghețatele pe care le luam la fiecare antrenament. Am descoperit un cuib de vrăbii într-o lampă din sală, unde vrăbiuțele se adunau şi ciripeau, cuib la care mă uitam în timpul meciurilor când stăteam pe margine.

Au urmat apoi nişte meciuri cu echipe din Bucureşti la Stadionul Progresu', apoi iar antrenamente şi pregătiri pentru cantonamentul pe care urma să-l facem în vară, la campionatul național de minibaschet de la Râmnicu-Vâlcea şi iată, în sfârşit, cantonamentul.

Da, în acea duminică obişnuită, eu trebuia să plec împreună cu antrenorul şi nouă fete la Râmnicu-Vâlcea, în multaşteptatul şi multvisatul cantonament unde urma să jucăm meciuri cu echipe din toată țara. Nu-mi venea să cred şi, totuşi, era adevărat, adevărat...

Deodată, mama mi-a întrerupt firul gândurilor:

– Ți-ai făcut lista?

– Nu, dar ştiu ce iau, am răspuns eu fără să-mi dau seama.

– Atunci, scoate-ți lucrurile pe care le iei şi pune-le pe pat. Apoi, vino la masă.

Până la ora unsprezece, geanta pe care urma să o iau eu era plină cu tot ce-mi trebuia în cantonament, hainele cu care urma să plec erau aşezate frumos pe scaun, iar eu citeam, urmând ca peste jumătate de oră să merg la masă, iar apoi să plec.

A trecut şi jumătatea de oră pe nesimțite şi am plecat împreună cu tata la gară. În fața ghişeului de Informații, m-am întâlnit cu fetele de la baschet care mergeau în cantonament. Mai trebuia să vină trei: Mihaela, Mirela şi Iuliana.

Toate fetele veniseră cu un părinte sau un bunic. Într-un grup de părinți era şi profesorul, care le dădea părinților nişte informații cu privire la trenul cu care ne vom întoarce şi când va ajunge.

M-am întâlnit cu fetele şi am intrat în vorbă cu ele. Lângă fiecare geamantan era câte o fată. Lângă o geantă mare, neagră era Irina, lângă o valijoară de plastic erau surorile Carmen şi Alina, lângă o geantă albastră era Marilena; apoi urmau Ileana, Laura şi eu, cu o geantă mică dar încăpătoare. După ce au venit toate fetele, ne-am îndreptat cu toții spre linia 6 de unde urma să plece trenul nostru.

La ora unu a tras trenul în fața noastră şi cu mare greutate am reuşit să ne suim, căci era înghesuială. Până la urmă am ajuns în compartimentul al treilea unde urma să stăm şi ne-am repezit toate la fereastră să ne luăm rămas-bun de la părinți.

La ora unu şi un sfert motoarele de la locomotivă s-au pus în mişcare şi au început să tragă vagoanele de călători peste câmpii nesfârşite. Trenul zbura peste mări de porumb, grâu şi alte cereale, prin păduri cu copaci bătrâni şi mari, peste ape line care se prelingeau alene la vale. Din când în când se oprea în unele gări, unde o mulțime de oameni mişunau în toate părțile, se urcau în trenuri, coborau fiecare cu treaba lui, ca într-un stup de albine. Apoi trenul îşi continua drumul său pe şine, prin imensitatea de verdeață.

În compartimentul al treilea din vagonul nouă, zece fete vesele jucau cărți, cântau, se uitau pe fereastră, râdeau, spuneau glume, într-un cuvânt petreceau de minune. La început am învățat cu ajutorul profesorului „Marşul minibaschetbaliştilor”, apoi am mâncat, fiecare împărțindu-şi mâncarea la toate.

Toate eram vesele, nu ne păsa de nimic şi nici n-am simțit când au trecut cele cinci ore de drum. Profesorul, care până atunci stătuse pe coridor, a intrat în compartiment şi ne-a spus să ne dăm jos bagajele că peste câteva minute ajungem la Râmnicu-Vâlcea. Le-am dat jos şi am mers pe coridor.

După cinci minute ne-am văzut în fața gării, cu bagajele lângă noi, urmând să mergem la Căminul unde vom sta. După ce profesorul a vorbit ceva cu o antrenoare de la Clubul Voința Bucureşti, am pornit cu toții pe o stradă paralelă cu linia ferată. Eu îmi pusesem sacoşa pe umăr şi o ajutam pe Irina care avea un geamantan mare şi greu.

După puțin timp am ajuns în fața Casei de Cultură a Sindicatelor, o clădire nouă foarte frumoasă, în fața căreia erau straturi cu flori foarte frumoase, divers colorate. În spatele ei erau Arenele Romane, unde erau şapte terenuri de baschet şi câteva terenuri de tenis şi volei.

Ne-am aşezat pe tribunele care înconjurau trei terenuri de baschet alăturate. Aici mai erau încă vreo treizeci de echipe de baschet, de fete şi băieți din toate județele țării. Antrenorul nostru s-a dus la o masă aşezată pe teren unde erau antrenorii echipelor care stăteau în tribune, să vadă unde ne cazează.

Peste câteva minute ne-a chemat şi am pornit spre Cămin. Am ieşit prin partea cealaltă a Arenelor Romane şi privirea noastră s-a oprit în fața unei clădiri înalte, nouă, costruită în stil modern, Sala Polivalentă din oraş. În fața ei erau o mulțime de flori foarte frumoase, plăcute ochiului.

Am cotit la dreapta pe o stradă şi am ajuns în fața Liceului de chimie industrială din oraş. Era o clădire cu două etaje, destul de nouă. În curtea liceului erau trei cămine aşezate unul lângă altul, la distanțe egale. Cel mai apropiat de liceu era Căminul fetelor, apoi urma căminul băieților, iar al treilea era nelocuit.

Fiecare cămin avea parter şi trei etaje. La primele două cămine ultimul etaj era nelocuit deoarece clasele a X-a şi a XII-a luaseră vacanță. O parte din echipele de baschet fete au fost cazate în ultimul cămin şi în cele două cămine ocupate, la etajul trei. Noi am nimerit în căminul de fete la etajul trei.

În curtea căminului erau foarte multe fete de vârsta noastră, venite şi ele la Campionatul de baschet, aşezate pe bănci sau pe iarbă.

Între cămine era o distanță de 10-15 m pe care era plantată sfeclă, iar între liceu şi primul cămin erau copaci şi flori.

Noi am mers pe o alee lată care se ramifica în dreptul fiecărui cămin. Am urcat în căminul fetelor până la etajul al treilea şi am dat într-un coridor foarte lung, pe care erau vreo 15 camere pe fiecare parte. În partea stângă a scării erau camerele. Pe deasupra scării era un balcon mare.

Am intrat pe coridor. Era întuneric deşi afară era lumină. Aproape toate uşile erau deschise: pe ele se fâțâiau fete cu bagaje, mături sau cu mâinile în buzunare. Profesorul ne-a spus că stăm la camerele 305 şi 306, şi ne-a împărțit în aşa fel încât cele care dormeau câte două în pat să încapă. Am aflat că fiecare cameră are câte patru paturi. Ileana, Marilena, Alina şi Carmen au stat la 305, iar Irina, Laura, Mirela, Mihaela, Iuliana şi cu mine am stat toate la 306 pentru că eram mai mici.

Am intrat în camere. Pe mine m-a pufnit râsul când am văzut camera. Apoi au râs şi celelalte, dar ne-am potolit repede.

În primul rând camera nu avea clanță şi uşa nu se închidea. O lampă cu neon formată din două tuburi şi agățată în tavan acum nu mai avea decât un tub iar acesta nu lumina. Camera era dreptunghiulară. La intrare erau două dulapuri aşezate în perete, câte unul pe fiecare parte, pe care nu se putea pune aproape nimic căci nu aveau decât două rafturi din carton presat, care se îndoiseră şi căzuseră jos.

Urmau apoi paturile, câte două aşezate cap la cap pe lungimea camerei. La paturi scheletul de lemn se mişca, iar paturile cântau jalnic când te aşezai pe ele. În fundul camerei, vis-a-vis de uşă, era o fereastră mare, deschisă, iar în fața ei se afla o masă cu două scaune. Masa avea picioarele strâmbe, iar pe ea se aflau o mulțime de bucăți de pâine de toate mărimile. Între paturi se aflau două etajere pentru pus lucruri mărunte, dar pline cu tot felul de resturi, iar lângă fiecare etajeră era câte un dulăpior mic, oblic, care nu ştiu la ce servea.

După ce ne-am distrat bine şi am cercetat camera în amănunt, ne-am aşezat pe paturi şi ne-am dat fiecare cu părerea în privința cazării. Discuția noastră a fost întreruptă de apariția tovarăşului profesor, care, după ce a văzut camera şi a auzit plângerile noastre, ne-a spus că ne va da o mătură şi un făraş, iar clanța şi lumina se vor aranja.

Au venit şi mătura şi făraşul şi două cârpe şi ne-am apucat de treabă. Fiecare a măturat cam de două ori pe jos; în timp ce mătura una, celelalte scuturau aşternuturile, adunau firimiturile de pe masă, ştergeau praful, nimeni nu stătea. În aproape jumătate de oră am terminat cu curățenia.

În curând am descoperit şi „Grupul sanitar”, vis-a-vis de camera 305 unde erau colegele noastre. Grupul sanitar era format dintr-o încăpere pe a cărei uşă scria „baie”, dar care era închisă, aflată pe dreapta. Pe stânga era „spălătorul”, o cameră mare cu 12 chiuvete, aşezate una lângă alta, 6 pe o parte şi 6 pe cealaltă parte, fiecare spate în spate cu alta. Din cele 12 chiuvete, trei erau înfundate iar celelalte erau murdare. Drept în față, cum intrai, erau WC-urile, şapte la număr: patru pe stânga şi trei pe dreapta. Din cele de pe stânga, ultimul n-avea uşă, iar unul era înfundat. Pe dreapta n-avea nici un WC uşă, iar cel din mijloc nu mai exista, era smuls cu totul. Dimineața şi seara se făceau nişte cozi la WC... Uşile care rămăseseră la WC-uri nu se închideau şi trebuia să-ți țină cineva uşa.

După ce ne-am instalat a venit profesorul cu două pungi şi ne-a luat pe mine şi pe Mihaela, să luăm hrana rece de la cantină. Cantina era tot în curtea liceului, lângă cămin. Era o sală mare, înaltă, cu multe mese. Am intrat în bucătărie şi am luat masa de seară: ouă fierte, pateu, pâine şi napolitane. Am adus mâncarea în cameră şi am mâncat fiecare.

Acum camera noastră era foarte ospitalieră şi ne plăcea să o locuim. Când am terminat cu masa se făcuse ora nouă şi jumătate. În faţa căminului erau o mulţime de fete şi băieţi de la liceu, la balcoanele de la fiecare etaj la fel, iar la toţi ăştia se mai adăugau şi fetele venite în cantonament.

La ora 10.30 s-a dat stingerea, toţi profesorii şi-au strunit copiii la culcare. Noi am rămas cu uşa deschisă. Ne-am băgat în pat dar nu ne-am culcat: nu ne era somn. Afară era încă gălăgie. Pe rând se stingeau luminile în camere. Noi vedeam foarte bine în camere la băieţii de la celălalt cămin, când era lumină, pentru că ei stăteau cu geamurile deschise.

Am început să spunem glume, ca să ne distrăm. Mirela s-a culcat cu Iuliana, iar Irina a venit la mine în pat. Nu puteam să nu ne atingem una de alta. Când Irina mă atingea eu săream în sus ca arsă şi ţipam la ea să nu mai gâdile. Când mă aşezam la loc o atingeam eu şi sărea ea în sus. Apoi se aşeza la loc liniştită şi deodată se pornea să mă gâdile şi ieşea un scandal nemaipomenit.

Pentru că nu puteam să stăm cu uşa deschisă pe noapte şi nici să ne baricadăm, am hotărât să o împingem cât putem şi a doua zi vom vedea cum s-o deschidem. Mi-am făcut vânt şi am împins uşa cu umărul. S-a închis! Dar de deschis n-am mai putut s-o deschidem, aşa că ne-am suit toate pe geam şi le-am strigat pe cele de la 305, prietenele noastre.

După ce numele fiecăreia din camera 305 a fost strigat cel puţin de cinci ori, a apărut Marilena la fereastră şi după ce a auzit necazul nostru, a venit să ne ajute să ne eliberăm. A împins tare de uşă şi până la urmă a deschis-o.

Am stabilit că dacă ne mai blocăm, să strigăm: Pu-pu, Pu-pu... şi atunci vor veni. Apoi Mihaela s-a dus la spălător şi când a venit a blocat uşa din greşeală. Ne-am suit pe fereastră din nou, dar de data asta nu mai strigam pe nume, ci strigam: Pu-pu, pu-pu, pu-pu... Au ieşit două pe fereastră şi după ce au aflat că iar ne-am blocat, au venit şi au împins uşa care s-a deschis cu o viteză nemaipomenită, care nu a fost încetinită de unicul obstacol: nasul lui Irina care era lângă uşă...

Uşa s-a mai blocat de câteva ori şi fetele s-au învăţat: nu mai ieşeau pe geam să afle ce s-a întâmplat, se duceau direct la uşă şi o deschideau cu un picior şi apoi se întorceau în cameră. Odată nu s-au mai întors în camera lor după ce au efectuat operaţia asta atât de delicată. Au intrat nervoase la noi în cameră şi ne-au spus să nu mai strigăm „pu-pu”, că locuitorii căminului de alături au învăţat parola şi tot timpul se aud voci care strigă „pu-pu” pe toate tonurile.

Am hotărât atunci să batem în perete când ne mai blocăm, apoi ne-am despărţit, Laura a avut o idee senzaţională pe care ne-a spus-o şi nouă. Ne-am aşezat toate la rând în cele două paturi dinspre camera 305, de-a latul patului, cu picioarele în sus şi-am început să batem cu picioarele în perete toate odată. Marilena a venit repede la noi, a intrat şi, văzând ce făceam, s-a întors repede în cameră şi a urmat răspunsul celor de la 305: o ploaie de bubuituri.

Treaba asta a ținut aproape un sfert de oră și a fost oprită de profesorul nostru, care a venit pe neașteptate la noi și ne-a surprins în plină acțiune. A urmat un moment de reculegere în care fiecare a ajuns în patul ei și s-a învelit. Cele de alături mai continuau să bată în zid. După ce ne-a mușt ruluit...

13. Anul școlar 1984-1985: clasa a VIII-a D, Școala nr. 19

Scrisoare de la Simona

Dragă Cristina,

Mă cheamă Simona. În momentul când îți scriu, ascult radioul. Știi, este vorba despre Steaua, echipa mea preferată. Nu-i așa că-ți vine să mă înjuri? Las' că-ți trece. Tu nu ești BABULĂ, dar ești RAȚĂ.

Ascult: „E 2-0 pentru Dinamo." Parcă n-ar ști că pierde. Dar ce să-i faci? Asta e.

Și acum să-ți fac o prezentare de ansamblu a clasei a VIII-a D.

Fete:

1. Eu: Prăjină.
2. Tu: Rață; moleculă (cum îți place mai mult?).
3. Codruța: Codreața; conducătoarea grupului antibabulic.
4. Daniela: tipa care-i face cu ochiul profei de mate.
5. Nicoleta: Cea care râde cu gura până la urechi.
6. Adina: Babula.
7. Anca: Prietena Babulei.
8. Laura: Hai să te țuc.
9. Monica: Comandantă de detașament.
10. Eugenia: „Tocilara".
11. Andreea: Am văzut o geacă f. f. f. mișto.
12. Gabriela: Ochelărică.
13. Carmen: Faultată la volei (se autofaultează).
14. Ama: Timidă și în pas cu moda.
15. Cristina: Cotcodac.
16. Ana: Doctorița.
17. Iuliana: Căpitanul de echipă la volei.
18. Dana: Se cultivă mereu în ore.
19. Monica: Cea care „vine mereu" la școală.

Băieți:

1. Dan: Piciulică.
2. Marius: Enciclopedia clasei.
3. Florin: Moleculă sau soțul tău.

4. Mircea: Portarul clasei.
5. George: „M-am făcut băiat cuminte”.
6. Traian: Ochelaristul.
7. Adrian: Sile.
8. Sorin: „Ce mai faci, Babulico?”
9. Cristi: Citește romane la matematică.
10. Mihai: Colegul lui Cristi.
11. Gabriel: HA! HE! HI! HO! HU!
12. Costel: Soțul Cristinei.

Și acum să-ți prezint pe scumpii noștri profesori:

1. Granciu: „Sunteți cea mai slabă clasă a opta.”
2. Chiriac: „Porcilor! Tâmpiților!”
3. Iordache: Iepurașul.
4. Bogdan: Profa cu dicție.
5. Răgman: „Ia treci, Cristina, la catedră!”
6. Dumitrașcu: Rățoiul: „feudalii momoțați”.
7. Zolic: „E doar geografia patriei!”
8. Smoleanu: Face reclamă la pantaloni portocalii.
9. Popovici: Biciclista în mini.
10. Oros: Babuloiul.
11. Călinescu: Maistru necalificat.

14. Scrisori adresate de Cristina unchiului ei, Dan

(8 scrisori)

Scrisoarea nr. 1

7 iunie 1984

Dragă Dan,

A trecut destul de mult timp de când nu ți-am scris, dar să ştii că n-am făcut-o nu pentru că te-am uitat, ci pentru că nu am avut timp.

Azi am dat şi ultima teză, la Română (!!!...!) şi în sfârşit am scăpat. După teză eu am tras un urlet de indian la atac, de s-au speriat toți de mine şi am hotărât să nu mai discut nici de şcoală, nici de teză, nici de nimic asemănător.

Deşi a trecut atât timp de când n-ai primit veşti de la noi, să ştii că nu s-au întâmplat prea multe pe aici, viața e monotonă. Toată ziua servesc lecții (un meniu bogat şi variat). Cu toate astea, s-a făcut loc şi pentru un mic banchet la o colegă (părinții ei nu erau acasă, bineînțeles) la care am dansat vreo două ore, după care nici nu mai puteam să merg.

La şcoală şi-a făcut apariția un prof nou în locul profei de Istorie, care a dispărut din şcoală fără să se ştie cum şi din ce cauză. Proful a fost botezat pe loc „Rățoiul” (sau „Broscoiul”, având în vedere mersul său, figura şi burta, care se arcuieşte descriind un arc de cerc de 120 grade).

În ultimele trei săptămâni, şcoala a fost întoarsă pe dos de profa de Muzică, care ne-a scos din ore ca să mergem la cor, căci am avut „Cântarea României”.

Eu nu m-am dus de la începutul anului la nici o oră de cor, aşa că nu ştiam deloc cântecele când m-a luat din ore pentru repetițiile generale. Deşi mă certam cu profa la fiecare repetiție, nu cântam deloc şi mă distram, n-a vrut să mă lase în pace, aşa că m-am dus până la urmă.

Iată cum decurgea o repetiție generală: cam 100 de coriste erau aşezate cu mare greutate în ordinea înălțimii (căci „unele” dintre ele se ridicau pe vârfuri ca să le pună mai în spate), iar apoi, în timp ce cântam, eram păzite de cinci-şase profe, care patrulau în jurul corului. Profa de Muzică, cocoțată pe un scaun ca să ne vadă mai bine, țipa la noi, se agita, se înroşea, începea să se dezbrace şi ne amenința că ne pocneşte, dar asta nu ne ajuta cu nimic să cântăm mai bine.

Vinerea trecută am fost chemate la ora 7 dimineața la şcoală, ca să cântăm abia la ora 10 la o Casă de cultură (faza pe sector la Cântarea României). Având în vedere valoarea noastră universal recunoscută de cântărețe, am fost transportate cu autocarul până la Casa de cultură (ca să nu ne „obosim” vocile mergând cu ITB).

Într-un autocar de 40 de locuri au intrat 100 de corişti şi 5 profesori, aşezați în straturi, ca nişte sardele într-o cutie de conserve. Tot drumul am avut grijă să râdem şi să țipăm, aşa că am ajuns la destinație cu nişte voci de soprane.

În sfârşit, iată-ne pe scenă! Pianul, la care trebuia să cânte o tipă care ne acompania, era încuiat cu lacăt, aşa că a trebuit să aşteptăm, acolo pe scenă, până a venit un mecanic.

Între timp a cântat un alt cor în fața noastră. În cele din urmă a sosit mecanicul, dar nu avea cheia, așa că a recurs la unica soluție posibilă: să taie lacătul cu fierăstrăul.

Pianul arăta groaznic și suna și mai groaznic. După ce a tăiat lacătul, mecanicul a luat capacul și l-a dat cu totul deoparte, căci nu mai era prins deloc de restul pianului. După toate astea am cântat și noi, bine și frumos... ca niște pisici în timp ce fac baie.

Aseară am fost cu Tip la un Concert de muzică ușoară cu o formație din RDG (interesant că am mers împreună pe drum și nu l-am mâncat). A fost foarte mișto, dar a ținut cam prea puțin. Tip l-a sorbit din ochi pe baterist și sculele lui.

Astăzi au fost tata și Biți să cumpere o canapea de la o cucoană. Cam de o lună de zile suspina Tentația după un pat pe care să-l pună în sufragerie, în care să doarmă, singur în cameră. Toată seara s-a învârtit în jurul canapelei, a măturat-o, a aranjat-o, a dichisit-o împreună cu Tip, care avea grijă să-i dea tot timpul sfaturi prețioase și să-i pună întrebări deosebit de inteligente.

Cam astea sunt veștile de pe-aici. Nu știu cât ți se pare de distractivă întâmplarea cu corul, dar eu am râs cu lacrimi acolo, pe scenă, în fața a șase figuri acre și sobre ce alcătuiau Juriul și care așteptau cu nerăbdare să se taie pianul (lacătul), să cântăm odată și să se termine mai repede.

După câte am auzit de la maman, nu scăpați de noi nici în iarna asta, așa că caută să trăiești fiecare clipă și să te bucuri de ea, căci zilele fericite până la „potop” sunt numărate.

Cristina

Scrisoarea nr. 2

25 septembrie 1984

Dragă Dan,

La Tip în cameră urlă muzica. E dimineață și Tip e la școală, dar totuși urlă muzica. Eu, la biroul lui Tip, îngropată de vie în cărți, caiete și foi de-ale mele și de-ale lui Tip (toate de Matematică și Fizică), fac la matematică. De când a început școala, magnetofonul lucrează în foc continuu, de dimineață de pe la ora 9 până la ora 12 și după-masă, nu știu de la ce oră, până la orele 10-11 noaptea, servindu-ne pe amândoi.

Mama visează toată ziua și toată noaptea numai matematică și fizică. La serviciu: conspecte; acasă, în cameră la ea: conspecte; în bucătărie: probleme; la Tip în cameră se discută destul de aprins despre probleme și conspecte.

Eu vin seara pe la ora 7:30 acasă și mă repede direct la masă după șase ore de școală de tipul: Română, Matematică, Fizică, Chimie, Biologie, Sport (la Sport ne „toacă” dirigu), ore în care nu aud de la profesori decât că „trebuie să învățați”, că „e multă materie”, că „sunteți inconștienți”, că „de ce râdeți tot timpul”, că „aveți examen” etc.

Ajung în bucătărie și vreau să mănânc: la masa din bucătărie stă mama, înconjurată de dosare și hârtii, și face conspecte la fizică. Nu vrea să se dea la o parte, zice să mai aștept, dar mie mi-e foame, așa că mă apuc să mănânc la bufet.

După cinci minute apare şi Tip cu o problemă de matematică şi rezultatul: o discuție de minimum 30 de minute „pe chinezește”, în care mama încearcă să-l lămurească pe Tip, dar nici ea nu e lămurită prea bine. În sfârşit termină şi se aşează şi ea cu Tip la masă.

Apare şi tata, calm şi nepăsător, căruia mama îi zice că lui Tip a început să-i placă Fizica de când face probleme şi că dacă îl întreabă colegii de serviciu de băiat, să le spună că dă examen la Facultatea de Electronică.

Tip, gata să se înece cu laptele, îi dă tare din gură despre baterie (subiectul preferat) şi spune că face o facultate pentru că trebuie, dar lui nu-i place fizica şi vrea să se facă baterist.

Cam asta e, în mare, atmosfera. Acum Tip nu poate să mai bată la tobe, căci învață dimineață, aşa că bate la masă cu mâinile pe genunchi, cu cuțitul sau cu ce-i pică în mână. Cam din cinci în cinci minute dă un astfel de concert.

Maman şi Tentația zic că şi dacă-l dă pe Tip într-o fabrică în provincie, când o termina facultatea, se poate aranja, că mulți vin în Bucureşti apoi şi că se aranjează cu timpul. Amândoi sunt siguri că „se va aranja” şi deci că Tip va sta în Bucureşti (dar nici nu l-au întrebat dacă vrea în Bucureşti!).

Tip n-a spus nimic despre Silvicultură. L-am întrebat de ce şi a zis că s-a gândit că e mai bine la Electronică, că aşa rămâne într-un oraş mai mare unde să poată să bată la baterie şi alte gogoşi d-astea. A amintit în treacăt de baterie, ca să-i cumpere, dar deloc convins şi mama i-a retezat-o scurt, spunând că „nu face promisiuni fără să ştie dacă le poate îndeplini”.

Eu m-am hotărât să dau examenul de treaptă la Liceul Nicolae Bălcescu: e liceu mai bun decât Liceul Mihai Viteazu unde e Tip, tot de Matematică-Fizică şi se face practică mai uşoară.

La noi la şcoală lumea e şi mai veselă decât anul trecut. Râdem din orice şi când ne pornim nu ne mai oprim, aşa că profa ori se opreşte din predat şi aşteaptă să ne potolim, ori se enervează şi țipă, dar asta ne face să râdem şi mai tare.

Acum suntem cei mai mari din şcoală şi cei mai răi. Totuşi, din cauza dirigului care urlă la noi în fiecare zi, aproape în fiecare pauză, plus în orele de Sport şi de Dirigenție, am ajuns pe ultimul loc între clasele a VIII-a privind răutatea.

Ni s-a schimbat profa de Română şi a venit o profă care e cea mai bună din şcoală (maman şi-a făcut o cruce mare de la frunte până la buric, de bucurie, când a auzit). La Desen a venit aceeaşi profă, „Iepuraşul”, cu expresiile ei atât de des citate de noi: „Iepuraşule, stai cuminte!”, „Domnişoarelor, puneți-vă bentițele!”, „Măi, Iepuraşule, vezi că te fac afiş panoramic”, „Deci, nu ținem capul sprijinit în palmă, căci, dacă luăm mâna, cade capul” şi altele.

La Latină avem o profă care mai predă Româna şi Engleza (dar pe nici una n-o predă ca lumea). Ne-a spus de la început să nu „rânjim” că nu suportă, la care bineînțeles că noi am „rânjit”. S-a apucat să ne povestească ceva despre romani şi limba latină, în timp ce umbla prin clasă printre rândurile de bănci. La un moment dat, s-a oprit şi ne-a zis să nu mai întoarcem capul după ea ca floarea-soarelui (ea fiind „soarele”), la care am „rânjit” cu toții în cor tocmai pentru că ştiam că-i face plăcere.

Ne-au venit trei elevi noi, doi tipi şi o tipă: tipa, de la şcoala unde am făcut eu primele şase clase, şcoala nr. 71, dar n-a fost cu mine în clasă. Unul dintre tipi a fost caracterizat de

noi ca având „un profil zguduitor” (nasul răsucit în sus ca la clauni), iar celălalt tip a fost botezat mai întâi „Ion” apoi „Superman”, având în vedere statura sa uriaşă, cel mult 1 m şi 30 cm cu tocuri înalte (cea mai mică fată de la noi îl întrece cu un cap).

Tipa care a venit este atât de înaltă încât în timpul orei profa de Geografie i-a făcut semn să stea jos pentru că i s-a părut că stătea în picioare, deşi ea stătea jos. E ochelaristă, are nr. 42 la pantofi, cu capul mic şi tunsă scurt, seamănă nemaipomenit de bine cu o eprubetă.

Să nu crezi că-mi bat joc de bieții copii, dar eu am contribuit numai în parte la caracterizarea lor; restul au avut grijă colegii.

M-am apucat să fac portrete în creion după fotografii şi am făcut trei până a început şcoala: pe Victoria Principal (Pamela Ewing), Glenda Jackson şi Steve Kanally (Ray). Mi-au ieşit destul de mişto şi tot familionul se învârtea în jurul lor: „vai, dar ce seamănă”, „Mda, Piscicolem”, „să-mi faci şi mie portretul”.

A treia zi de şcoală, marți, vine fetița pe la ora 7:30 seara acasă, obosită şi vai de capul ei şi, după ce mai spune ceva de şcoală, se plânge că ce înmulțiri şi împărțiri uriaşe are ea de făcut la Algebră şi cât pierde vremea cu astea, aşa că mămica îi spune că o să-i dea un calculator ca să nu mai piardă vremea cu calcule.

Tăticuțu încearcă să treacă de partea băiatului, spunând că „începem cu cel mai mic?”, dar fetița se vaită şi pisează, aşa că în jumătate de oră se face cu un calculator. Tăticul se chinuie degeaba s-o învețe să umble cu calculatorul, căci fetița ştie prea bine (de câte ori n-a mai umblat ea la calculator dimineața...).

Frățiorul zice că ce are fetița de calculat aşa mult şi alte d-astea, dar degeaba zice, că fetița a primit calculatorul.

După acest episod cu „tăticuțul şi mămicuța” şi „frățiorul”, a mai urmat o ispravă de-a „fetiței”. Am strâns până acum 500 de lei (în afară de banii de cheltuială, vreo 50 de lei), pe care am spus că vreau să-i depun la CEC. Mamei îi convine să-i țină la ea şi să-mi dea bani când vreau, căci îi mai foloseşte şi apoi îi pune la loc; aşa că am căzut de acord, după o discuție nu prea îndelungată, să țină economiile mele la ea şi să-mi dea o dobândă de 5% pe an (în loc de 3,5% la CEC), considerând că am depus banii la ea de la data de 1 ianuarie 1984.

Mai rotunjeşte şi „tăticuțu” din când în când, mai dau eu câte o listă cu ce am cumpărat (la care am grijă să iasă un total de tipul 13,75 lei, 28,50 lei), listă pe care o decontez bineînțeles la tata, aşa că merge treaba.

Cam astea au fost ştirile mai importante de aici. Mai pot adăuga vizite la cofetărie cu colegii sâmbăta sau vinerea când avem Atelierul şi scăpăm la ora 5 după-masă (şi ajungem acasă la ora 7, la fel ca şi în restul zilelor), vizite în care mai discutăm şi noi, mai râdem puțin (că nu râdem destul la şcoală); mai uităm de lecții şi de examen şi de dirigu care urlă la noi să fim în bancă atunci când se sună, să purtăm bentițe, să nu râdem în ore sau alte astfel de absurdități.

P.S.: Nu ți-am scris mai devreme cum te aşteptai pentru că am aşteptat să înceapă şcoala şi să se mai strângă subiecte interesante de scris.

Cristina

Scrisoarea nr. 3

1 noiembrie 1984

Dragă Dan,

.....

– Dă-mi caietul tău, că am fost de serviciu şi n-am scris ultima lecție.

– Ia-l din bancă. Vezi să nu-mi cadă fițuica!

– Ia mâna de pe foaie şi împinge-o mai încoace, că nu văd. Şi scrie şi tu mai citeț.

– Fii atentă, eu citesc din caiet şi scriem amândouă odată: în anul 339 î.e.n. getodacii luptă împotriva...

– Mai încet că ne-aude profa!

– Lasă că nu contează. Ne-a văzut că copiem.

– Ai copiat la punctul 3?

– Da.

– Bun. Ți-am băgat caietul în bancă.

Cu această introducere care cuprinde mici fragmente din discuția pe care am avut-o cu Daniela, colega de bancă, în ora de Istorie, în timpul unei lucrări de control, să trecem acum la ultimele ştiri de la „paraşutiştii" din binecunoscuta familie Sasu.

Maman serveşte Fizică toată ziua şi toată noaptea, atât la serviciu cât şi acasă în bucătărie unde, când vin să mănânc, mă droghez şi eu cu Electrotehnica de clasa a XII-a; Citat: „deci scapă electronul ăsta dintr-un câmp electric şi se ciocneşte c-un proton".

Tip şi-a cumpărat două fuse din piață şi acum bate cu ele de câteva ori pe zi, cu sau fără voia părinților. La piață a cerut unele cât mai subțiri şi mai lungi, iar vânzătorul, neştiind la ce-i folosesc, l-a întrebat dacă nu i-a spus bunica lui că trebuie să fie mai groase că se toarce mai bine.

În afară de baterie, Tip mai serveşte Fizică şi Matematică din belşug, că, de, îi plac aşa de mult, încât nu se poate despărți de ele.

Tentația e cu totul în afara acestor agitații, nu ştie nici de Fizică, nici de Matematică şi nici de altceva asemănător. În ultimele zile a luat câteva ziare nemțeşti de la Biți, care le are de la o prietenă, şi citeşte anunțuri de căsătorii în speranța că va găsi ceva interesant. Până acum nu prea a avut noroc, singura care i-a atras atenția fiind o văduvă de 56 de ani, înaltă de 1 metru şi 82 cm şi de 80 kg.

Eu mă delectez de dimineața până seara cu lecții şi nici nu ştiu când trece timpul. Nu-mi vine să cred că s-a dus o lună jumate de şcoală. Şi pentru că tot veni vorba de şcoală, nu prea se întâmplă nimic deosebit pe la această închisoare: orele, monotone şi lungi, profesorii, aceiaşi.

Aceeaşi profă la Anatomie, care îl scoate pe unul la lecție şi-l pune să spună oasele cutiei toracice, dar n-apucă copilul să deschidă gura, că ea îşi aminteşte că a fost dimineață la piață şi a cumpărat varză de murat sau că după oră are Consiliu profesoral şi că va spune ce răi suntem sau că i-a spus un elev că în stern avem măduvă albastră. În timp ce povesteşte

toate astea, cel scos la lecție are timp să se informeze care sunt oasele cutiei toracice şi tot ce se poate spune despre ele.

Acelaşi prof de atelier, care ne ține o oră din trei ca să plece mai devreme ca să se întâlnească cu o învățătoare tot de la şcoala noastră (tipa îl aşteaptă la colțul străzii cam la 300 de metri de şcoală).

Aceeaşi profă de Chimie care îi ia cu vârful indicatorului bentița de pe cap uneia de la noi care şi-o pusese chiar pe vârful capului (ca o coroană) şi-i spune să şi-o pună ca lumea. Apoi continuă lecția şi, văzând că fata a început să plângă, se opreşte din explicație şi-i spune cu o mutră foarte serioasă:

– E! Ce să spun! Maria Ventura! Ştiți că Maria Ventura a fost o mare actriță care, când spunea: „Acum plâng!", începea să plângă.

Aceeaşi profă de Latină, care îi spune unuia să nu mai scoată mucii din nas şi să-i bage în gură, iar în timp ce predă lecția, mai iese din clasă şi se plimbă pe culoar să ia aer.

De curând a primit Tip ordin de recrutare şi acum vreo săptămână s-a dus la Spitalul Militar să-i facă tot ce se poate face la un control medical pentru armată.

Cu o seară înaintea acestui important eveniment, toată lumea se foia pe la Tip în cameră, dând sfaturi. Tata se agita cel mai mult, îi povestea ce o să-i facă şi îl pisa să facă baie: „Ai grijă să te speli bine peste tot că acolo te dezbracă!" „Şi să-ți iei chiloți curați!"

Am văzut că Tip nu prea spune de baterie decât rar de tot, aşa că am adus de câteva ori vorba de casetofon şi mi s-a promis că mi se va lua şi asemenea sculă (radiocasetofon stereo luat de mine, nu de tata).

Mi s-a promis că anul viitor îmi vor da bani să mă înscriu la Casa de Cultură la un curs de chitară (eu am vrut acum, dar nu mă lasă, zic că n-am timp, că trebuie să fac la Matematică...).

Am auzit că a făcut Gorea pui şi că ai ales unul mare şi frumos care seamănă cu maică-sa. Vestea a fost primită cu mare bucurie, dar vestea următoare va fi primită cu şi mai mare bucurie (un pui mare şi frumos... dar nu de la Gorea).

Cristina

Scrisoarea nr. 4

25 martie 1986

Dragă Dan,

Astăzi am primit scrisoarea ta, aşa că n-am putut merge cu plicul la destinație dar mâine probabil că o să-l duc. Azi am dat în sfârşit şi teza la mate şi consider că am terminat cu tezele (mai ales că am teză la Română dar acolo nu trebuie să învăț pentru că ne dă să comentăm o poezie la prima vedere).

Nu ți-am mai scris de atâta timp pentru că nu am avut nimic deosebit să-ți spun. Trimestrul ăsta e scurt rău şi lecțiile sunt multe şi ştii şi tu cum e... Am ajuns să cunosc vreo 12 culegeri de Matematică (nu numai coperta ci şi conținutul). Proful nostru de mate vine

acum în fiecare oră cu câte o fițuică în buzunar pe care are notate câte 20 de probleme, minimum, din câte o culegere, de fiecare dată altă culegere.

Maman patrulează prin tot Institutul unde lucrează, pe la colegi, cu numele autorilor de culegeri, încercând să facă rost de ele. În general mă descurc bine. Mama se mai duce din când în când cu câte o problemă de Fizică la serviciu şi găseşte pe cineva care s-o facă sau o face ea, iar la Matematică nu se bagă dar nici nu am nevoie.

La mate am scos o notă de 7 la o lucrare trăsnet dată în 20 de minute, notă destul de bună având în vedere că s-au luat numai note de 5 şi rareori câte un 6, iar când apărea un 7 rămâneau toți ca la dentist, inclusiv posesorul lucrării cu nota 7. Dar ca să echilibrăm, că prea „crescusem", am luat un 3 pentru că nu aveam caietul cu teme la mine.

La teză la Fizică, în o oră şi un sfert ne-a dat nişte subiecte pe care nu le puteai termina nici dacă scriai şnur, fără nici o pauză. Ştiam să fac totul, dar n-am reuşit să termin; dealtfel, nimeni n-a reuşit nici măcar să se apropie de sfârşit. Totuşi am scos un 7, notă cu care i-am mulțumit pe babaci, mai ales că văzuseră şi subiectele înainte.

Nu prea mai am cu ce mă lăuda în privința învățăturii, prea multe note nici nu am. Pot însă să-ți spun că profu de Istorie, care am înțeles că vrea să ne dea la toți câte un 2 cadou, n-a reuşit să mă onoreze şi pe mine pur şi simplu pentru că nu l-am prea onorat eu cu prezența la ore.

În privința absențelor nu-mi fac nici o problemă pentru că nu am nici o absență în catalog deşi... mi-am dat toată silința să am. Nu ştiu cum dar totdeauna când nu sunt eu prezentă, nu se strigă catalogul.

M-am împrietenit cu o tipă de la noi din clasă care e tare la mate (merge pe țară la Olimpiadă). Tipa e mare amatoare de filme şi alte distracții, nu-i place deloc Istoria, aşa că ne potrivim foarte bine. Marea majoritate a filmelor le văd în timpul programului de şcoală (în timpul orelor de Istorie, SME sau ore libere), împreună cu ea.

Mi-am făcut o vestă subțire, un fel de plasă, prinsă doar puțin în părți (aici asta se poartă). În timp ce fac la mate ascult şi muzică şi merge foarte bine. Am ajuns să ştiu pe dinafară toate melodiile de pe casete.

Pe aici toți sunt bine, Tip vine de la Armată aproape în fiecare duminică acasă, bate la baterie câteva ore, îți scrie o scrisoare, joacă un şah cu mine şi se oftică atunci când îl bat, mai povesteşte cum şi-a pus izmenele invers la o alarmă şi alte amănunte tehnice.

Eu merg în tabără în vacanță începând de duminică aşa că nu ştiu când şi cum o să ne vedem, dar poate reuşeşti să vii sâmbătă.

Cu drag,

Cristina

Scrisoarea nr. 5

10 mai 1986

Dragă Dan,

Ți-am promis că îți voi scrie o scrisoare după ce mă întorc din tabără şi, după cum vezi, mă țin de cuvânt. Mă tot gândesc cum să-ți povestesc într-o scrisoare despre tabăra asta: în primul rând pentru că nu prea am talent la scris şi, deşi stau de atâta timp în fața acestei foi de hârtie, nu reuşesc să încep, iar apoi pentru că sunt foarte multe lucruri de spus şi ştiu că nu e loc pentru toate.

Pot să-ți spun că a fost excelent în tabără, cel puțin eu m-am distrat foarte bine şi nu cred că sunt singura. M-am împrietenit cu un tip din clasa a XI-a din Liceul nostru. Îl cheamă Dan Mira, dar i se zice Televizor (nu ştiu de unde i se trage porecla asta). Nu ştiu ce să-ți spun despre el. Nu-l cunosc decât de cinci zile. Cu toate astea am stat foarte mult împreună.

Vineri seara ne-am plimbat câteva ore, apoi a fost o discotecă, apoi iar ne-am plimbat. Noaptea am petrecut-o la o tipă în cameră, unde se adunaseră mai mulți şi cântau la chitară, jucau cărți, iar vreo doi tipi care băuseră cam mult „ceai” seara, acum dormeau. Până dimineață au mai apărut şi alți tipi care nu aveau chef să doarmă în ultima seară de tabără.

Un tip, care nu era tocmai treaz, umbla pe la ora 3 noaptea din cameră în cameră căutând o minge de tenis, altul venise la noi să se plângă că i-au pus pastă de dinți în geamantan, alți tipi escaladau balcoanele încercând să ajungă în camerele lor, unde copiii cuminți dormeau de mult încuiați pe dinăuntru, iar Directoarea taberei bătea zadarnic dar insistent în țeava de la calorifer.

Dimineață, eu cu Dan am văzut răsăritul soarelui, iar apoi ne-am plimbat aproape tot timpul până la ora 14 când am plecat spre Bucureşti. Ca urmare, duminică am dormit până la prânz şi, cu toate astea, încercând să fac o problemă la Geometrie, m-am chinuit o oră şi, apoi, mi-am dat seama că nu citisem bine textul şi m-am culcat din nou.

Am avut vreme foarte bună, am făcut plajă în costum de baie şi m-am bronzat. Un tip care pierduse la Popa-prostu a primit poruncă să facă baie în mare şi a făcut, deşi apa nu era tocmai caldă. Seara se făcea Discotecă la barul hotelului, iar apoi se continua în camere. Am avut patru casetofoane şi muzică foarte bună.

Un prof care trebuia să stea de pază pe timpul nopții ca să nu rămână cineva, din greşeală, în altă cameră decât a lui, nu reuşea totuşi să controleze 84 de elevi împrăştiați pe trei niveluri, astfel încât, deşi la ora 11 seara trebuia să fim în pat, nu ajungeam niciodată aşa devreme, iar alții nu mai ajungeau deloc.

Michel, profesorul nostru de franceză, care anul viitor iese la pensie şi e cam bolnav cu inima, a „servit” într-o bună seară trei somnifere dizolvate în ceai nu se ştie de cine, iar apoi, cu toată răbdarea pe care a avut-o, n-a reuşit să adoarmă, în camera de alături fiind discotecă. În cele din urmă s-a dus la vecinii veseli şi le-a aruncat cu gem pe pereți, negăsind alt mod de a-i calma. A doua zi, bineînțeles, tot hotelul ştia că Michel a înnebunit.

Ar mai fi multe de spus în legătură cu tabăra asta. Acum mă gândesc cu plăcere la ea. M-am împrietenit cu foarte mulți copii din diverse clase iar acum, când ne întâlnim în pauze şi discutăm, ni se pare că tabăra nu s-a terminat încă.

Cu drag,
Cristina
P.S.: Ți-a adus tata umbrela de la reparat.

Scrisoarea nr. 6
20 mai 1986

Dragă Dan,

Nu pot să-ți spun de acum ce program am pentru vacanța de vară pentru că nu ştiu. Noi, o parte din cei care am fost în tabăra de la mare în vacanța de primăvară, vrem să mergem şi în vacanța de vară într-o tabără, cam tot aceiaşi elevi şi profi dacă se poate. Încă nu s-a stabilit nimic, iar la mare nu ştiu sigur dacă mai mergem anul ăsta.

Eu sunt în practică acum. Din tabără m-am împrietenit mai bine cu două tipe din clasa mea cu care mă distrez în continuare. În atelierul nostru se joacă mereu cărți, şah, scrabble, se ascultă muzică şi se fac încă multe altele cu toate că în fiecare zi ne onorează cu prezența câte un Director, „neanunțat", bineînțeles.

Am descoperit o tipă care cântă bine şi ştie multe cântece. Pentru că nu prea merge să vin cu chitara la şcoală, am început să cântăm la ea acasă. Azi-dimineață am fost la ea şi am cântat. Tipa nu ştie nici notele, dar vrea să învețe să cânte la chitară, aşa că m-am chinuit să-i aşez degetele pe corzi şi până la urmă a ieşit ceva.

Chitara a rămas la ea până vineri când mă duc iar să cântăm, iar eu am venit acasă cu o miniorgă electronică (mi-a dat-o ea să mă distrez). Orga asta poate face tot ce-ți poate şi mai ales ce nu-ți poate trece prin minte: cântă pe diferite tonalități, reproduce sunetele diferitelor instrumente, bate 12 ritmuri diferite, în câte 18 fiecare, face acompaniamente pentru fiecare ritm, scoate acorduri, arpegii, înregistrează ce cânți şi mai face şi altele pe care încă nu le-am descoperit.

Cu Dan Mira (JVC) mă văd în fiecare zi şi mergem în Cişmigiu sau în altă parte. De ziua mea, după ce ne-am făcut plimbarea prin Cişmigiu, am mâncat două înghețate la cofetărie, iar apoi m-a condus acasă.

La capitolul învățătură nu am deocamdată decât o notă de 10 la Fizică la extemporal, alături de doi tipi care au fost la Olimpiada pe țară şi de domnişoara Fruntelată.

Cam astea sunt ultimele ştiri de aici.

Cu drag,
Cristina

Scrisoarea nr. 7

9 martie 1987

Dragă Dan,

Am primit scrisoarea ta sâmbătă, acum două zile, dar nu ți-am răspuns încă pentru că ieri am fost la ski la Sinaia (cu autocarul, cu un grup organizat de părinții unei colege de clasă, care merge în fiecare duminică). De când a plecat Mariana de la noi, mi-am petrecut duminicile în Bucureşti şi de-abia acum am reuşit să-l conving pe tata să mă lase să mă duc şi eu. Pentru că m-am întors cu mâinile şi picioarele întregi, deşi sunt plină de vânătăi şi am febră musculară, tata s-a hotărât să-mi cumpere clăpari şi nişte skiuri mai bune.

Cu şcoala o duc destul de bine; de miercuri încep meditațiile la Fizică iar de joi la Matematică. Mai am o săptămână de şcoală, iar apoi intru în practică (o lună). În vacanța de primăvară merg în tabără la Neptun.

Deocamdată mai văd câte un film, mai copiez la teză la Istorie sau la alte materii cu denumiri dubioase, pe care nu prea le cunosc (Organe de maşini, Măsurări, CSP), iar în restul timpului tocesc la Fizică şi Mate.

Tip a terminat cu examenele şi a mai făcut o excursie la munte de două zile. La baterie nu prea mai bate pentru că are mereu discuții cu tatăl individei de la parter. Când vine seara de la facultate, se apucă să meşterească la Orga de lumini. Şi-a făcut una cu 12 becuri, pe care le-a înşirat în sufragerie, pe pereți, pe bibliotecă, pe sub fotolii.

Mai are şi un glob cu oglinzi pe care îl porneşte în fiecare seară cel puțin un sfert de oră, timp în care admiră luminile pe care le reflectă pe pereți. Nu ştiu când îşi ia concediu, n-am înțeles de la el decât că vrea să meargă la mare cu nişte tipi de la facultate.

Nu prea mai ştiu ce să-ți spun şi, cum sunt obosită tare după ski-ul de ieri, o să închei aici şi, când mai aflu ceva interesant, îți mai scriu.

Cristina

Scrisoarea nr. 8

7 aprilie 1987

Dragă Dan,

A venit în sfârşit primăvara şi pe la noi (astăzi au fost aproape 20° C) şi cu ocazia asta fericită m-am hotărât să-ți scriu o scrisoare cu ultimele noutăți din activitatea zilnică a nepoților tăi (adică noi).

Tip se pare că a uitat de tobe de când cu beculețele astea colorate pe care le admiră toată ziua şi mai ales noaptea, iar când se plictiseşte porneşte motoraşul de la globul cu oglinzi. Ieri a fost la Discotecă la Casa Studenților; se pare că e în căutare de elemente noi.

Eu sunt în practică de trei săptămâni şi azi am intrat în a patra săptămână. Facem practica la o fabrică unde stăm o oră-două, iar apoi mergem în parc sau la film. În astea trei

săptămâni, am cam văzut toate filmele de pe aici, inclusiv pe cele proaste, dar nu asta contează, căci ne putem distra foarte bine şi la un film prost.

În ultima vreme am cam făcut o gaşcă de vreo 10-15 copii din clasă şi ne distrăm destul de bine. Duminică plec în tabără la Neptun. Tata mi-a spus să-mi iau costum de baie îmblănit dar eu sunt mai optimistă.

Ultimele două duminici am fost la şah (joc în echipa liceului). În toamna trecută ne-am calificat în B iar acum tragem speranțe să ajungem în A.

Acum trei duminici am fost la ski la Sinaia. Am skiat fără pauză de la ora 9 dimineață până la ora 3:30 după-masă, pe o ceață îngrozitoare. Nu se vedea absolut nimic în jur, la o distanță de 10 metri nu mai vedeam stâlpii de la telescaun, aşa că mă orientam după zgomotele pe care le scoteau cablurile de la telescaun.

Unii erau cam speriați şi fără chef din cauza ceții, dar mie mi-a plăcut foarte mult.

La întoarcere, ca de obicei, ne-am distrat bine în autocar.

Cristina

Cristina la vârsta de un an

Cristina la doi ani

La Eforie, cu fratele ei, în 1976

La Olimp, în 1975

Cristina la 11 ani ...

şi la 13 ani

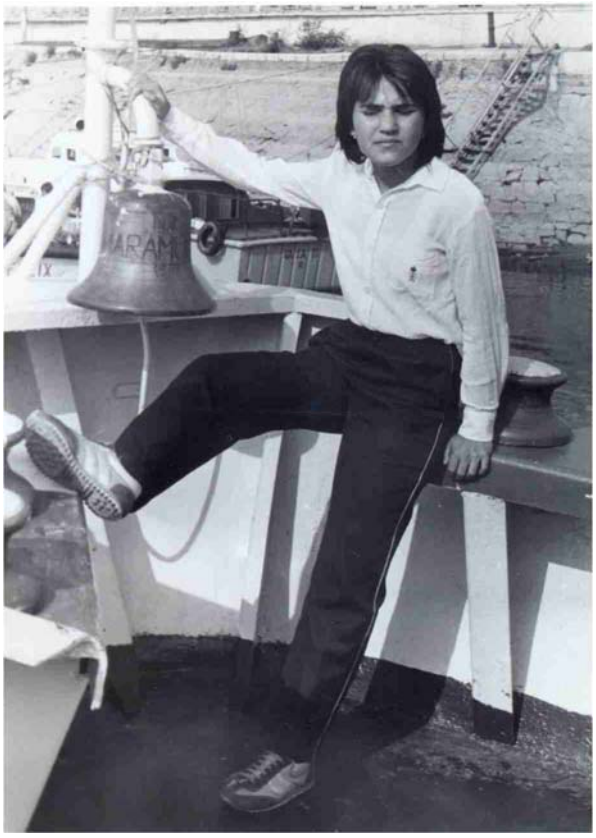

Cristina, la 15 ani

Cristina, la 16 ani

Cristina (33 ani) cu Tomiță (2 ani)

Tomiță (5 ani)

ANEXĂ: Confesiuni – Perioada 1934-2009

Motto:

Acad. Mircea Malița: la 16 ani iubea matematica, la 36 ani iubea diplomația, la 66 ani iubea libertatea şi la 83 ani iubeşte viața şi se bucură că poate să scrie...

Dr. Fizician Andrei Dorobanțu:

- Universul a creat creierul omului pentru a se putea cunoaşte pe sine.
- Universul este infinit şi în expansiune. Există numeroase stele şi galaxii, sisteme solare şi planete. Unele stele se sting. Există numeroase găuri negre. În fiecare gaură neagră există un Univers. Există deci numeroase Universuri paralele: N Universuri paralele cu n dimensiuni.

2012, Profeția Maya: În Univers, nimic nu este întâmplător, iar totul este subordonat unui singur scop: perpetuarea şi evoluția vieții.

Confesiuni

Mă numesc Mimi Sasu şi sunt mama Cristinei. M-am născut pe data de 17 noiembrie 1934 în Dobrogea, oraşul Măcin, judeţul Tulcea. Părinţii mei se numeau Velicu (născut pe 10 mai 1910 şi decedat în anul 1989) şi Maria (născută pe 4 august 1916 şi decedată în anul 2008). Erau oameni simpli şi foarte săraci. Tatăl meu era şofer iar mama, casnică. În copilărie n-am avut nici un fel de jucării, nici măcar o păpuşă.

După spusele mamei mele am fost un copil precoce. La vârsta de un an şi jumătate spuneam poezii. Am amintiri de la vârsta de trei ani, când am mers la grădiniţă. Când am avut cinci ani părinţii mei s-au mutat în Moldova, oraşul Focşani, judeţul Vrancea, unde tatăl meu a început să lucreze ca şofer mecanic pe autobuze. Mama era în continuare casnică. Ultimii doi ani de grădiniţă i-am făcut la Focşani. Tatăl meu mă iubea foarte mult şi îmi citea poveşti din Revista Graur.

Când aveam şase ani şi zece luni am mers la şcoala primară, în clasa I. Eram cea mai mică din clasă atât ca vârstă cât şi ca statură. Îmi plăcea să învăţ, învăţam uşor şi luam premiul I cu coroniţă la sfârşitul fiecărui an şcolar. Făceam compuneri frumoase şi îmi plăcea să citesc şi să pictez cu acuarele. Eram foarte credincioasă şi îmi era frică de întuneric. Mama mă lăsa mult timp singură şi era foarte aspră cu mine, mă bătea şi mă ciupea pentru orice fleac. Tata nu mi-a tras niciodată nici măcar o palmă, îl iubeam mult şi l-am iubit cât a trăit.

Al II-lea Război Mondial ne-a prins la Focşani. Tatăl meu s-a angajat la CFR, a fost mobilizat şi trimis să conducă o drezină pe calea ferată. În permisii venea acasă şi ne povestea pe unde a fost. Locuind în Focşani, către sfârşitul războiului eram foarte aproape de linia frontului cu URSS. Pe faimoasa cale de retragere Focşani-Nămoloasa-Brăila se desfăşurau lupte aprige între trupele Româno-Germane şi trupele Sovietice. În fiecare zi, chiar şi noaptea, suna de câteva ori alarma care avertiza bombardamentele ce urmau uneori în câteva minute.

Mama şi cu mine alergam la adăpostul antiaerian săpat în pământ în curtea unor vecini. Adăpostul se umplea repede cu oameni mari şi copii de pe strada noastră şi străzile învecinate. Aşteptam înfrigurați să auzim cum explodau bombele aruncate din avioanele Forţelor Aliate (Americanii, Englezii şi Francezii se aliaseră cu Sovieticii împotriva Germaniei naziste).

Pe noi ne bombardau în special Americanii (noi, Românii, eram aliați cu Nemții şi nu urmăriserăm decât să recucerim Basarabia şi Bucovina care fuseseră ocupate de către URSS). După fiecare bombă explodată urma un incendiu.

Sirenele alarmelor sunau atât de des încât ne obişnuiserăm cu ele. În timpul zilei femeile veneau la adăpost cu vase în care curățau fasole sau dezghiocau păstăi de mazăre ca să nu piardă timpul, iar noi copiii jucam cărți şi făceam o hărmălaie de nedescris. Îmi aduc aminte că odată n-am auzit sfârşitul alarmei şi am continuat să rămânem în adăpost. S-a întâmplat ca în acea zi să vină tata de pe front: negăsindu-ne acasă, ne-a căutat şi ne-a găsit în adăpostul antiaerian...

23 August 1944, ziua Armistiţiului cu Uniunea Sovietică, a însemnat teoretic încetarea războiului împotriva URSS, alianţa cu ostaşii sovietici şi întoarcerea armelor

împotriva Naziştilor nemți. Practic, însă, bombardamentele au continuat. Nemții luptau acum nu numai împotriva ostaşilor sovietici, ci şi împotriva celor români pe care îi acuzau de trădare, iar soldații sovietici nu ne considerau aliați, ci luptau în continuare împotriva românilor, îi împuşcau sau îi dezarmau pe soldați.

Cel puțin aşa se petreceau lucrurile la Focşani. Trupele sovietice îi tratau pe soldații români ca pe duşmanii lor, iar pe civilii din oraş îi maltratau şi îi deposedau de bunuri, le luau ceasuri, bijuterii, haine, mâncare, băutură. Au fost vremuri de adevărată teroare şi nesiguranță.

În cele din urmă, în tot haosul care a urmat Actului „memorabil" de la 23 August 1944, ostaşii români au luptat alături de ostaşii sovietici împotriva naziştilor pe care îi dezarmau şi îi luau prizonieri; au luptat pe teritoriul României, Ungariei şi au eliberat Cehoslovacia. Mai departe Sovieticii nu le-au mai permis Românilor să lupte.

Au considerat România țară învinsă, au trasat alte granițe la Est şi Nord-Est, au ocupat provincii mari din trupul țării noastre, au deportat sute de mii de români în Siberia, au instalat comunismul la noi în țară; au „decapitat" intelectualitatea din oraşe şi din zonele rurale, i-au considerat burghezi şi respectiv chiaburi, duşmani ai poporului şi i-au încarcerat cu miile în închisori, condamnându-i la ani mulți de temniță grea.

Zarurile au fost aruncate la Yalta, în Ucraina. Europa a fost împărțită în Europa de Vest şi Europa de Est, România fiind considerată ca fiind dincolo de „Cortina de Fier", țară sub influență sovietică. Ca țară învinsă, Sovieticii ne-au impus să le plătim timp de 10 ani o datorie imensă, reprezentând despăgubiri de război.

În afară de plata „cheş", România a plătit mult şi în natură. De exemplu, de la sondele de petrol şi gaze din zona Ploieşti-Prahova s-au tras conducte care mergeau direct în URSS, fără contorizare. Ştiu sigur lucrul acesta deoarece tatăl meu a lucrat pe şantierul pentru pozarea conductelor respective.

Când s-a terminat efectiv al II-lea Război Mondial, pe data de 9 mai 1945, aveam aproape 10 ani şi jumătate. Conştientizam foarte bine ce însemnau comunismul şi ocupația sovietică. Toate valorile se răsturnaseră, domnea egalitarismul, uniformizarea.

La sfârşitul lunii iunie 1945 am terminat cursurile şcolii primare şi în vara respectivă am dat examen de admitere la Liceul Teoretic de Fete din Focşani (LFF). Am reuşit prima şi am fost repartizată în clasa I A. Disciplina era foarte severă: purtam uniformă, părul împletit în cozi legate cu funde negre, nu aveam voie să mergem decât pe un singur trotuar, nu aveam voie să mergem la Cinematograf şi mai erau şi alte interdicții.

M-am acomodat destul de repede cu noile reguli din Liceu. Aveam de parcurs pe jos un drum destul de lung de acasă până la şcoală. Aveam însă o colegă de clasă, Lucica Erbaru, care locuia într-o comună aflată la o distanță de 6 km față de gara din Focşani, care se scula cu noaptea în cap pentru a parcurge drumul pe jos din Comuna Câmpineanca până la Focşani şi apoi la liceu. Alte colege de clasă erau tot din județul Vrancea şi locuiau la gazdă în Focşani, singure sau împreună cu frații şi surorile lor care frecventau alte licee.

În Focşani erau patru licee: Liceul Teoretic de Fete, Liceul Teoretic de Băieți Unirea, Liceul Industrial de Fete şi Liceul Industrial de Băieți. Durata studiilor era de opt ani, de la clasa I la clasa a VIII-a. În fiecare an de studiu erau câteva clase paralele.

După cum am spus mai înainte, eu fusesem repartizată la clasa I A. La noi în LFF în clasa I erau patru clase paralele: A, B, C, D. Eram 36 de eleve în clasă, aşezate după înălțime în trei rânduri de bănci. Eu stăteam pe rândul de bănci din mijloc, în prima bancă.

Între anii 1945-1948 am urmat cursurile claselor I, a II-a şi a III-a. Aveam o profesoară foarte bună la Matematică (Domnișoara prof. Amăriuței) de dragul căreia învățam foarte bine (aveam numai note de 10) şi care mă chema la ea acasă şi-mi împrumuta cărți de literatură clasică şi modernă, care nu se găseau în librării. În librării se găseau numai traduceri din autori sovietici.

La fizică aveam profesoară pe Doamna Virginia Antonescu, extrem de severă: la fiecare oră de curs aveam repetiție întreaga materie de la începutul anului respectiv. Uneori nici nu ne asculta din lecția de zi, ci numai din urmă. Preda foarte bine. Aceste două profesoare, de Fizică şi de Matematică, m-au făcut să îndrăgesc cele două discipline (ştiințe) pentru toată viața, influențându-mi viitorul profesional.

Învățam cu plăcere şi interes şi la celelalte materii. Ca limbă străină în aceşti primi trei ani de liceu am făcut Limba franceză. Aveam de asemenea o profesoară severă, Doamna Nicolau. Pe lângă materia din manual ne învăța poezii şi cântece franțuzeşti. Punea mare preț pe pronunția corectă şi pe gramatică. M-am străduit mult şi am făcut şi eu o poezie în Limba franceză, cam stângace, dar care a încântat-o pe profesoara mea.

Îmi plăcea Zoologia, dar mai ales Botanica. Profesoara de Ştiințele Naturii, Doamna Mărgărit, preda foarte frumos şi m-am străduit să realizez un album „Ierbar" cât mai reuşit. Istoria antică mi-a plăcut în mod deosebit. Profesoara de Istorie fusese în călătorii de studii în Grecia şi în Italia şi ne aducea la ore albume de artă cu monumente de arhitectură, sculpturi şi picturi celebre din cele două țări mediteraneene.

Îmi era dragă şi Limba română, îmi plăcea să fac compuneri, să citesc şi să fac recenzii din cărțile citite, să învăț şi să recit poezii. Am făcut şi eu, la 13 ani, o poezie kilometrică, intitulată „Amintiri din copilărie"... Făceam de asemenea Caligrafie, Desen artistic, Muzică, Lucru manual şi Gospodărie. Mă descurcam destul de bine şi luam numai note de 10.

Revin la situația mea familială: tata continua să lucreze la CFR, iar mama se angajase la Uniunea Cooperativelor de Consum, ca funcționară la Serviciul Scont. Aici l-a cunoscut pe Constantin S., un fost ofițer şi moşier din comuna Diocheți, județul Panciu, care venise la Focşani să ia un împrumut bănesc de la serviciul unde lucra mama. Constantin S. a făcut o pasiune pentru mama mea, a revenit de mai multe ori la Focşani atât cu treburi legate de împrumut, cât şi ca s-o vadă pe mama.

Foarte insistent şi hotărât, Constantin S. a determinat-o în cele din urmă pe mama să-l părăsească pe tata şi să se mute împreună într-un mic apartament cu chirie în Focşani. Faptul a avut loc chiar în ziua de Paşte a anului 1947 şi m-a îndurerat nespus de mult.

Pentru tatăl meu, care ne iubea pe mama şi pe mine, lucrurile au fost cu atât mai greu de suportat din cauză că mama m-a luat cu ea la noua ei locuință. Refuzul mamei de a mă abandona şi pe mine a declanşat primul conflict între Constantin S. şi mama, conflict care a căpătat caracter permanent.

Întrucât Constantin S. nu putea lipsi mult de la Diocheți, unde avea casa lui şi o parte din pământul care îi rămăsese după ce partea cea mai mare din moşia sa de 50 ha îi fusese luată de statul comunist, a convins-o pe mama să se mute împreună cu el în comuna Diocheți şi să se transfere cu serviciul la Panciu, urmând să facă naveta în fiecare zi (distanță de 12 km).

Între timp părinții mei au divorțat şi mama s-a recăsătorit cu Constantin S. Tatăl meu a obținut custodia mea, ceea ce m-a bucurat. Tata se mutase şi el în altă casă tot în Focşani şi m-a luat să locuiesc împreună cu el. Aveam 13 ani şi eram în clasa a III-a de liceu. Eram încă foarte afectată de despărțirea definitivă dintre părinții mei. Tata se ocupa de mine, făcea de mâncare şi se bucura de succesele mele la şcoală.

În anul 1948 a avut loc o Reformă a Învățământului. Noi, absolventele claselor a III-a, împreună cu absolvenții claselor a IV-a din liceu şi cu alte eleve din alte județe, în total 300 de candidate, am dat examen de admitere pe 50 de locuri disponibile în clasa a VIII-a de liceu, după noua numerotare (de la clasa a VIII-a la clasa a XII-a).

Subiectele la Matematică au fost destul de grele. În clasa în care eram eu împreună cu alte candidate ne supraveghea profesoara de Lucru manual. Între subiectele propuse era şi rezolvarea unei probleme de Aritmetică, mai specială, pe care celelalte fete părea că nu ştiu să o soluționeze.

Profesoara de Lucru ne ruga, dacă vreo elevă ştie să rezolve problema respectivă, să le spună şi celorlalte. Era totuşi un concurs cu 6 candidate pe un loc, aşa încât, deşi am rezolvat toate exercițiile, inclusiv problema cu pricina, am ținut lucrarea până s-a sunat şi abia apoi am predat-o profesoarei supraveghetoare.

Am dat examen scris şi la Română, dar nu-mi aduc aminte ce subiecte am avut. Ştiu doar că am fost mulțumită de ceea ce am scris şi i-am spus tatei că am convingerea că voi fi admisă la liceu în clasa a VIII-a.

După examenul de admitere (rezultatele aveau să se afişeze după o lună de zile) am fost invitată împreună cu alte două colege de clasă (Leopoldina Bălănuță şi Lidia Stere) la o colegă, Dorina Rădvan, fiică de preot din comuna Jariştea (regiune viticolă). Aici am stat o săptămână, timp în care ne-am simțit foarte bine. Dorina mai avea două surori şi un frate, iar părinții ei erau foarte ospitalieri.

Din păcate, în ultima zi înainte de plecare, m-am zgâriat adânc la glezna piciorului drept într-un gard de sârmă ghimpată şi am venit acasă cu o rană de toată frumusețea. Întrucât rana s-a infectat, m-am dus pentru consultație la Spitalul județean din Focşani. Am fost diagnosticată cu „Erizipel” şi internată imediat pentru tratament.

Am stat în spital două sau trei săptămâni. Tata era plecat din oraş în deplasare de serviciu şi nu a putut să vină la mine. În schimb, spre surprinderea mea, a venit în vizită mama într-o după-amiază (nu ştiu de unde aflase că sunt internată în spital), dar nu mi-a adus nimic de mâncare. Ulterior mi-a spus că soțul ei îi lua toți banii pe care îi câştiga la serviciul pe care îl avea la Panciu şi s-a opus ca ea să vină la mine să mă vadă.

Eram încă în spital când a venit o colegă la mine şi mi-a adus vestea cea bună că s-au afişat rezultatele examenului de admitere în clasa a VIII-a, că eram în capul listei cu media 10

şi că eram singura candidată din cele 300 de fete care făcusem problema la Matematică. Am fost emoționată, mândră şi fericită.

După ce am ieşit din spital, i-am spus tatei de reuşita mea şi s-a bucurat şi el foarte mult. Tata m-a asigurat că dacă voi învăța bine în continuare voi avea bursă şi nu va trebui să i-o dau lui ci s-o folosesc pentru a-mi cumpăra cărți de ştiință şi de literatură. Cum să nu-l iubesc pe tata, căruia, de când am învățat să vorbesc şi până când Dumnezeu l-a luat la el la vârsta de 79 de ani, i-am spus Tăticu?

Până să înceapă noul an şcolar 1948-1949 mă duceam în fiecare zi la Biblioteca oraşului şi citeam cărți de literatură clasică universală, notându-mi citate din ele într-un caiet intitulat „Eseuri: În căutarea Adevărului", preocupare pe care am avut-o în continuare mulți ani.

Când a început şcoala am constatat că se făcuseră diferite intervenții la nivel „înalt", se suplimentaseră locurile la clasa a VIII-a şi se înființaseră 4 clase paralele, clasele a VIII-a A şi a VIII-a B cuprinzând eleve care terminaseră patru clase de liceu înainte de Reforma Învățământului şi clasele a VIII-a C şi a VIII-a D cu eleve care terminaseră primele trei clase de liceu, selectate în ordinea mediilor obținute la examenul de admitere.

Am fost dezamăgită să mă trezesc repartizată la clasa a VIII-a C, dar m-am întâlnit cu multe colege din clasa a III-a A, care reuşiseră şi ele la examen şi m-am împăcat cu ideea de a fi la C.

Următorii trei ani de liceu, în perioada 1948-1951 (clasele a VIII-a, a IX-a şi a X-a) i-am făcut tot la Liceul Teoretic de Fete din Focşani. Aveam materii mai multe: Matematică, Română, Fizică, Chimie, Istorie, Geografie, Biologie, Anatomie, Drept, Constituție, Desen artistic şi două Limbi străine: Rusă şi Germană. Aveam şi ore de Gimnastică şi Atletism precum şi de Dirigenție.

La Matematică făceam Algebră, Geometrie şi Trigonometrie. Cel mai mult îmi plăcea Algebra. La română studiam Literatura română clasică trunchiată: de exemplu din opera literară a lui Mihai Eminescu nu citeam decât „Scrisorile" şi poemul „Împărat şi proletar". Trebuia să citim o carte de literatură sovietică pe săptămână şi să facem la fiecare o recenzie scrisă pe care să o prezentăm la lecție. Făceam compuneri şi studiam Gramatica.

La Fizică aveam de studiat Mecanica, Căldura, Optica şi Electricitatea, iar la Chimie, Doamna Prof. Ciornei ne preda Chimia Anorganică. Îmi plăceau în mod deosebit Mecanica şi Electricitatea. În clasa a VIII-a nu am mai făcut Mecanica cu Dna Profesoară Virginia Antonescu ci cu un fost ofițer demobilizat şi angajat la noi la liceu. Acesta avea soția casnică şi patru copii minori. Nu se pricepea la Fizică astfel încât m-a rugat pe mine, ca premiantă şi responsabilă a clasei, să învăț după carte lecția care urma, să ies la tablă şi să predau în locul lui...

La Istorie am făcut cu Domnişoara Prof. Stănescu (fată bătrână): am studiat Istoria României, care treptat a devenit Istoria Partidului Comunist Român!... La Geografie am făcut cu Doamna Prof. Irodeanu, care din cea mai mare legionară din oraş a devenit brusc cea mai mare comunistă. Cu domnia sa am studiat amănunțit Geografia Uniunii Sovietice şi Geografia Fizică şi Economică a României („Republica Populară Română")...

La Biologie şi Anatomie am avut o profesoară tânără foarte bună (Doamna Mărgărit), la fel la Drept şi Constituție. Am avut note foarte bune şi la Desen artistic, la Rusă şi Germană.

Ca şi în primii trei ani de liceu (Gimnaziu Unic), am luat de asemenea premiul I şi în următorii trei ani de liceu (clasele a VIII-a, a IX-a şi a X-a).

Conform Hotărârii Ministerului Învățământului, adoptată de Inspectoratul Şcolar Județean, în vara anului 1951 s-a constituit o clasă formată din cele mai bune eleve de la Liceul Teoretic de Fete din Focşani şi cei mai buni elevi de la Liceul Teoretic de Băieți Unirea din Focşani, absolvenți ai claselor a X-a de la ambele licee. Timp de o lună de zile elevele şi elevii din această clasă (30 de copii) am urmat cursuri intensive cu materii de studiu de clasa a XI-a, la Liceul de Băieți Unirea, cursuri predate de cei mai buni profesori de la ambele licee.

La sfârşitul lunii respective am absolvit clasa a XI-a şi am dat Bacalaureatul. Pe diploma mea de absolvire a celor şapte clase de liceu scrie „absolventă a Liceului de Băieți Unirea din Focşani”... Bacalaureatul a constat în mai multe examene la diferite materii şi a durat o săptămână. După încă o săptămână, cu un tren extrem de aglomerat, am plecat la Bucureşti să dau Examen de admitere la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic Bucureşti, în concurență cu absolvenții clasei a XII-a.

Dacă absolvirea liceului şi susținerea bacalaureatului depindeau, în mod firesc, de cunoştințele candidatului, admiterea în învățământul superior era foarte dificilă. Numărul candidaților aproape s-a triplat față de anii precedenți. Am intrat în competiție cele trei generații sosite în acelaşi timp la potou datorită Reformelor Învățământului din anii 1948 şi 1951.

Examenul de admitere la Politehnică nu a fost în anul 1951 un examen obişnuit, fiindcă, pe lângă materii de specialitate (matematică, fizică, chimie), s-a da de asemenea examen scris şi oral la Limba română şi examene orale la Istoria RPR şi Constituția RPR.

Afişarea rezultatelor concursului de admitere s-a făcut după 10 zile. Spre bucuria mea am reuşit la Facultatea de Electrotehnică cu o medie bună la vârsta de 16 ani şi 9 luni.

Revin la situația mea familială. Căsnicia mamei mele cu Constantin S. a durat numai un an: el a fost arestat, judecat sumar, condamnat şi s-a stins foarte repede în detenție, de ulcer perforat. Rămasă văduvă, mama a părăsit conacul şi moşia care aparținuseră lui Constantin S. şi s-a mutat la Focşani, reluându-şi serviciul la CENTROCOP (respectiv Uniunea Cooperativelor de Consum).

Între timp tatăl meu s-a recăsătorit cu o femeie foarte cumsecade pe nume Gherghina (văduvă de război) care era din Galați şi au avut un băiețel, Iordache Panait, căruia i-au spus Dănuț. Tăticu, împreună cu tanti Gina (soția lui) şi cu fiul lor Dănuț, s-au mutat la Cluj.

În vara anului 1951, când am dat eu examenul de admitere la Institutul Politehnic din Bucureşti, tatăl meu se mutase deja cu serviciul la Cluj (tot la CFR), iar fratele meu Dănuț împlinise doi ani (se născuse pe data de 27 iunie 1949).

După terminarea probelor de examen m-am dus într-o scurtă vacanță la Cluj, unde am primit şi telegrama trimisă de o colegă ce îmi vestea faptul că am reuşit la examen.

Bineînțeles că tăticu s-a bucurat pentru mine şi mi-a spus că îmi va trimite lunar 50 lei (din leafa lui de 460 lei) pe toată durata studiilor. Tanti Gina a fost de acord.

Anul I la Facultatea de Electrotehnică l-am început în toamna anului 1951. Facultatea s-a scindat în două: Facultatea de Electrotehnică şi o nouă facultate, respectiv Facultatea de Energetică, iar noi studenții din anul I a trebuit să optăm pentru una din cele două facultăți. Eu am optat pentru Electrotehnică. Am fost repartizată în grupa 315.

Locuiam la Căminul Studențesc 303 de pe Splaiul Independenței unde fuseseră grajdurile regale. Erau mai multe corpuri de clădire. În afară de corpurile de clădire în care erau cazate fetele şi respectiv băieții, studenți veniți din provincie care frecventau cursurile din diferiți ani de studiu la diferite facultăți ale Politehnicii, era o sală mare de mese, o sală foarte mare de studiu, un cabinet medical, spălătorie precum şi alte anexe.

Eu locuiam într-o cameră cu şapte colege de an, în corpul D. Aveam baia în comun cu alte fete de la nou-înființata Facultate de Energetică ce ocupau camera vecină. Erau condiții destul de grele de locuit: înghesuială mare în cameră şi cozi interminabile la baie.

Aveam cursuri la facultate şi dimineață şi după-amiază. De la Cămin mergeam pe jos până la Politehnică (clădirile din strada Polizu): pe Splaiul Independenței, str. Ştefan Furtună, Calea Plevnei, str. Witting, traversam Calea Griviței şi mergeam pe str. Polizu până la poarta de intrare pentru studenți. Am primit legitimație de student atât pentru intrarea în Institutul Politehnic cât şi pentru intrarea în cămin (nu aveam voie să venim decât până la orele 22).

Bursa mea de studiu, obținută pe baza mediei generale de la examenul de admitere şi a situației materiale, era de 330 lei pe lună, din care 300 lei plăteam pentru cazarea la Cămin şi cartela de masă la cantina studențească. Erau două cantine: una la Căminul 303 şi una la Piața Buzeşti aproape de Politehnică. Din păcate trebuia să optezi pentru una din aceste cantine şi, inevitabil, în funcție de programul şcolar pe care îl aveai, pierdeai uneori anumite mese. Eu am optat pentru cantina Buzeşti.

La orele de masă se formau nişte cozi interminabile. Se „servea” în două reprize. Meniul era cam acelaşi în fiecare zi iar mâncarea era execrabilă. În curând m-am îmbolnăvit: am făcut pe rând gastrită, colecistită, colită spastică şi început de ulcer. Din cauza alimentației necorespunzătoare am început să am probleme şi cu dinții, care mi se cariau pe capete. Starea sănătății mele ajunsese dezastruoasă.

În anul I am avut următoarele discipline (în ordinea propusă de Decanat): Marxism-Leninism, Limba rusă, Matematici superioare (Profesor Nicolae Ciorănescu), Chimie (Profesor Dumitru Bardan), Geometrie descriptivă şi Desen (Prof. Constantin Slătineanu), Tehnologia metalelor (Prof. Ştefan Cuşută), Mecanica teoretică (Prof. Rudolf Woinarowski), Fizica (Prof. Ştefan Vencov), Educație fizică, Practica de vară.

Cel mai greu mi s-a părut cursul de Analiză matematică (Matematici superioare) întrucât cei care terminaserăm liceul în 6 ani în loc de 8 ani (cum era marea majoritate a studenților din anul nostru) nu făcuserăm deloc Matematici superioare în liceu.

Pe de altă parte eram fascinată de cursul de Mecanică teoretică, predat impecabil. Cursul de Fizică era predat nesatisfăcător iar Desenul tehnic mă solicita destul de mult (nu făcusem deloc în liceu). Aveam colegi care lucraseră în producție până să vină la facultate şi

ca urmare se descurcau foarte bine. La celelalte materii mă descurcam şi eu acceptabil, dar munceam foarte mult.

Am promovat toate colocviile şi examenele din ambele sesiuni (semestre), menținându-mi bursa de studiu. Activam în UTM şi participam cu colegii mei la muncă „voluntară". Practica de vară am făcut-o la Uzina Dinamo din Bucureşti, unde am lucrat efectiv în diferite secții şi am completat un caiet de practică (am dat şi colocviu).

După practica de o lună de zile a urmat o vacanță bine meritată, petrecută atât la Cluj cât şi la Focşani. Ca semn de emancipare, mama mi-a tăiat cozile şi mi-a coafat părul. M-am văzut cu colegele şi colegii de liceu şi am făcut schimb de impresii. Se îndreptaseră spre diferite facultăți tehnice, umanistice, Medicină, Teatru, Cinematografie. Eram mândri de noi.

Anul II (1952-1953) a debutat cu semestrul III relativ mai uşor: nu mai eram „boboci", aveam ceva mai mult timp liber şi am avut de pregătit şi susținut doar trei examene: Matematici speciale (Geometrie analitică) cu Profesorul Ion Şabac care preda excepțional de bine, Mecanica teoretică, cu Prof. Radu Voinea şi Fizică, predată de acelaşi profesor ca în Anul I, Ştefan Vencov. De asemenea, am avut de susținut cinci colocvii la diferite discipline (între altele, la Geometrie descriptivă şi desen).

Următorul semestru (al IV-lea) a fost mai greu. În afară de disciplinele de Matematici speciale, Fizică, Marxism-Leninism şi Limba rusă pe care le-am continuat, am urmat noi cursuri: Rezistența materialelor şi organe de maşini, Conferențiar Alexandru Mişu, precum şi Bazele Electrotehnicii cu Profesorul Remus Răduleț. Cursul de Electrotehnică era foarte matematizat şi dificil de urmărit. Am dat şase examene şi trei colocvii şi le-am promovat pe toate.

Practica de vară am efectuat-o la Timişoara, împreună cu 22 de băieți din anul nostru, repartizați la două fabrici: Electro Banat şi Electro Motor. Eu am lucrat efectiv (în bandă) la Electro Banat, unde asamblam nişte corpuri de iluminat. Pentru munca depusă am primit 25 lei, bani buni.

Locuiam la Căminul studențesc împreună cu câteva studente din Arad şi luam masa la Cantina studențească. Un fel de a spune că „luam masa": de fapt nu puteam să mănânc nimic, toată mâncarea fiind de proastă calitate şi preparată cu zahăr. Practic mâncam doar pâinea şi umblam mai mult leşinată de foame. Nu se găsea mai nimic de cumpărat (alimente).

Seara mă întâlneam cu colegii mei la o Grădină de vară din apropierea Catedralei, luam câteva sticle de bere pentru noi toți şi două farfurii cu gustări care ne păcăleau foamea. Eram însă tineri şi veseli, ne plimbam pe malurile Begăi şi ne simțeam minunat.

În anul 1953, prin ordinul Ministerului Învățământului nr. 5108, în cadrul Institutului Politehnic Bucureşti, ia ființă o nouă facultate, Facultatea de Electronică şi Telecomunicații (a noua în cronologia construirii facultăților institutului). Primii studenți ai acesteia au fost cei ce frecventau cursurile secțiilor de „curenți slabi" ai facultății-„mamă", Facultatea de Electrotehnică (studenții din anul al III-lea – între care şi eu – şi studenții din anul IV).

Colegii noştri din anul IV nu au apucat să fie studenți ai noii facultăți decât un semestru, ei terminând facultatea (de 4 ani) în 1954. Cei din anul III, care aveau de studiat 5 ani de facultate, vor da Examenul de Stat în anul 1956. Aşadar, o promoție „1955" a facultății nu există, promoția „1956" fiind prima după un an de pauză.

De fapt, cei ce am intrat la Electronică am fost selecționați de două ori: prima dată pe baza opțiunilor Electrotehnică / Energetică, iar a doua oară opțiunile au fost Electrotehnică / Electronică.

Pregătirea profesională a promoției 1956, timp de 5 ani, s-a petrecut în localul vechi din strada Polizu, în săli de curs pline de istorie, afişând patina timpului. Această prețioasă pregătire s-a axat în principal pe aplicații ale tubului electronic, inventat cu o jumătate de secol în urmă şi având un neprețuit ajutor în rigla de calcul (din lemn), priceută în logaritmi şi capabilă de precizii de 0,5...1%, precizii considerate suficiente pentru calculele inginereşti din acea vreme.

În perioada 1953-1958, la Facultatea de Electronică şi Telecomunicații, funcționează în principal cinci catedre:

a) Catedra de Electronică: profesor şef de catedră Tudor Tănăsescu; profesori: Edmond Nicolau, Cristofor Vazaca; conferențiari: Paul Dan, Roman Stere; lectori: Moise Berladschi, Mihai Drăgănescu, Vlad Pauker; asistenți: Reinhard Piringer, Alexandru Popescu, Gheorghe Stancu, Gheorghe Vrânceanu.

b) Catedra de Radiocomunicații: profesor şef de catedră: Gheorghe Cartianu; profesori: Matei Marinescu, Edmond Nicolau, Alexandru Spătaru; conferențiari: Mircea Bubulac, Elly Katz; lectori: Viniciu Nicolescu, Alexandru Preda, Gheorghe Rulea; asistenți: Dumitru Stanomir, Gheorghe Vrânceanu, Andrei Mircea, Alexandru Popovici, Mircea Ivanciovici.

c) Catedra de Telefonie-Telegrafie: profesor şef de catedră: Sergiu Condrea.

d) Catedra de Centralizări şi Semnalizări Feroviare: conferențiar şef de catedră Ioan Popa.

e) Catedra de Matematică III: profesor şef de catedră Nicolae Ciorănescu; conferențiar: Ion Şabac (ş. a.); lectori: Marcian Gutman, Marcel Roşculeț, Walter Rudner; asistenți: Gheorghe Nițescu ş. a.

În perioada 1953-1954 am avut următoarele discipline: Teoria Mecanismelor şi Organe de Maşini (conf. Gheorghe Lazaride), Bazele Electrotehnicii (prof. Remus Răduleț), Măsurări electrice (conf. Adrian Georgescu), Tuburi şi Circuite electronice (prof. Tudor Tănăsescu), Bazele Radiotehnicii (prof. Gheorghe Cartianu), Economie Politică, Limba rusă. Am dat cinci examene şi şase colocvii.

În semestrul al doilea starea sănătății mele, despre care am menționat mai înainte (datorată alimentației total necorespunzătoare), s-a agravat foarte mult. De asemenea, s-au adăugat afecțiuni noi: o otită rebelă, nevroză astenică, suferințe endocrine. Am fost internată perioade mari de timp în clinici de specialitate din Bucureşti , precum şi la Sanatoriul de Endocrinologie de la Borsec.

Întrucât am lipsit de la cursuri aproape tot semestrul, nu am putut susține sesiunea de examene din vară. Am efectuat totuşi practica de vară la Uzina Electromagnetica din Bucureşti, producătoare de telefoane, împreună cu un grup de colegi de an. Alți colegi făceau practica la fabrica Radio Popular (devenită ulterior uzina Electronica) ce producea doar receptoare cu MA (modulație în amplitudine) de tip popular, cu seturi din import.

Cu profil cât de cât electronic mai era o rețea națională de telefonie şi una de radiodifuziune cu câteva posturi de emisie (pe UL la Bod, pe UM la Târncăbeşti etc.), unde au făcut practică şi alți colegi.

Şi în cazul acestei practici de vară am făcut practică la diferite secții din uzină, am întocmit caiet de practică şi am dat colocviu.

Faptul că din motive de sănătate precară nu am putut susține sesiunea de examene din al doilea semestru al anului III a avut două consecințe grave:

– Mi s-a comunicat hotărârea Decanatului facultății că va trebui să repet anul III de studiu fiind amânată medical.

– De asemenea, mi s-a comunicat că am pierdut bursa lunară de studiu, ceea ce pentru mine era o adevărată catastrofă.

În consecință, în perioada de timp 1954-1955, după practica de vară de la Uzina Electromagnetica şi până în toamna anului 1955, am rămas în Bucureşti căutând să mă angajez în producție pentru a strânge banii necesari reluării studiilor la Politehnică.

Cam jumătate de an am locuit clandestin la Căminul studențesc 303 în cameră cu foste colege de an de la Electrotehnică (mai norocoase decât mine) şi mâncam o dată pe zi la cantină pe câte un bon de masă pe care mi-l dădea vreo colegă care din varii motive nu servea atunci masa.

Ca să fac rost de bani recurgeam la diferite expediente. Astfel, am obținut de la responsabilul cu stația de radioamplificare din cămin câteva kilograme de plăci de patefon deteriorate pe care le-am transportat cu un rucsac la Întreprinderea Electrecord la Piața Unirii şi le-am vândut cu 25 lei!

Altă dată mama mi-a trimis printr-o colegă de liceu din Focşani 10 ouă proaspete, pe care le-am vândut în Piața Elefterie (aproape de Biserica Sf. Elefterie). Țin minte că doamna care le-a cumpărat mi-a spus: „Le iau de la tine, fetiță, că te văd mai curățică...”

Când nu a mai fost posibil să locuiesc la cămin, am locuit o vreme la o colegă de la Electrotehnică, Iulia Vilinciuc, care îşi găsise o cameră de serviciu într-un bloc mic aproape de Piața Buzeşti. Camera era extrem de mică (dormeam în acelaşi pat) dar avea avantajul că avea acces la spălătoria blocului, astfel încât mă puteam spăla şi îmi puteam spăla lucrurile.

O altă perioadă de timp am locuit la Doamna M. Şiporel într-o garsonieră pe care o împărțeam cu dânsa, situată pe Şoseaua Viilor. Pe doamna Şiporel am cunoscut-o când am fost internată în spital; era o femeie în vârstă, foarte cumsecade, care lucrase la Serviciul Contabilitate la Fabrica de conserve Flora. Datorită acestei doamne am obținut un post de muncitor zilier la Fabrica Flora, pe Şoseaua Viilor.

În prima săptămână de lucru am fost în tura de noapte. Lucram la o maşină automatizată care dezghioca păstăi de mazăre şi sorta boabele de mazăre după mărime. În sala mare lucrau multe fete şi femei tinere care puneau mazărea sortată în cutii de conserve şi le puneau la fiert în nişte cazane mari, manevrate de alte femei prin rotație. Cazanele erau foarte grele şi te solicitau din plin.

Am primit în „custodie” un halat alb care era însă foarte murdar şi dimineața la sfârşitul turei a trebuit să-l spăl la „gazdă” (dna. Şiporel). Toată săptămâna am lucrat din greu

atât la maşina automatizată, cât şi la introdus mazărea (obişnuită, fină şi extrafină) în cutii metalice şi am ajutat la ridicarea cazanelor de pe foc.

Treaba cu halatul murdar se repeta aproape zilnic: halatul pe care de-abia îl spălasem şi îl lăsasem curat la vestiar, mi-l lua altă fată şi-mi lăsa în schimb unul murdar pe care trebuia să-l „iau acasă" să-l spăl. Celelalte fete lucrau de mai mult timp ca ziliere în fabrică, se împrieteniseră şi se acopereau una pe alta. Deşi foarte tinere (minore), unele dintre ele erau gravide cu toate că nu erau măritate şi nu terminaseră şcoala medie.

Bineînțeles că nu am spus că sunt studentă şi nici că am absolvit liceul, pentru a nu crea bariere între mine şi ele. Totuşi nu participam la interminabilele discuții, confidențe intime şi intrigi ce se țeseau între colegele mele de muncă. Stăteam timp de opt ore în picioare în fața mesei la care fusesem repartizată şi-mi vedeam de treabă.

Când am fost în tura de noapte trebuia să transport lăzi pline cu conserve de mazăre şi borcănele cu muştar şi să le depozitez în curtea fabricii, în fața unei magazii. Mărturisesc că îmi puneam deoparte o cutie cu mazăre fină şi un borcănel cu muştar înainte de a fi închise ermetic (capsate) şi mâncam mazăre cu muştar în fața depozitului din curtea fabricii, sub stropii de ploaie care ne vizitau în fiecare noapte.

După ce s-a terminat sezonul de mazăre a venit cel de căpşune. Le sortam, curățam, spălam şi le puneam în nişte recipiente care ulterior se deşertau în cazanele cele mari, se adăuga zahăr conform rețetei şi se puneau la fiert pentru a se prepara dulceață şi, respectiv, gem de căpşune. Cele trei femei care aveau în grijă cele trei cazane adunau spuma cu nişte linguri foarte mari şi o puneau în cutii de conserve. Noi, muncitoarele care lucram la mese una lângă alta mai apucam din când în când să gustăm câte puțină spumă de căpşune care era foarte bună.

Peste toată secția de conserve de legume şi fructe era şefă o tânără ingineră care absolvise o facultate de Chimie alimentară. Domnia sa venea mereu în control în cursul dimineților şi verifica dacă lucram suficient de repede fără a face rabat la calitatea muncii prestate. În una din zile mi-a spus că la sfârşitul zilei să mă prezint la Serviciul Personal al fabricii.

Cu inima cât un purice m-am dus la „Cadre", cum se zicea pe vremea aceea Serviciului Personal. Pe scurt, şeful cadrelor m-a informat că şefa secției i-a spus despre mine că sunt foarte muncitoare, conştiincioasă şi serioasă (aveam 20 de ani) şi mi-a propus să mă trimită la o şcoală tehnică de trei ani pentru a deveni tehnician specialist în chimie alimentară. Cursurile urmau să fie gratuite, singura condiție fiind ca după absolvire să lucrez minimum trei ani în Fabrica Flora.

Am fost emoționată şi copleşită de această propunere. Bineînțeles că am mulțumit din suflet pentru apreciere, dar am mărturisit că în toamna anului respectiv (1955) urma să-mi reiau studiile în anul III la Institutul Politehnic...

După ce mi-am făcut lichidarea la Fabrica Flora, am dat probă ca desenator tehnic la un Atelier de proiectare situat pe strada Griviței, aproape de Politehnică. Am reuşit la probă, dar angajarea urma să se facă abia peste aproximativ o lună de zile, la o dată ce mi se va comunica în scris. Am dat adresa poştală de la Căminul studențesc 303 unde mă mutasem din

nou (Dna M. Şiporel plecase la tratament la Băile Herculane, iar nepoata ei nu mi-a mai permis să locuiesc în garsonieră).

Majoritatea lucrurilor pe care le aveam în Bucureşti (haine, cărţi) le ţineam într-o valiză mare lăsată în custodie la o colegă de facultate şi bună prietenă, Mia Bucurescu, care locuia pe strada Dr. Juvara aproape de Grădina Botanică în Cotroceni. Tot aici primeam corespondenţa de la părinţii mei.

Am recitit cele de mai sus şi am constatat că nu am scris nimic despre prima mea dragoste. Îl chema Ştefan şi era coleg cu mine în anul I la Facultatea de Electrotehnică. Cum se spune, m-am îndrăgostit de el „la prima vedere". Era de aceeaşi vârstă cu mine şi avea mare trecere la fete. Nu era frumos, dar avea un cap interesant de tânăr intelectual şi era foarte inteligent.

Aşa cum se întâmplă adeseori în viaţă, dragostea mea era univocă. El se îndrăgostise de altă colegă mai mare cu vreo trei ani şi care era logodită. Nu eram geloasă: eram tânără, generoasă şi doream din tot sufletul să fie fericit.

Aveam un caiepel în care scriam poezii, unele din ele dedicate lui Ştefan. Nu i-am mărturisit că-l iubesc, n-ar fi servit la nimic. Trebuie să precizez că această dragoste mi-a rămas în suflet toată viaţa până când Ştefan s-a stins...

În fine, în toamna anului 1955 mi-am reluat studiile în anul III la Facultatea de Electronică şi Telecomunicaţii Bucureşti. În semestrul V al anului şcolar 1955-1956 am urmat următoarele cursuri: Bazele Electrotehnicii cu Prof. Adrian Valeriu, Tuburi şi Circuite electronice cu Prof. Tudor Tănăsescu, Bazele Radiotehnicii cu Prof. Gheorghe Cartianu, Măsurări electrice cu Prof. Adrian Georgescu, Teoria Mecanismelor şi Organe de maşini cu Prof. Nicolae Şoneriu, Economie Politică şi Limba rusă. La primele cinci cursuri menţionate am dat atât examen, cât şi colocvii (pe bază de lucrări de laborator), iar la Economie Politică şi Limba rusă am dat numai colocvii.

În semestrul al VI-lea al anului şcolar 1955-1956 am continuat cursurile de Tuburi şi Circuite electronice, Bazele Radiotehnicii, Economie Politică şi Limba rusă, dar s-au introdus două cursuri noi: Măsuri de înaltă frecvenţă predat de Prof. Edmond Nicolau, precum şi cursul de Maşini electrice şi Utilizări predat de Conf. S. Schleicher. Am susţinut examen la toate aceste materii, colocvii şi am avut un proiect la Teoria Mecanismelor şi Organe de Maşini la care am obţinut calificativul Bine.

Practica de vară am făcut-o la Întreprinderea Radio Popular (Uzina Electronica), obţinând calificativul F. Bine.

Doresc să fac două precizări:

– m-am obişnuit cu destulă uşurinţă cu noii colegi, care erau tot de vârsta mea şi mi-am făcut noi prieteni (fete şi băieţi);

– am locuit la Căminul studenţesc de pe strada Occidentului, aproape de Politehnică şi de cantina Buzeşti.

Tatăl meu împreună cu familia lui se mutase de la Cluj la Galaţi, astfel încât vacanţa de vară am petrecut-o la Galaţi. Împreună cu câţiva prieteni mergeam să ne scăldăm în apa Siretului, sau traversam Dunărea cu o barcă şi făceam plajă la Plaja Cocuţa Galaţi şi făceam baie în Dunăre. Vacanţa a trecut prea repede...

Anul IV: 1956-1957. Am locuit din nou la Căminul studențesc 303 din Cotroceni, într-o cameră de patru persoane împreună cu trei colege de an. Ele erau de la secția de Radiocomunicații, în timp ce eu optasem pentru secția Electronică Industrială.

În semestrul al VII-lea al anului şcolar 1956-1957, am urmat următoarele cursuri: Economie politică (Conf. S. Antonescu), Maşini electrice şi Utilizări (Conf. S. Schleicher), Materiale radiotehnice (Conf. Paul Dan), Amplificatori de audio-frecvență (Conf. Vlad Pauker), Măsuri de înaltă frecvență (Prof. Edmond Nicolau), Maşini electrice speciale (Conf. E. Drăgănescu) (la toate şase am dat examene); de asemenea: Transmisiuni electromagnetice (Conf. Elly Katz), Acționări electrice (Conf. Dorel Damsker) şi Tehnologia metalelor (Prof. Ştefan Cuşută) (am dat colocvii).

În semestrul al VIII-lea al anului şcolar 1956-1957 am continuat cursul de Acționări Electrice cu Conf. Dorel Damsker şi ni s-au predat materii noi, de specialitate: Fizică nucleară (Prof. Ion Agârbiceanu), Electroalimentare (Prof. Viniciu Nicolescu), Electronică Energetică (Prof. Cristofor Vazaca), Aparate electronice de măsură şi control (Conf. Roman Stere), Tehnica impulsurilor şi a frecvențelor foarte înalte (Prof. Alexandru Spătaru) (la care am dat examene), precum şi Electrocomunicații şi Radio (Conf. Gheorghe Rulea) şi Teoria Reglajului automat (Conf. Sergiu Călin) (am susținut colocvii).

În acest semestru am avut de realizat trei proiecte: la disciplina de Amplificatori de Audiofrecvență, la Electronică Energetică şi la Acționări electrice.

Practica de vară am făcut-o la Uzina Electromagnetica, finalizată cu calificativul Bine. Întrucât mai făcusem practică la această Uzină (cu trei ani în urmă, în 1954), am obținut o „dispensă” de a întrerupe practica cu aproximativ două săptămâni mai devreme pentru un motiv personal foarte serios: m-am căsătorit.

Pe data de 12 iunie 1957 m-am căsătorit cu Ioan Sasu, un coleg de facultate de la Secția de Centralizări şi Semnalizări Feroviare, cu care eram prietenă de aproape un an. Era un tânăr svelt, bine făcut, timid şi tăcut. Ne apropiase pasiunea pentru drumeții pe munte. Dealtfel, voiajul de nuntă – ca să spun aşa – l-am făcut timp de o săptămână în Munții Făgăraş.

Ionel locuia împreună cu mama lui (Lavinia) într-o cameră foarte spațioasă, cu arcade şi firide, având acces la baie, bucătărie şi un balcon foarte mare. Apartamentul, situat într-un bloc aproape de Biserica Boteanu, mai cuprindea o cameră ocupată de o „tovarăşă” care lucra la Consiliul General al Sindicatelor şi o cameră de serviciu în care locuia o familie. Atât tovarăşa Luiza Tamaş, cât şi familia Vărzaru aveau intrare separată.

După căsătorie m-am mutat şi eu de la Căminul studențesc 303 în apartamentul în care locuiau Ionel şi mama lui, am fost împreună cu el la tatăl meu la Galați, apoi în Munții Făgăraş şi în cele din urmă ne-am dus la Răşinari, lângă Sibiu. Bunicul lui Ionel, Ioan Bucur, fusese toată viața doctorul comunei Răşinari şi avusese cinci copii, trei fete (între care şi mama lui Ionel) şi doi băieți. Trăiau toți acești copii, căsătoriți, având copii la rândul lor şi trăia şi bunica adoptivă care îi crescuse. Această bunică, bună ca pâinea caldă, m-a adoptat imediat.

La sfârşitul verii anului 1957 am fost împreună cu tatăl meu, tanti Gina şi Dănuţ în Bulgaria în fostul Cadrilater, în vizită la nişte rude ale tatei, pe care nu le văzuse de 17 ani. Ne-au primit regeşte...

În anul V de studii 1957-1958, semestrul al IX-lea, am avut următoarele discipline: Electronică-Energetică (Lector Moise Berladschi), Aparate electronice de măsură şi control (Conf. Roman Stere), Teoria Reglajului automat şi Acționări electrice (Conf. Sergiu Călin), Tehnica vidului şi Construcția tuburilor electronice (Prof. Mihai Drăgănescu), Materiale, piese şi Tehnologia de fabricație (Lector Gheorghe Stancu), Organizarea şi planificarea întreprinderilor (Lector Gheorghe Staicovici), la care am susținut examene.

De asemenea am avut trei proiecte: la Aparate electronice de măsură şi control, Teoria Reglajului Automat şi Acționări electrice, precum şi la Materiale, piese şi tehnologia de fabricație (la toate trei am obținut nota 9).

Tema proiectului de diplomă a fost „Generator de impulsuri pentru o maşină analogică de calcul", conducător ştiințific Conf. Vlad Pauker. Proiectul a fost cu realizare practică. Aparatul l-am realizat la Institutul de Fizică Atomică (IFA) de la Măgurele şi a primit nota 10. Examenul de Stat l-am susținut în sesiunea din luna iunie 1959.

Între timp, mama mea a venit în Bucureşti, s-a angajat în calitate de contabil la Asociația Orbilor din Vatra Luminoasă şi a închiriat un foarte mic apartament.

În ce mă priveşte, la terminarea facultății în anul 1958 am fost repartizată la ICSE (Întreprinderea de Cercetări şi Studii de Teren (Energetice) ca inginer electronist la secția Laboratoare.

Precizări:

Cam după un an de la căsătoria mea cu Ionel am constatat că, în afară de pasiunea comună pentru drumeții pe munte şi în preajma oraşului Bucureşti, nu aveam nici un fel de preocupări comune. Am ajuns la concluzia tristă că am făcut o greşeală ireparabilă măritându-mă cu el. Spun „ireparabilă" întrucât Ionel mă iubea cu adevărat şi, ca urmare, nu puteam să divorțez fără să-l fac să sufere...

Mi-am găsit refugiul în muncă. Lucram la serviciu şi acasă, obicei pe care l-am păstrat în toți cei 33 de ani de activitate profesională, desfăşurată în cea mai mare parte în Institute de cercetări ştiințifice.

Pasiunea mea pentru munca de cercetare şi pentru studiu în general nu era împărtăşită de soțul meu, care îşi rezuma activitatea la cele opt ore de lucru. Avea foarte puțină energie şi după orele de serviciu se odihnea în fotoliu. Făcea fotografii deosebit de reuşite şi-l admiram din punctul acesta de vedere. Era un om foarte cinstit dar temător, lipsit de curaj, pesimist, parcă fără viață.

Un litigiu major care a intervenit între noi a fost împotrivirea lui îndârjită de a avea copii. Doar amenințarea că voi divorța l-a convins şi în cele din urmă, pe 30 aprilie 1967 am născut primul copil, un băiețel de 2950 grame pe care l-am botezat Andrei. Era un copil sănătos, frumos şi am fost încântată şi mândră că sunt femeie şi mamă.

Cu vreo câțiva ani înainte de naşterea băiețelului meu, după nişte demersuri deosebit de insistente şi dificile pe care le-am întreprins, am obținut extindere de spațiu în fosta

cameră a tovarăşei Luiza Tamaş (obținuse un apartament într-un bloc nou), cameră în care s-a mutat soacra mea.

În camera de serviciu se mutase în locul familiei Vărzaru o altă familie formată din Zoica şi Ştefan Câmpeanu, cu care m-am împrietenit. Zoica era asistentă medicală, iar Ştefan student la Arhitectură.

Între timp soacra mea ieşise la pensie. Concediul meu de maternitate era doar de 112 zile, astfel încât când Andrei avea doar trei luni a trebuit să mă duc la serviciu. Întrucât soacra mea a refuzat categoric să se ocupe de copil, am angajat o fată de 18 ani, unguroaică (venită în Bucureşti să învețe Limba română) pentru a avea grijă de băiețel. Agneş terminase liceul în Ardeal, scria poezii, l-a îndrăgit pe Andrei şi îi cânta cântece ungureşti.

Din păcate, după numai un an de când venise la noi, Agneş a trebuit să se întoarcă în comuna natală să aibă grijă de mama ei. De teamă să nu trebuiască să se ocupe ea de copil, soacra mea a plecat la Timişoara la o soră a ei unde a stat şapte luni!... Dat fiind că ne-am convins încă o dată că nu ne putem bizui pe soacra mea, soțul meu şi cu mine am pus la bătaie toate economiile noastre şi am contractat o garsonieră în Cartierul Titan pe numele soacrei mele.

A fost de acord să se mute şi să locuiască singură; astfel s-a încheiat un capitol destul de zbuciumat din viața mea. Camera care fusese ocupată de soacra mea a devenit camera lui Andrei şi în ea au locuit şi următoarele femei care au avut grijă de fiul meu până ce acesta a împlinit vârsta de aproape patru ani, când şi ultima femeie a plecat deoarece eram gravidă cu al doilea copil.

Alte schimbări survenite între timp: mama mea se mutase cu serviciul la o şcoală postliceală de asistente medicale, foarte aproape de strada Boteanu unde locuiam noi iar familia Câmpeanu se mutase în casă nouă. De asemenea şi mama mea îşi cumpărase o garsonieră pe strada Vânători, la parterul unui bloc vechi. În fine, eu schimbasem patru servicii şi lucram acum la Institutul de Cercetări şi Proiectări Electrotehnice, ICPE Bucureşti, în Laboratorul de Calcul Electronic.

În perioada 1969-1973 am făcut Studii de Doctorat (fără frecvență) la Facultatea de Electrotehnică Bucureşti, având conducător ştiințific pe Academician Doctor Docent Aurel Avramescu. Am avut de susținut trei examene şi două referate în perioada 1969-1971, pentru care am obținut calificativul 10.

Lucrările necesare pentru întocmirea Tezei de doctorat rămâneau să le efectuez în următorii doi ani. Tema de cercetare pentru Teza de doctorat era intitulată „Modelarea Arcului electric de întrerupere cu ajutorul Calculatorului analogic”.

Visul meu de a avea doi copii s-a împlinit sâmbătă, 15 mai 1971, ora 6:30, când am născut-o pe Cristina, o fetiță micuță de numai 2500 grame şi 46 cm, dar foarte vioaie.

Datorită neglijenței medicului care m-a asistat la naştere şi incompetenței asistentei-moaşă care s-a ocupat de mine, după naştere, am avut o hemoragie foarte puternică şi foarte puțin a lipsit să nu-mi pierd viața. Auzeam vag în jurul meu că nu am nici puls nici tensiune, dar dorința de a trăi pentru copiii mei m-a ajutat să rezist şi să-mi revin în cele din urmă.

Am fost internată patru zile în spital şi am alăptat-o pe fetiță de câteva ori pe zi. Eram fericită că am o pereche, un băiețel de patru ani şi o fetiță de câteva zile şi s-a bucurat inclusiv soțul meu.

Această mică făptură are apăruse în viața mea mi-a ascuțit simțul de maternitate la maximum. După venirea acasă nu suportam s-o aud plângând: imediat o schimbam şi o alăptam. Cea mai fericită eram când o țineam în brațe. Pur şi simplu o divinizam.

Pentru a mă ajuta nu numai în perioada concediului post-natal, dar mai ales după ce urma să mă duc din nou la lucru, mama mea şi-a făcut formele de pensionare şi s-a mutat temporar la noi.

Andrei s-a ataşat foarte repede de surioara lui, care era ca o păpuşică vie. Cristina se dezvolta frumos şi armonios, spre încântarea noastră. Toți o iubeam.

Treptat-treptat, ne-am pus problema să facem un schimb de locuință şi de proprietate şi să ne mutăm într-un apartament mai mare, împreună cu mama mea. Lucrul acesta a fost posibil abia în luna septembrie 1971, când ne-am mutat într-un apartament cu patru camere situat la etajul 1 al unui bloc de patru etaje aproape de Piața C.A. Rosetti.

Acum mama mea avea camera ei, Andrei (Bobiță, cum îi spuneam eu) avea şi el camera lui, iar Cristina, pe care o alintam şi-i spuneam Țuşca, dormea într-un pătuț în cameră cu mine şi cu soțul meu. Dormeam iepureşte şi mă sculam noaptea s-o învelesc. Ziua la Institutul unde lucram eram liniştită că avea mama grijă de copii, îmi vedeam de activitatea de cercetare în care eram angrenată şi lucram şi pentru Teza de doctorat.

Seara eram însă prea obosită pentru a-i mai citi fetiței mele poveşti aşa cum îi citeam lui Bobiță când era mic. Cumpăram în continuare de la Librăria Kreţulescu cărți cu poze, poezii şi poveşti pentru copii şi mă străduiam ca după-amiaza să-mi fac timp să le citesc celor doi copii ai mei. Le cumpăram de asemenea jucării adecvate vârstei lor. Bobiță şi cu Țuşca se înțelegeau de minune.

După ce a împlinit Cristina vârsta de 1 an, am plecat toată familia la mare la Eforie Nord, la o gazdă, Dna Miu. Am închiriat două camere, una pentru Biți (mama mea) şi pentru Andrei, iar a doua pentru mine, Ionel şi Cristina.

Dimineața mâncam acasă, apoi plecam la plajă la Belona, unde stăteam până târziu după-amiază. Aveam un cort frumos şi mai ales foarte bun, în care mâncam şi dormeam pe saltele pneumatice. Plajă şi baie în mare făceam cu măsură şi protejam copiii cu hăinuțe şi pălăriuțe. Seara ne plimbam pe faleză.

În aceeaşi vară (1972) am fost şi la Galați la tatăl meu. Tăticu şi cu tanti Gina ne-au întâmpinat cu multă bucurie. Tanti Gina, care era o gospodină desăvârşită, gătea mâncăruri de sezon pentru toată familia, iar sora ei mai tânără, Marioara, venea în fiecare zi şi ne făcea floricele din boabe de porumb. Cristina mânca de toate, inclusiv floricele.

Copiii se jucau cu doi pisoi şi în grădina de zarzavat. Aproape în fiecare zi plecam la plimbare cu tăticu, Ionel şi copiii (Cristina în cărucior). Am fost cu vaporul la Zaclău şi într-o zi la Brăila. Timpul a trecut pe nesimțite şi ne-am întors la Bucureşti unde ne aştepta Biți.

După ce s-au deschis grădinițele de copii, dimineața înainte să mă duc la lucru îl duceam pe Andrei la grădiniță, iar după program se ducea soțul meu şi-l lua pentru a-l aduce

acasă. În acest interval de timp mama se ocupa de Cristina şi de gospodărie. După-amiaza mă ocupam eu de copii.

În anii care au urmat m-am străduit ca afecţiunea mea să fie împărţită cât mai egal între cei doi copii. Aceştia aveau nevoie de dragoste şi atenţie, erau şi ei tandri şi dornici să ofere iubire. Încă de la vârsta de trei ani, Cristina mă aştepta în vestibul când veneam de la serviciu şi mă întâmpina cu cuvintele:

– Bine ai venit, mămica mea. Ce dor mi-a fost de tine...

Ani de-a rândul, seara, înainte de culcare, ea venea în dormitor şi se culca lângă mine în pat, spunând că vrea să stea măcar o jumătate de oră înainte de a se duce în camera ei. Andrei voia şi el „la mama în pat", dar eu îi dădeam câştig de cauză fetiţei pe motiv că e mai mică.

Începând cu toamna anului 1974, când Cristina avea trei ani, Biţi a început s-o ducă la Grădiniţă pe strada Mântuleasa. Andrei era elev în clasa I la Şcoala generală nr. 71 de pe Calea Moşilor. La grădiniţă, Cristina învăţa să cânte, să deseneze, juca în mici scenete (de exemplu, rol de doctoriţă), învăţa poezii şi când veneam acasă ne povestea încântată de activităţile ei.

A continuat să meargă la acea grădiniţă până la marele cutremur de pământ din 4 martie 1977, când avea aproape 6 ani. Clădirea în care funcţiona grădiniţa a fost foarte avariată şi a fost demolată. Până la sfârşitul anului şcolar o duceam dimineaţa, înainte de a merge la serviciu, la o altă grădiniţă de copii pe strada Mieilor aproape de Bariera Vergului. După-amiaza mă duceam s-o iau, s-o aduc acasă. În vacanţa de vară a acelui an am fost ca de obicei la mare, la munte şi la Galaţi, iar în toamnă Cristina a intrat în clasa I (anul şcolar 1977-1978) la şcoala generală de 8 clase nr. 71 de pe Calea Moşilor, unde acum Andrei era în clasa a V-a.

Primele şase clase, respectiv perioada 1977-1983, Cristina le-a urmat la această şcoală, învăţând foarte bine şi luând cu regularitate Premiul I cu coroniţă. Eram foarte mândră de ea. Următoarele două clase, a VII-a şi a VIII-a (1983-1985) le-a urmat la Şcoala generală nr. 19 de pe strada Tudor Arghezi, cu aceleaşi rezultate foarte bune la învăţătură.

Aş vrea să precizez că în paralel cu Şcoala generală fiica mea a studiat opt ani la Şcoala de Muzică şi Arte plastice la secţia Muzică, Pian. Se înţelege de la sine că era foarte ocupată, muncea foarte mult, era foarte tenace şi perseverentă.

Mărturisesc că mizam pe Cristina ca pe un cal câştigător. Succesele sale şcolare mi se păreau firești, obţinute fără un efort deosebit, credeam că ea era tare şi puternică ca o lamă de oţel, că mă puteam bizui pe ea în orice împrejurări. Nu intuiam că avea anumite probleme despre care nu vorbea, că era şi ea vulnerabilă (nu numai Andrei).

Dealtfel, în anul 1980, când Cristina avea nouă ani (era în clasa a III-a), mama mea şi-a cumpărat o garsonieră şi s-a mutat la casa ei. Copii mei au început să umble cu cheia de gât, să-şi încălzească singuri mâncarea şi să se descurce fără ajutorul lui Biţi. Cristina învăţa dimineaţa, mergea şi la lecţiile de pian, iar Andrei învăţa după-amiaza (era elev în clasa a VII-a).

După absolvirea şcolii generale (1985), Cristina a dat examen de admitere la Liceul de Matematică-Fizică Nicolae Bălcescu şi a reuşit cu medie foarte bună. Ca un minus în ce mă

priveşte, în cei patru ani cât a fost elevă de liceu (1985-1989) nu am fost niciodată la Liceul Nicolae Bălcescu la vreo şedinţă cu părinţii, mulţumindu-mă cu faptul că ştiam că învăţa bine.

Eram foarte ocupată cu serviciul şi cu gospodăria. De asemenea, cu admiterea lui Andrei la facultate şi cu pregătirile pentru vizitele pe care i le făceam la Unitatea unde-şi satisfăcea stagiul militar.

În vara anului 1988, Cristina era într-o tabără aproape de Sinaia, iar Andrei, care terminase anul al II-lea Energetică-Ingineri curs seral, a avut un accident montan stupid pe un traseu alpin din Munţii Piatra Craiului şi a murit (26 iulie 1988).

Pierderea fiului meu la numai 21 de ani m-a năucit şi m-a îndurerat pentru tot restul vieţii mele. Singura bucurie şi speranţă care-mi rămăsese o reprezenta fiica mea, care avea atunci 17 ani.

După terminarea liceului, a urmat examenul de admitere la Facultatea de Electronică şi Telecomunicaţii, Universitatea Politehnică Bucureşti. Spre bucuria noastră a reuşit şi au urmat cinci ani de studenţie (1989-1994). A absolvit facultatea cu media 9.

Alte evenimente care au survenit în familia noastră: fratele meu Dănuţ împreună cu soţia lui Mariana s-au mutat la Piatra Neamţ şi i-au adus pe tăticu împreună cu tanti Gina să locuiască cu ei. În urma unei boli neiertătoare, tanti Gina s-a prăpădit, iar tăticu nu i-a supravieţuit mult timp: în 1989 a murit şi el şi a fost îngropat la Piatra Neamţ. În anul 1990 a murit unchiul Ticu, soţul mătuşii mele (sora mai tânără a mamei), iar în anul 1991 a murit soacra mea la vârsta de 87 ani. Familia noastră s-a micşorat.

Aş vrea să mă întorc puţin în timp. Când a împlinit vârsta de 21 ani, Cristina a dat o petrecere la care a invitat mai mulţi colegi şi prieteni, între care şi Radu, pe care-l cunoscuse într-o tabără la mare. Radu era frumuşel şi politicos şi mi-a plăcut din capul locului.

Relaţia dintre Cristina şi Radu s-a dovedit a fi una serioasă şi pe data de 1 iulie 1994 s-au căsătorit. Cristina avea 23 ani, iar Radu aproape 27 ani. S-au mutat împreună la garsoniera în care locuise soacra mea şi pe care o moştenise soţul meu.

Radu a dat concurs şi s-a angajat ca inginer mecanic la Institutul Naţional de Metrologie, iar Cristina, după mai multe căutări, a dat concurs la ROMTELECOM ca inginer de telecomunicaţii. A reuşit împreună cu alţi nouă tineri ingineri şi au fost trimişi pentru o lună de specializare pe telefonie fixă la Johannesburg în Africa de Sud. În sfârşit, părea că a răsărit soarele şi pentru familia noastră.

Din păcate, starea fizică şi mai ales cea psihică a soţului meu se degrada de la un an la altul. Treptat-treptat a început să nu mai vrea să iasă din casă şi nici pe mine nu mă lăsa decât strict să mă duc la cumpărături sau la doctori. Se plângea de suferinţe reale şi imaginare şi că nu mai are mult de trăit.

După câţiva ani de locuit la garsonieră Cristina a vândut-o şi împreună cu Radu au cumpărat un apartament cu două camere decomandate şi dependinţe la etajul IX al unui bloc nou cu X etaje situat tot în Cartierul Titan. M-au dus şi pe mine să văd apartamentul (soţul meu n-a vrut să meargă), care mi-a plăcut foarte mult.

Cristina era gravidă şi pe data de 16 mai 2002 a născut un băieţel, Toma, în greutate de 3000 grame. Încă din timp îi dădusem Cristinei scutece şi tot ce-i trebuia pentru copilaş şi

mare a fost bucuria când i-a adus Radu pe amândoi, cu maşina, să vedem bebeluşul. Avea doar o săptămână şi dormea liniştit pe bancheta din spate alături de tânăra lui mămică...

Când Tomiță avea numai trei luni, părinții l-au luat cu ei la munte, iar când a împlinit un an, l-au dus la mare. Cristina a stat în concediu de maternitate până ce Tomiță a avut un an şi opt luni, după care şi-a reluat serviciul. De băiețel avea acum grijă o bonă care s-a ocupat de el până ce a venit vremea ca Tomiță să meargă la grădiniță.

Tomiță avea doi ani când ambii lui bunici şi-au pierdut viața în circumstanțe diferite. Tatăl lui Radu a murit în urma unei boli neiertătoare, pe când tatăl Cristinei, respectiv soțul meu, s-a sinucis...

Deşi atee, Cristina s-a îngrijit ca tatăl ei să aibă o înmormântare creştinească. Ploua torențial în ziua aceea: parcă toată natura deplângea gestul necugetat pe care-l făcuse soțul meu pe 27 mai 2004 la vârsta de 70 ani.

Viața merge însă înainte. Copiii (Cristina şi Radu) au plecat în concediu de odihnă în străinătate, luându-l şi pe Tomiță cu ei. Dealtfel, din vara anului 2004, au fost cu Tomiță în diferite țări străine, precum şi în țara noastră la munte, mare sau Deltă. Până a împlinit Tomiță cinci ani (2007) mi-au adus fotografii foarte frumoase din aceste excursii.

Tomiță a mers patru ani la grădiniță, de la trei la şapte ani, iar în anul 2009 a devenit elev în clasa I F a şcolii generale nr. 195 situată foarte aproape de casă.

Întorcându-mă cu un an în urmă, menționez că în toamna anului 2008 după o lungă şi grea suferință s-a stins mama mea la vârsta de 92 ani, iar după trei săptămâni a murit şi sora ei în vârstă de 88 ani. Amândouă au fost înmormântate în Cimitirul parohial Herăstrău.

Totuşi, cea mai mare durere pe care am resimțit-o în ultimii ani a fost produsă de o afirmație a Cristinei cu referire la fratele ei, Andrei:

– Numai pe el l-ai iubit...

Cristina, scumpa mea, cum să fac să te conving că v-am iubit pe amândoi în aceeaşi măsură, că pe tine continui să te iubesc din tot sufletul şi mi-aş da oricând viața numai să te ştiu sănătoasă şi fericită!

Sper că, dacă citeşti această Anexă (Confesiuni), vei afla mai multe lucruri despre mine care te vor face să mă înțelegi mai bine şi, mai ales, ce-ai reprezentat tu şi reprezinți în continuare în viața mea.

Datorită marii dragoste pe care o nutresc pentru fiica mea, Cristina, am simțit nevoia imperioasă de a aduna între coperțile unei cărți tot ce am putut selecta din ceea ce şi -a notat ea într-o anumită perioadă din copilăria şi adolescența ei.

Sper ca aceste notițe să prezinte interes pentru copiii şi tinerii din ziua de azi, pentru cei care doresc să ştie cum gândeau şi ce preocupări aveau copiii şi adolescenții pe vremea când nu exista Internetul.

.....Totuşi, cea mai mare durere pe care am resimțit -o în ultimii ani a fost produsă de o afirmație a Cristinei cu referire la fratele ei, Andrei:

– Numai pe el l-ai iubit...

Cristina, scumpa mea, cum să fac să te conving că v -am iubit pe amândoi în aceeaşi măsură, că pe tine continui să te iubesc din tot sufletul şi mi-aş da oricând viața numai să te ştiu sănătoasă şi fericită!

Sper că, dacă citeşti această Anexă (Confesiuni), vei afla mai multe lucruri despre mine care te vor face să mă înțelegi mai bine şi, mai a les, ce-ai reprezentat tu şi reprezinți în continuare în viața mea.

Mama Cristinei